

JACQUES AND HIS MASTER

A P L A Y B Y

• MILAN •
KUNDERA

with an introduction by the author

ژاک و ناخاکه‌ی

له‌گه‌ل پیشه‌کیه‌کی نووسەر

میلان کوندیرا

و: رهند زارعی

به‌رکولیک:

ئهم کتیبهم پتر له ۱۵ بۆ ۲۰ جار خویندۆته‌وه. ههموو جاریک تووشی سه‌رسوورمانم ده‌کا و له جاره‌کانی پیشوو زیاتر چیژی لی وهرده‌گرم.

رهند زارعی - ۲۰۱۹

randzare@gmail.com

پیشه‌کی له سهر واریاسیۆنیک

- 1 -

سالێ ۱۹۶۸، کاتیک رووسه‌کان ولاته بۆچکۆلانه‌که‌میان داگیر کرد، گشت کتیبه‌کانیان لێ قه‌ده‌غه‌ کردم و هیچ ده‌رفه‌تیکیان بۆ ده‌ستخستنی بژیوی ژیان بۆ نه‌هێشتمه‌وه. زۆر که‌س ویستیان یارمه‌تیم بدن، رۆژیک ده‌رهینه‌ریک هاته‌ لام و پیشیاری پێ کردم به‌ناوی ئه‌وه‌وه، شانۆنامه‌یه‌کی هه‌لینجراو له‌ کتیبه‌ "گه‌مزه" ¹ی دۆستۆیۆفسکی بنووسم.

ئه‌وه‌ بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌ جاریکی دیکه‌ش کتیبه‌ "گه‌مزه" بخوینمه‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ برسانیش مردبام، نه‌مده‌توانی کاری وا بکه‌م. جووله‌ و هه‌لسوکه‌وتی زیاده‌ و بێ-جێ، که‌شی ناڕیک و شیوازه‌ هه‌ستیاره‌ پێ له‌ هه‌لچوونه‌کانی دنیای دۆستۆیۆفسکی دلساردی کردمه‌وه. کتوپر، له‌ دلێ خۆمدا هه‌ستم به‌ سۆز و تاسه‌یه‌کی زۆر به‌رامبه‌ر به‌ "ژاکی هات و نه‌هات" ² کرد.

"هه‌ر به‌راست، دیدرۆ ³ له‌ دۆستۆیۆفسکی پێ باستر نییه‌؟"

نا، دیدرۆی پێ باستر نه‌بوو. له‌وه‌ش بترازی، ئیتر منیش نه‌مده‌توانی ئه‌و ورووژانه‌ زۆره‌ی خۆشم دامرکینم، نه‌شده‌ کرا هه‌تا ماوم، به‌ بیڕی ژاک و ناغاکه‌یه‌وه‌ جینگلان بدم. بۆیه، له‌جیات ئه‌وه، بۆ ویناکردنی ژاک و ناغاکه‌ی ده‌ستم دایه‌ نووسینی شانۆنامه‌یه‌ک که‌ به‌ره‌مه‌می خۆم پێ.

-2-

باشه‌ بۆ وا کتوپر له‌ دۆستۆیۆفسکی ره‌ویمه‌وه‌؟

تۆ بلیتی ئه‌وه‌ کاردانه‌وه‌یه‌کی ئاسایی و سرووشتی دژه‌-رووسی هاوولاتییه‌کی چیککی نه‌بووبی دژی داگیرکردنی ولاته‌که‌ی، ولاتییک که‌ تا سهر ئیسقان خۆشی ده‌ویست؟ نا، ناگری ئه‌وه‌ پێ، چونکی من هه‌میشه‌ چیخۆقم خۆش ویستوه‌. ئه‌ی له‌ به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ بروام به‌ به‌ها هونه‌رییه‌کانی ئه‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ بوو؟ نا، چونکینی له‌ پریک و هه‌ر وا له‌ نه‌کاو له‌ دۆستۆیۆفسکی نه‌پرینگامه‌وه‌ و دلگه‌ری نه‌بووم.

ئه‌وه‌ی منی له‌ دۆستۆیۆفسکی ره‌تاندا، که‌شی ناو رۆمانه‌کانی بوو: له‌ دنیای ناو رۆمانه‌کانی ئه‌ودا، هه‌موو شتییک ده‌بیته‌ هه‌ستیاربوون و هه‌سته‌وه‌ری توخمیکی بنچینه‌یی ناو رۆمانه‌کانیه‌تی. به‌واتایه‌ کتر، له‌ دنیای رۆمانه‌کانی ئه‌ودا هه‌سته‌وه‌ری تا ئاستی به‌ها و راسته‌قینه‌ به‌رز ده‌کرێته‌وه‌.

¹ idiot-

² Jacque le fataliste -

³ denis dedetot دینیس دیدرۆ، نووسه‌ر و فه‌یله‌سووفی فه‌رانسه‌یی (1780-1713 ز) و دانه‌ری قاموس (دائره‌ المعارف) -.

سې رۆژ به سهر داگیرکردنی ولاته که مدا تیده پهری که به ترۆمبیل، له پراگه‌وه به‌ره‌و بووده یوئیس⁴ ده‌چووم (شارۆچکه‌یه که که شانونامه‌ی "خراب تیگه‌یشتنی" کامۆ له‌وی روویداوه). هیزی پیاده‌ی رووسی له سهر جاده‌کان، له ناو گشت کینگه و دارستان و له هه‌موو شوینیک مۆلیان خستبوو، له‌پر ئۆتۆمبیله که میان راگرت و سې سهر باز ده‌ستیان به پشکنین کرد. کاتیک پشکنین ته‌واو بوو، ئەفسه‌ریک که ئەمری پشکنینه‌که‌ی دابوو، به زمانی رووسی پرسى: "kak chvstvuetes" واته "چۆنی! ج هه‌ستیک هه‌یه!" مه‌به‌ستی ئەو له پرسیاره‌که، تانه و ته‌شهر یان شتیکی خراب نه‌بوو. به‌په‌چه‌وانه. ئەو درێژیه به قسه‌کانی دا "گشت ئەم شتانه به هۆی خراب لیک تیگه‌یشتنه‌وه‌یه، به‌لام له داها‌توو هه‌موو شتیکی باش ده‌بی. ئیوه ده‌بی تیگه‌ن که ئیمه‌ خه‌لکی چیکمان خوش ده‌وی. ئیمه ئیوه‌مان خوش ده‌وی".

به هه‌زاران تانگ و ده‌بابه‌ی رووسی ناوچه گوندنشینه‌کانیان خاپوور کردبوو، داها‌توو و لاتمان بۆ چه‌ند سه‌ده که‌وتبووه مه‌ترسییه‌وه، ریه‌رانی چیک به‌پانه‌وه ده‌ستبه‌سهر و بیسه‌روشوپن کرابوون، لێ ئیستا ئەفسه‌ریکی سووپای داگیرکه‌ر هاتوو، سۆز و هۆگری خۆی بۆ مرۆفایه‌تی ده‌رده‌پرسی. تکاتان لیده‌که‌م لیم تیگه‌ن: ئەو هیچ پپی خوش نه‌بوو داگیرکاری ولاته‌که‌ی خۆی شه‌رمه‌زار بکا، نا، ته‌نانه‌ت به خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات. که‌موزۆر گشتیان وه‌ک ئەو ده‌دوان. سه‌رچاوه‌ی هه‌لسوکه‌وتیان هه‌ر ته‌نیا چیژیکی ئازاروویستانه و تالانکارانه نه‌بوو، به‌لکو بنچینه‌ی شیوازیکی کۆن و سواوی خوشه‌ویستی بوو، که ئەویش ئەوینی یه‌ک لایه‌نه‌ بوو. وه‌ک بلی "باشه‌ بۆچی ئەم چیکییانه (که ئیمه هینده‌مان خوش ده‌وی!) که چی ئەوان له هه‌لکردن له‌گه‌ل ئیمه، به‌و چه‌شنه که ئیمه‌ چه‌زمان لیه‌ خۆ ده‌بوین؟ مخابن، ناچارین به زه‌بری تانگ و چه‌ک و چۆل واتای ئەوینان تیگه‌یه‌نین!"

-3-

مرۆف بی هه‌ست ناژی، به‌لام کاتیک هه‌سته‌کان ده‌بنه‌ پیه‌ر بۆ پیواوتنی هه‌قیقه‌ت و پاساودانی هه‌موو جوهره‌ هه‌لسوکه‌وتیک، ئیتر ئەوکات هه‌سته‌کان ده‌بنه‌ شتیکی مه‌ترسیدار. ئەوکات، هه‌ست ده‌بی به‌ به‌ها، ده‌بی به‌ پیوانه‌ی راستی، ده‌بی به‌ پاساوێک بۆ هه‌موو چه‌شنه‌ هه‌لسوکه‌تیک، ئەوه شتیکی ترسناکه. ره‌سه‌نترین هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی، ده‌توانی پاساو بۆ مه‌زترین کاره‌ساته‌کان بینه‌ته‌وه و مرۆف له‌کاتیکدا که زگی له زوق و بزواتیکی به‌هه‌ست و خوشی مۆسیقای ئاساوه، ده‌توانی به‌ناو و له‌ژیر ئالای پیروزی خوشه‌ویستیدا کاره‌سات ده‌خولقین. کاتیک بیرکردنه‌وه‌ی لۆژیکی و عه‌قلانی جیی خۆی ده‌دا به هه‌سته‌وه‌ربوون، ئەوکات هه‌سته‌وه‌ربوون ده‌بیته‌ماکه و سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی نه‌مانی سۆز و تیگه‌یشتن و هه‌لکردن، وه‌ک کارل یۆنگ ده‌لی؛ "ده‌بیته‌ بانپیکه‌هاته‌کانی خولقاندنی کاره‌سات".

میژوو به‌رزرخاندنی هه‌ست تا ئاستی به‌ها، بۆ سه‌رده‌میکی زۆر کۆن، رهنه‌گ بۆ چاخى دابرانی ئایینی مه‌سیحیه‌ت له ئایینی جووله‌که‌ بگه‌رپه‌ته‌وه. سینت ئاگۆستین وتی "هه‌ر خواتان خوش بوی، ئیتر هه‌رچی پیتان خوشه‌ بیکه‌ن". ئەو وته‌ به‌ناوبانگه‌ مه‌به‌ستیکی روونی تیدایه: "پیوانه‌ی راستی له ده‌ره‌وه

بۆ ناوه‌وه". واته ده‌یگوازیته‌وه بۆ چوارچۆیه‌ی دلخوازی زه‌ین. هه‌ستی لیل و ناروونی ئه‌وین "خواتان خۆش بوئ!" (فه‌رمانی مه‌سیحیه‌ت) له جیبی روونی و شه‌فافیه‌تی یاسای (فه‌رمانی یه‌هوودیه‌ت) ده‌رده‌که‌وئ تا بیه‌ته‌ پێوه‌ریکی بێسنوور و نادیارای ره‌وشت.

میژووی کۆمه‌لگای مه‌سیحی قوتابخانه‌یه‌کی کۆنی هه‌ستیاریه‌:

مه‌سیح به‌ له‌ خاچدرانی فی‌ری کردین ئازارمان خۆش بوئ؛ جوامیری له‌ هه‌مبهر ئه‌ویندا دانا، ژیانی بنه‌ماله‌یی ده‌وله‌مه‌ندانه، تووشی خه‌می دوورکه‌وته‌وه له‌ ژیانی بنه‌ماله‌یی کردین، دیماگوژی و هه‌لخه‌له‌تاندنی سیاسی توانویه‌تی "سۆزیکه‌ی هه‌ستیارانه" مان بۆ گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌لات تیدا بخولقیی. هه‌ر ئه‌م میژووه‌ دوور و درێژه‌شه‌ که‌ شیوه‌ و وینایه‌کی له‌ سه‌روه‌ت و سامان، ده‌سه‌لات و جوانی له‌ هه‌سته‌کانماندا دیاری کردوه.

به‌لام له‌ سه‌رده‌می رینسانس به‌ملاوه، رۆحیکه‌ی ته‌واو عه‌یار، هاوسه‌نگیه‌کی بۆ ئه‌م هه‌ستیاربوون و دلناسکیه‌ی رۆژئاوا به‌ره‌م هیناوه؛ واته رۆحی لۆژیک و گومان، رۆحی یاری و رێژه‌یی بابه‌ته‌ مرۆقایه‌تیه‌کان. ئه‌مه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو که‌ رۆژئاوا به‌راستی وه‌خۆ که‌وته‌وه و وه‌خه‌به‌ر هاته‌وه.

سۆلژنیستین له‌ وتاره‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی له‌ زانکۆی هارفاردا، راسته‌وخۆ سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی قه‌یرانی ئیستای رۆژئاوای بردۆته‌وه بۆ سه‌رده‌می رینسانس. به‌پێی هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌و، رووسیه‌ وه‌کو شارستانییه‌تیه‌تیکه‌ی جیاواز له‌ رۆژئاوا ناوزده‌ ده‌کری، چونکه‌ میژووی رووسیه، راست به‌ هۆی نه‌بوونی شوێشی رینسانس (بوژانه‌وه) هه‌و له‌ گه‌ل میژووی رۆژئاوا جیاوازه. بۆیه‌ش، شیوازی بیرکردنه‌وه‌ی رووسی به‌رده‌وام هاوسه‌نگی (یا ناهاوسه‌نگی) یه‌کی جیاواز له‌ نیوان عه‌قلائییه‌ت و هه‌ستیاریه‌ی له‌ خۆیدا پاراستوه، له‌م هاوسه‌نگی (یا ناهاوسه‌نگی) یه‌دا که‌ نه‌یه‌یه‌کی گرینگی رووسی (قوولبوونه‌وه و هه‌روه‌ها به‌ره‌مه‌ینانی توندوتیژی) خۆی هه‌شار داوه.

کاتیک بارستایی ئه‌م ناعه‌قلائییه‌ته‌ که‌وته‌ سه‌ر شانوملی نیشتمانه‌که‌م، هه‌ستم به‌ پێویستییه‌کی واریسکه‌یی و زگماکی کرد که‌ گیانی رینسانسی رۆژئاوایی رۆ بکه‌مه‌ ناخی خۆمه‌وه و وادیاره‌ ئه‌م گیانه‌ش له‌ ئاویته‌ کردنی عه‌قل و خه‌یالی "ژاکی هات و نه‌هات" دا نه‌بی، له‌ هه‌یج کویتر هه‌نده‌ پوخت و کامل تۆقره‌ نه‌گری.

-4-

گه‌ر ده‌پرسی ئه‌من کیم، ده‌لیم مرۆفیکم هه‌زم له‌ چێژ وه‌رگرتنه، لی که‌وتومه‌ته‌ نیو گێژاوی ئه‌و جیهانه‌ی تا قورقورچۆچکه‌ سیاسیاندراره‌ و تیدا گێژ ده‌خۆم. ئه‌وه‌ هه‌ر ئه‌و دۆخه‌یه‌ که‌ له‌ "ئه‌وه‌ینه‌ پیکه‌نیاویه‌کان" ییدا باس کردوه، کتیبیک که‌ له‌ هه‌موو به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌م پتر لام شیرینه‌ و زۆر تۆگریم، چونکه‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی خۆشترین قوناغی ژیانه‌مه. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ که‌: سێ رۆژ پێش هاتنی رووسه‌کان له‌ کاری دوایین چیرۆکه‌کانی ئه‌م کتیه‌ بوومه‌وه (که‌ هه‌موو ساڵه‌کانی ده‌یه‌ی شه‌ست کارم له‌ سه‌ر کردبوو).

کاتیک چاپی فه‌رانسه‌یی "ئه‌وینه پیکه‌نیناوییه‌کان" له‌ سالی 1970دا ب‌لاو ب‌ووه. ره‌خه‌گره‌کان وه‌ک به‌ره‌همیکی سه‌رده‌می رۆشنگه‌ری ناوزه‌دیان ده‌کرد. منیش که له‌ وه‌سه‌نگاندنانه وه‌ک مندالان هه‌لچووم و هرووژام، له‌خۆرا وام لینه‌اتبوو ب‌لیم، عاشقی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌م. راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌نده‌ی دیدروم خۆش ده‌وی، هینده‌م سه‌ده‌ی هه‌ژده‌ خۆش ناوی. با ب‌ی پ‌یچ و په‌نا بدویم، رۆمانه‌کانیم خۆشده‌وی و له‌ هه‌مووانیش پتر عاشقی "ژاکی هات و نه‌هات" یم.

له‌وانه‌یه تیگه‌یشتنیککی له‌و جۆره له‌ به‌ره‌مه‌کانی دیدرو شتیکی ب‌ی هه‌ر تاییه‌ت ب‌ی به‌ تاکه‌که‌سی من، به‌لام ده‌شکرئ وا نه‌ب‌ی و شته‌که بۆ هه‌مووان وا ب‌ی. به‌ب‌ی دیدرو شتیکی شانونامه‌نووسیش ده‌توانین هه‌ر خاسنوس بین، به‌ب‌ی خوینده‌وه‌ی په‌رتووکه‌کانی ئه‌م ئه‌نسکلۆپیدیانووسه مه‌زنه ده‌توانین له‌ میژووی فه‌لسه‌فه‌ش تیگه‌ین، به‌لام - پ‌یی له‌ سه‌ر داده‌گره‌وه‌، میژووی رۆمان به‌ب‌ی "ژاکی هات و نه‌هات" شتیکی سه‌قه‌ت و ب‌یمانایه. ده‌توانم له‌وه‌ش زیاتر پ‌ی له‌ به‌ره‌ی خۆم راکیشم و ب‌لیم ئه‌م به‌ره‌مه‌ نه‌ک هه‌ر له‌ نیو ده‌قی رۆمانه جیهانییه‌کاندا هه‌سه‌نگاندنی پ‌یوستی بۆ نه‌کراوه، به‌لکو ته‌نانه‌ت وه‌ک به‌شیک له‌ به‌ره‌مه به‌نرخه‌کانی دیدروم هه‌قی خۆی پ‌ی نه‌دراوه و وه‌ک پ‌یوست تاوتوی نه‌کراوه. مه‌زنایه‌تی راسته‌قینه‌ی ئه‌و به‌ره‌مه کاتیک ده‌رده‌که‌وی که له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌گه‌لێکی وه‌ک دۆن کیخۆت⁵ یان تام جۆنر⁶، تۆلیسه⁷ یا فریدریک⁸ دا⁸ به‌راورد ب‌کرئ.

به‌لام گه‌لۆ به‌راوردکردنی "ژاکی هات و نه‌هات" له‌گه‌ل به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌ی دیدرو ته‌نها سه‌رقالیه‌کی رووته‌ن بوو و به‌س؟ ئایا ئه‌و به‌ توندی له‌ ژیر کاریگه‌ری ه‌یما به‌رزه‌که‌دا واته تریسترام شاندى⁹ به‌ره‌مه‌ی لارنس ئیسترندا¹⁰ نه‌بووه؟

-5-

زۆر جارن ئه‌وه‌م د‌یته به‌ر گوئ که ده‌لین رۆمان تلپی ته‌پری تیدا نه‌ماوه و ئیتر ناتوانی هه‌لی نوئ بخولقیی. ئه‌من وای بۆ ناچم و به‌پ‌یچه‌وانه‌ی ئه‌و بۆچوونه بیر ده‌که‌مه‌وه. رۆمان به‌ در‌یژایی میژووی چوار سه‌ده‌ سالی خۆی گه‌لێک هه‌لی باشی له‌کیس خۆی داوه، نه‌یتوانیوه هه‌لی باش ب‌ه‌خسینی و گه‌لێک ریگای نه‌دۆزیونه‌وه. ئه‌من ناوی ئه‌وه ده‌نیم گوئی خۆ له‌ هۆتاقان خه‌واندن.

تریسترام شاندى یه‌کیک له‌ هه‌له‌ گه‌وره له‌ ده‌ستچووانه‌یه. ئه‌م رۆمانه که ساموئیل ریچاردسون¹¹ پ‌یوستیه ده‌رووناسیه‌کانی رۆمانی تیدا دۆزییه‌وه، به‌ باشترین شیوه و له‌ چوارچێوه‌ی نامیلکه‌یه‌کدا دا‌پ‌ش‌ت‌ووه و که‌لکی ل‌ی وه‌رگرتوون. ئه‌م به‌ره‌مه‌، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، نیونیکایه‌کیشی له‌ کاری ئیسترن داوه‌ته‌وه.

don quixote -⁵

tom jones -⁶

ulysses -⁷

ferdydrke -⁸

tristram shandy =⁹

louvence sterne -¹⁰

¹¹ - ساموئیل ریچاردسون (1761 - 1689) بناغه‌دانه‌ری رۆمانی نوئی ئینگلیزی.

تریسترام شاندى قومارکردنه به رۆمان. ئیسترن رۆژانی له‌دایکبوونی پالەوانه‌که‌ی به‌ دوورودریژی شی ده‌کاته‌وه. ئەم کاره‌ش له‌بەر ئەوه‌ ده‌کا، چونکه‌ زۆر بی‌شهرمانه‌ ده‌یه‌ه‌وئى باس له‌ ساته‌وه‌ختی له‌دایکبوونی بکا و به‌مشپوه‌ خو‌ش له‌ باسه‌که‌ دوور بخاته‌وه‌ و باسه‌که‌ بۆ هه‌میشه‌ به‌جی بیللی. ئەو له‌گه‌ڵ خوینهردا گالته‌ ده‌کا و به‌ رسته‌ نارازی و به‌لاری‌دا‌بردنه‌ له‌را‌ده‌به‌ده‌ره‌کان خوینهر هه‌له‌شه‌ ده‌کا و وای لی ده‌کا ری لی ون بی. ئەو زنجیره‌ درامایه‌ک ده‌ست پی ده‌کا و قه‌تیش کۆتایی پی ناهینێ، پیشکه‌شنامه‌ و پیشه‌کی په‌رتووکه‌که‌ دینیتته‌ نیوه‌راستی کتیبه‌که‌وه‌ و شتی له‌و چه‌شنه‌ ده‌کا.

با له‌ کورتی بی‌رینمه‌وه: ئیسترن پیکهاته‌ی چیرۆکی خو‌ی له‌ سهر‌بنه‌مای بنچینه‌ی یه‌کیه‌تی دانا که‌ به‌ باه‌تیک‌ی ئاسایی و دوویاته‌کراو له‌مه‌ر دارشتنی رۆمان ناسراوه. به‌ رای ئەو، رۆمان یاریه‌کی گه‌وره‌ی که‌ سایه‌تیه‌ ده‌ستکرده‌کانه‌ که‌ ئازادیه‌کی بی‌سنوریان هه‌یه‌ له‌ کاری داهینانیک‌ی فهرمیدا.

ره‌خنه‌گریکی ئامریکایی بۆ پشتیوانیکردن له‌ ئیسترن نووسیویه‌تی: "تریسترام شاندى ئە‌گه‌رچی به‌ره‌میکی کۆم‌دییه‌، به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، کاریکی جیدییه‌ و له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌تا کۆتایی هه‌ر جیدییه‌". له‌ ئیوه‌ ده‌پرسم، کۆم‌یدی جیدی چییه‌ و ئەو کۆم‌یدییه‌ی کۆم‌یدی نه‌بی چییه‌؟ ره‌نگه‌ ئەو رسته‌ی هیناومه‌ یه‌کجار بی مانا بی، به‌لام ئەمه‌ نمونه‌یه‌کی پر به‌ پیستی ترسیکه‌ که‌ ره‌خنه‌ی ئە‌ده‌بی له‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌یه‌کی نه‌خواراو له‌گه‌ڵ شتی‌کدا هه‌یه‌تی که‌ به‌ رواله‌ت جیدی نایه‌ته‌ به‌رچاو.

مادام وایه‌ با منیش له‌ بنی کوله‌که‌ی ده‌م، به‌ بروای من؛ هه‌ر رۆمانیک‌ی خراب که‌ ئەم نازناوه‌ی له‌ سه‌ر بی، دنیا به‌ جیدی ناگرئ. جگه‌ له‌وه‌ش، هه‌ر به‌راست "جیدی گرتنی دنیا" واتای چییه‌؟ واته‌، باوه‌رپیکردن به‌و شته‌ی دنیا ده‌یه‌وئى باوه‌ری پی بکه‌ین، رۆمان له‌ "دۆن کیخۆته‌وه" بگه‌ر تا "تۆلیۆس" له‌گه‌ڵ ئەو شته‌دا کیشه‌یه‌تی که‌ دنیا ده‌یه‌وئى باوه‌ری پیبکه‌ین و به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ ئەم باه‌ته‌دا به‌ره‌نگار بۆته‌وه‌ و مل به‌ مله‌یه‌تی.

جا ره‌نگه‌ یه‌کیک بی و بلی: رۆمان ده‌توانی له‌ بره‌واییکردن به‌و شته‌ی دنیا ده‌یه‌وئى باوه‌ری پیبکه‌ین خو‌ی بپاریژی و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا وه‌فادار بی به‌ راسته‌قینه‌بوونی خو‌ی، که‌واته‌ بۆ ئەوه‌ی جیدی بیت، پیویست ناکا دنیا به‌ جیدی بگرئ.

جا ده‌بی من له‌ وه‌ختی وادا ئەو په‌رسیاره‌ بی‌نمه‌ گۆرئ که‌: به‌لام "جیدی بوون" چییه‌؟ مروف له‌ کاتی‌کدا جیدییه‌ که‌ باوه‌ری به‌و شته‌ بی که‌ ده‌یه‌وئى که‌سانی دیکه‌ باوه‌ریان پی هه‌بی.

ئهمه‌ش راست هه‌ر ئەو کاره‌یه‌ که‌ تریسترام شاندى نایکا. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا کۆتایی تریسترام شاندى جیدی نییه‌، ناچارمان ناکات باوه‌ر به‌ هه‌یج شتیکی تایه‌تی بکه‌ین: نه‌ راست و دروستی که‌سایه‌تی کاراکته‌ره‌کانی، نه‌ راستی و دروستی نووسه‌ره‌که‌ی و نه‌راسته‌قینه‌بوونی رۆمانه‌که‌ش وه‌کو شیوازیک له‌ ئە‌ده‌بیات، جیدی نییه‌. ئەو به‌ره‌مه‌، په‌رسیار ده‌خاته‌ سه‌ر هه‌موو شتی، به‌ چاوی شک و گومانه‌وه‌ سه‌یری هه‌موو شتی ده‌کا، هه‌موو شتی هه‌ر رابواردنه‌، ئە‌ویش "رابواردنیک‌ی بی شه‌رم" له‌گه‌ڵ ته‌واوی ئەو شتانه‌ی که‌ پینداویستین بۆ چوارچیوه‌ی رۆمان.

ئیسترن ئامرازگه‌لیکی زۆری بۆ گه‌شبوونه‌وه‌ و زیندووتربوونی خو‌ی له‌ رۆماندا دۆزیوه‌ته‌وه‌ و له‌م ریگایه‌شه‌وه‌ ریچکه‌یه‌کی نو‌ی بۆ کاملبوون و گۆران کردۆته‌وه‌، به‌لام که‌س سه‌رنجی نه‌دایه‌ و که‌س ره‌گه‌ڵ "بانگه‌یشت بۆ سه‌فه‌ر" ه‌که‌ی نه‌که‌وت، که‌س، دیدرۆ نه‌بی.

ته‌نیا ئەو هه‌لگری ئەم بانگه‌وازه نوێیه بوو. بۆیه‌ش دوودلی له‌ داهینان و نوێگه‌ری ئەو، شتیکی بێمانایه و کەس له‌ سه‌ر داهینانی که‌سیکی وه‌ک رۆسۆ، لاکلو یان گوته‌ له‌و بوارانیه‌ی که‌ ئەوان و که‌شه‌کردنی رۆمان به‌ گشتی قه‌رزداري ریحاردسونی پیر و ساویلکه‌ن، مشت و مړ ناکات. ئەگه‌ر وی‌کچوونی نیوان ئیسترن و دیدرۆ تا ئەو راده‌یه‌ جیگای سه‌رنج بی، ته‌نیا له‌ به‌ر ئەوه‌یه‌ که‌ کاره‌ هاوبه‌شه‌ که‌یان له‌ میژووی رۆماندا شتیکی ناوازه و له‌ گه‌ل هه‌لبراوه‌.

-6-

جیاوازییه‌کانی نیوان "تریسترام شاندى" و "ژاکی هات و نه‌هات"یش هه‌یچی وایان له‌ لایه‌نه‌ وی‌کچووه‌کانیان که‌متر نییه‌.

یه‌که‌م جیاوازیی له‌ سروشتیان دایه‌: ئیسترن له‌ سه‌ره‌خۆ و کیسه‌لی ده‌رواته‌ پێش، شیوازه‌که‌ی که‌مکرده‌وه‌ له‌ خیرایدايه‌، له‌ ره‌هه‌ندی نواندنه‌وه‌ میکرۆسکۆپیه‌ (ده‌توانی کات راگرێ و ساتیکی تاك و ته‌را له‌ ژيان هه‌لاویړی و جیای بکاته‌وه‌، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی که‌ جۆیس دواتر کردی).

دیدرۆ به‌تالووکه‌ و به‌په‌له‌یه‌، شیوازه‌که‌ی زیادکردنی خیراییه‌، له‌ ره‌هه‌ندی نواندنه‌وه‌ تیلسکۆپیه‌ (هه‌یج رۆمانیکم پێ شک نایه‌ که‌ سه‌ره‌تاکه‌ی هه‌ینده‌ی لاپه‌ره‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی "ژاکی هات و نه‌هات" ئەفسوونای بی. دوویاتبوونه‌وه‌ی شیرین، به‌ ده‌گه‌من هه‌لچوون و داچوونه‌کان و هه‌ستکردن به‌ ریتم و ناوازه‌ خیرا و پته‌وه‌کانی رسته‌ سه‌ره‌تاییه‌کان).

له‌وانه‌ش به‌ترای، له‌ پیکهاته‌شدا جیاوازی: "تریستردام شاندى" گه‌پراڤه‌یه‌یه‌کی رووته‌، واته‌ له‌ زمان خودی تریسترام شاندىیه‌وه‌. ئیسترن زۆر وردینه‌نه‌ دواي چووکه‌ترین بیروکه‌ی هه‌ودای دوورودرێژی بییه‌کانی ده‌که‌وی.

دیدرۆ که‌لک له‌ پینج گه‌په‌وه‌ وه‌رده‌گرێ، ئەو گه‌په‌وانه‌ قسه‌ی یه‌کتری ده‌بێن تا به‌سه‌رهات و سه‌ره‌برده‌کانی ناو رۆمانه‌که‌ بگه‌په‌نه‌وه‌: نووسه‌ر بۆ خۆی (له‌ وتووێژ له‌ گه‌ل خوێنه‌ره‌که‌دا)، ناغا (له‌ تووێژدا له‌ گه‌ل ژاکدا)، ژاک (له‌ وتووێژ له‌ گه‌ل ناغاکه‌یدا)، خاوه‌نی میوانخانه‌ (له‌ وتووێژ له‌ گه‌ل میوانه‌کان) و مارکی دیزرسی¹² دا. شیوازی زāl به‌سه‌ر ته‌واوی ئەم چیرۆکه‌ جیاوازاندا، ناخاوتنی پڕ له‌ مرخی هونه‌ریی و یه‌کجۆرنه‌بوونی دیالۆگه‌کانه‌. هه‌ر له‌و رووه‌شه‌وه‌، راوییه‌کان هه‌موو وتووێژه‌کانیان له‌ چوارچۆیه‌ی دیالۆگدا (ئەو دیالۆگانه‌ی له‌ گه‌ل وتووێژه‌کانی دیکه‌دا یه‌ک ده‌گره‌نه‌وه‌) ده‌گه‌په‌نه‌وه‌. به‌ گشتی رۆمان شتیک نییه‌ جگه‌ له‌ رێژه‌یه‌کی به‌رچاو له‌ وتووێژی پڕ له‌ هه‌را و هۆریا.

له‌ گیان و ناخیشدا جیاوازی: کتێبه‌که‌ی پارسۆن ئیسترن، له‌ نیوان شیوه‌یه‌کی به‌ره‌تی گیانی ئازادبیرانه‌ و گیانی هه‌ست ناسکدايه‌، بییه‌وه‌رییه‌که‌ له‌ نوستالۆژیکي له‌ رابواردنی خوێرییه‌ک له‌ ژووری پیلادوکه‌ندنی پڕ له‌ سووکایه‌تی سه‌رده‌می فیکتۆریادا.

رۆمانه‌که‌ی دیدرۆ ته‌قینه‌وه‌ی ئازادیه‌کی رووه‌له‌م‌الاوانه‌یه‌ و خۆسانسۆرکردنی تیدا نییه‌. ته‌قینه‌وه‌ی شه‌هوه‌ته‌، به‌ بی‌ په‌نابردنه‌ به‌ر هه‌سته‌کان.

دواخریش جیاوازی له ئاستی وه‌همی ریالیستاندا به‌رچاو ده‌که‌وئ: ئیسترن پۆلینه‌بوونی زه‌مه‌نی تیک ده‌دا، به‌لام لیپراوانه رووداوه‌کان له کات و شوینی خۆیاندا ده‌گونجینی. که‌سایه‌تیه‌کانی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ن، به‌لام ته‌یارن به‌هه‌موو چه‌شنه‌شتیک تا ئیمه‌ پروایان پیکه‌مین و بلین که‌سایه‌تی واله له دنیای راسته‌قینه‌شدا هه‌ن.

دیدرۆ که‌شیک ده‌خولقینی که‌پیشتر قه‌ت له‌میژووی رۆماندا به‌رچاو نه‌که‌وتوو: دیمه‌نیک به‌دوور له‌رازاندنه‌وه. که‌سایه‌تیه‌کان له‌کوێه‌ دین؟ نازانین ناویان چه‌؟ ئەم‌شتانه، هیچیان په‌یوه‌ندی به‌ئیمه‌وه نیه. ته‌مه‌نیان چه‌نده؟ نا، دیدرۆ هیچ هه‌ولیک بو‌ئوه‌ نادا که‌ئیمه‌ بروا به‌وه‌ بینین که‌که‌سایه‌تی له‌وه‌ چه‌شنه‌ له‌دنیای راسته‌قینه‌دا هه‌ن یان نا.

"ژاکی هات و نه‌هات" به‌دریژی هه‌موو رۆمانه‌که‌ نوینگی به‌په‌رتیترین دوورخسته‌وه‌ی وه‌همی ریئالیستی و جوانناسی رۆمانی "ده‌روناسی"یه.

- 7 -

مه‌به‌ست و ریکاره‌ چرکراوه‌کان، ره‌نگدانه‌وه‌ی متمانه‌ی قوول و نه‌ینی سه‌رده‌می ئیمه‌یه. ئەمه‌ ده‌بیته‌ هۆی ئەوه‌ که‌بیر له‌وه‌ بکه‌مه‌وه‌ رۆژیک له‌رۆژان سه‌رله‌به‌ری کولتوری رابردوو به‌ته‌واوی ده‌نوسریته‌وه‌ و هه‌ر له‌کاتی سه‌رله‌نوێ نووسینه‌وه‌شیدا له‌بیر ده‌چیته‌وه. که‌لک وه‌رگرتن له‌رۆمانه‌ گوره‌کان بو‌هینانه‌ سه‌ر په‌رده‌ی سینه‌ما و سین، شتیک نیه‌ جگه‌ له‌جۆریک "کتیب‌خویندنه‌وه‌ی چرکراو".

مه‌به‌ستم به‌رگریکردن له‌شه‌ره‌ف و بیره‌نیانه‌وه‌ی ریزگرتن له‌به‌ره‌مه‌ هونه‌ریه‌کان نیه. ته‌نانه‌ت شکسپیریش دووباره‌نووسی ئەو به‌ره‌مانه‌ی کردوه‌ که‌که‌سانیکی دیکه‌ به‌ر له‌ئهو‌ ئافرانده‌بوویان. هه‌ر چۆنیک بی، ئەو "هه‌لگرتنه‌وه‌ی" نه‌کرد. ئەو ته‌نیا بو‌نیوه‌پۆکی واریاسیۆنه‌کانی خۆی که‌لکی له‌وه‌ به‌ره‌مه‌ هونه‌ریانه‌ وه‌رده‌گرت. ئەو واریاسیۆنه‌ی بو‌خۆی نووسه‌ری راسته‌قینه‌ و بی‌ئهملاولایان بوو. دیدرۆ هه‌موو به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی ژاکی له‌ئیسترنه‌وه‌ قه‌رز کردبوو، هه‌ر له‌وه‌ به‌شه‌ له‌به‌سه‌ره‌هاته‌که‌وه‌ که‌ ئەژتۆی بریندار بوو، سواری داشقیه‌یان کرد و بردیان و ژنیکی جوان په‌رستاری لی ده‌کرد. به‌لام له‌کاریکی ئاوادا، لاسایی یان هه‌لگرتنه‌وه‌ی نه‌کردوه. ئەو واریاسیۆنیکی له‌سه‌ر بنه‌مای نیوه‌پۆکی ئیسترن نووسی.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌، دارشته‌وه‌ و هه‌لگرتنه‌وه‌یه‌ک له‌"ئانا کارانینا" که‌ئیمه‌ له‌سه‌ر سین یان له‌سه‌ر په‌رده‌ی سینه‌مادا ده‌بینین، واته‌که‌مکردنه‌وه‌ی نرخ‌ی به‌ره‌مه‌که‌. وه‌رگر یان ئەو که‌سه‌ی کاری هه‌لگرتنه‌وه‌ ده‌کا، هه‌تا پتر هه‌ول بدا که‌به‌وردینی و به‌قه‌ولی خۆی به‌ئهمانه‌ت و پارێزه‌وه‌ له‌پشت رۆمانه‌که‌دا خۆی بشاریته‌وه‌، زیاتر خیانه‌ت به‌به‌ره‌مه‌که‌ ده‌کا. ئەو به‌هینانه‌خوار و دابه‌زاندنی نرخ‌ی به‌ره‌مه‌که‌، نه‌ک هه‌ر له‌سه‌رنجراکیشی ده‌خا، به‌لکو له‌واتاش بیه‌شی ده‌کا.

با دوور نه‌پۆین، تۆلستۆی بابه‌تی کرداری مرو‌فی به‌شیوازیک له‌میژووی رۆماندا هینایه‌گۆپۆی که‌ هه‌ر له‌بنه‌په‌رتدا شتیکی نوێ و تازه‌بوو. ئەو گرنگی و چاره‌نووسی هۆکاره‌ لیل و ئالۆز و به‌رواله‌ت لۆژیکیه‌کانی له‌بیرارداندا ده‌دۆزیه‌وه‌. ئانا بو‌خۆی، خۆی ده‌کوژی؟ تۆلستۆی بو‌په‌سه‌ندکردنی تۆپۆی

ئەو پېنۆستىيە ئالژىكىيانەى كە ژنەپالەوانى چىرۆكەكەى بەرەو خۆكوژى ھان داوہ، تا رادەى كەلك وەرگرتن لە تاكبيژىيەكى دەروونى، تا ئاستى جۆيس چۆتە پيش. ھەر چەشنە ھەلگرتنەوہيەك لەم رۆمانە ريكاريكى چركراوہ، دەبى تىبكوشى ھۆيەكانى كەردەوہى ئانا روون، لۆژىكى و عەقلاى نيشان بدات، لەبۆيە، وەرگرتن خۆى دەبىتە رەتكردنەوہى رەسەنبوون و رەھابوونى رۆمان.

بەپيچەوانەش: ئەگەر واتا و چەمكى رۆمان لە رەوتى دووبارە نووسىنەوہدا بمىنيتتەوہ، ئەوہ ناراستەوخۆ بە واتاى سەلماندى ساكاربوونى رۆمانە. لە تەواوى ئەدەبىياتدا دوو رۆمان ھەيە كە قەت سادە ناكريئەوہ و بە گشتى قەت ناكريئ سەرلەنوئى بنووسريئەوہ! ئەوانيش، تريسترام شاندى و ژاكي ھات و نەھات-ن. چۆن دەكرىئ ئەو نارپكۆپىكىيە پىسپۆرانەيە ساكار بكرىئەوہ و شتىكى باشى لى دەرجى؟ ھەر بەراست دەبى چ ئاسەوارىكيان لى بمىنيتتەوہ؟

لە راستىدا دەكرى چىرۆكى مادام دوولا پومەرى¹³ى دەربەھاويزرى و بكرى بە شانۆنامە يان فيلم. ئەوہى راست بى، واش كراوہ. بەلام ئەو شتەى لەو كارە دەردەچوہ ھەر چىرۆكىكى گالئەجارانەى سووك و ساكارە و ھىچ. ئەوہى تىيدا نەبى، سەرنجراكىشبوونە. ھۆى ئەوہش ئەوہيە كە ناكريئ جوانى چىرۆكەكە لەو شىوازە گىرانەوہيەى ديدرو جيا بكرىئەوہ، (1) ژنىكى ئاسايى زنجيرەى ئەو رووداوانە دەگىرئەوہ كە لە شوپىنكىتر روو دەدەن و (2) ھەموو ئەركەكانى ھاوشىوہ كەردنى ميلۆدراماتىك بە ھۆى كەسايەتتەيەكانەوہ و لە رىگاي پىچراندنى جار بە جار گونجاو و نەگونجاوہكانى چىرۆكەكە بە چىرۆكى پىكەنين و بە قسەى دىكە پووچەل دەبنەوہ و (3) (چىرۆك) بەردەوام تاوتوى دەكرىئەوہ و شىتەل دەكرىئەوہ و دەخرىتە بەر باس، بەلام (4) چونكە چىرۆكى مادام دوو لا پومەرى، بەرھەمىكى نارپوشتانەيە، بۆيەش ھەر كام لە رافەكەران ئاكامىكى جياوازي لى ھەلدىنجن.

باشە بۆچى من ھىندەم لى رست و ئەم گشتە شتەم وت؟ چونكە دەمەوى ھاودەنگ لەگەل ئاگاھى ژاكدا ھاوار بكەم: "مردن بۆ ھەموو ئەوانەى ئەو شتەى نووسراوہتەوہ، دووبارە دەينووسنەوہ! بيانخەستىن، گونيان بىرن، با ئەتك بن."

- 8 -

ديارە با ئەوہش بلىم كە "ژاك و ئاگاھى" ھەلگرتنەوہ نىيە. شانۆنامەى خۆمە، "وارياسىون"ى خۆمە "سەبارەت بە ديدرو" و ئەمەگناسى منە بۆ ديدرو، ھەر بەو چەشنەش كە دارپىژراوہ، "دەربرى رىزلىئانە لە ديدرو".

ئەم "وارياسىون - رىزلىئانە" رىككەوتنىكى چەند لاينە دەخاتەرروو: پەيوەندى نيوان دوو نووسەر و رووبەررووبوونەوہى دوو سەدە لەگەل يەكترى و ويككەوتنى رۆمان و شانۆيە. فۆرم و چوارچىوہى بەرھەمى شانۆيى ھەميشە تارادەيەكى زۆر نەرمتر بووہ لە شكلى و چوارچىوہى رۆمان. شانۆ قەت "لارىنس ئىسترن"ىكى بە خۆوہ نەديوہ. بۆ ئەوہى كۆمىدئەيەكەم بەپىزتر بى، كەلكم لە ئازادىەكى

روالته‌ی وه‌رگرتووه که "دیدرۆ"ی رۆمانووس دۆزیه‌وه و دیدرۆی شاتۆنووس قهت نه‌یناسی، به‌مه‌ش نه‌ته‌نیا "پیزم بۆ دیدرۆ" داناوه، به‌لکو "پیزم" له‌رۆمانیش گرتووه. پیکهاته‌که‌ی به‌مشپوهیه: له‌سه‌ر بنه‌مای سه‌فه‌ری ژاک و ناغاکه‌ی سێ چیرۆکی ئه‌ویندارانه‌هه‌لکه‌وتوون: چیرۆکی ئه‌ویندارانه‌ی ناغا، چیرۆکی ئه‌ویندارانه‌ی ژاک و چیرۆکی ئه‌ویندارانه‌ی مادام دوو لاپوومه‌ریی. یه‌که‌م و دووه‌م چیرۆک، له‌ق و لاوازن و چیرۆکی دووه‌م به‌شپوهیه‌کی زۆر لاواز له‌گه‌ڵ ئاکامی سه‌فه‌ره‌که‌دا له‌په‌یوه‌ندی دایه، چیرۆکی سێیه‌م که‌ته‌واوی په‌رده‌ی دووه‌م ده‌گرێته‌وه، له‌بوا‌ری رووانگه‌ی تیکنیکیه‌وه‌ته‌نیا گێرانه‌وه‌یه‌کی ناته‌واوه‌ له‌رووداوه‌ سه‌ره‌کسه‌کان که‌به‌ته‌واوی له‌گه‌ڵ ئه‌وانیش یه‌ک ناگرێته‌وه. ئه‌مه‌ سه‌رپێچیکردنێکی ئاشکرایه‌ له‌یاساکانی پیکهاته‌ی شاتۆبی. بناغه‌ی کاره‌که‌م ئاوا دارشته‌وه:

به‌خۆ دوورخسته‌وه‌ له‌یه‌کانگیربوونی کرده‌وه‌ی نه‌گۆر، ویستوومه‌ به‌که‌ره‌سه‌یه‌کی ناسکتر کۆکراوه‌یه‌کی یه‌کگرتوو و ریکوپیک پیک بێم: له‌ریگای تیکنیکی فره‌-ده‌نگیه‌وه، له‌جیاتنی ئه‌وه‌ی زیاتر باری گێرانه‌ویان هه‌بێ، تیکه‌ه‌لکیشم کردوون و تیکنیکی واریاسیۆنه‌که‌ وایه‌ که‌ (هه‌ر کام له‌و سێ چیرۆکه‌ له‌ راستیدا واریاسیۆنیکه‌ سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکه‌کانی دیکه‌). (که‌واته‌ ئه‌م شاتۆنامه‌یه‌ که‌ "واریاسیۆنیکه‌ سه‌باره‌ت به‌ دیدرۆ"، هاوکات "ده‌رپری ریزه‌ بۆ تیکنیکی واریاسیۆن"یش، هه‌روه‌ها رۆمانه‌که‌ی حه‌وت ساڵ دواترم، "کتیپی پیکه‌نین و له‌بیرچونه‌وه‌"ش هه‌ر به‌و شپوه‌یه‌).

- 9 -

ئه‌وه‌ بۆ نووسه‌ریکی خه‌لکی ولاتی چیک له‌ساڵه‌کانی ده‌یه‌ی 1970دا شتیکی زۆر تال و جه‌رگه‌ر بوو که‌ته‌نانه‌ت هه‌ر به‌بیریش، بیر له‌وه‌ بکاته‌وه‌ که‌کتیپی "ژاکی هات و نه‌هات" (که‌ته‌ویش له‌ساڵه‌کانی ده‌یه‌ی هه‌فتادا نووسرا‌بێ) قه‌ت له‌ماوه‌ی ژیا‌نی نووسه‌ره‌که‌دا بلاونا‌بێته‌وه‌ و ده‌ستنووسه‌که‌ی له‌بن‌تۆزدا ون‌ده‌بێ و ئه‌گه‌ر خوای کرد و شانس و به‌خت رووی تێ کرد، ئه‌وا ده‌ستنووسه‌که‌ی هه‌ر له‌ناو کۆری ناسیار و ناسیاواندا ده‌ستاوده‌ست ده‌کا.

ئه‌و شته‌ی ته‌نانه‌ت له‌سه‌رده‌می دیدرۆشدا شتی وا نه‌بووه‌ و رووی نه‌داوه، که‌چی دوو سه‌د ساڵ دواتر هه‌ر ئه‌و دیارده‌یه‌ له‌پراگ، بووه‌ چاره‌نووسی هه‌موو نووسه‌ره‌گه‌وره‌کانی چیککی ئه‌و سه‌رده‌م. فکری لێ بکه‌وه، نووسه‌ره‌ چیکیه‌کان ته‌نیا به‌شپوه‌ی ده‌ستنووس و پیتچن، ده‌یان‌توانی شته‌کانیان بلاو بکه‌نه‌وه‌ و بیخه‌نه‌ به‌ر ده‌ستی خوینه‌رانیان. ئه‌م دۆخه‌ ناله‌باره، به‌ره‌می هێرشێ رووسه‌کان بوو و له‌گه‌ڵ داگیرکاری رووسه‌کان و امان لێ قه‌وما و ئیستاشی له‌گه‌ڵ بێ هه‌ر وا درێژه‌ی هه‌یه‌ (تا کاتی نووسینی ئه‌م کتیبه‌ش)، وادیاره‌ هه‌ر واش ده‌بێ و هه‌ر واش درێژه‌ی ده‌بێ.

"ژاک و ناغاکه‌" ییم بۆ دلخۆشی خۆم و به‌م هه‌موو دێرۆنگی و دوودلییه‌وه‌ نووسی، به‌لکوو خوایکرد و رۆژیک له‌رۆژان بکری به‌ناویکی خوازاوه‌وه‌ و له‌یه‌کین له‌شاتۆکانی چیکدا چووه‌ سه‌ر سێن. له‌په‌راویزی ده‌قه‌که‌مدا، له‌جیاتنی واژۆ که‌ بۆ وه‌بیره‌هاته‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌ک له‌سه‌ر هه‌موو کتیبه‌کانی دیکه‌شم ده‌منووسین، چه‌ند خالێکم به‌دوای یه‌که‌دا دانا (یارییه‌کی دیکه‌، واریاسیۆنیکه‌ دیکه‌!): "ژاک و ناغاکه‌ی" وه‌بیره‌هاته‌وه‌ی دوو هاو‌رپێ خۆشه‌ویستن بۆ من، واته‌ "سپۆی زێرینی هه‌وه‌سی بێ کۆتایی"

(ئەوینە پیکەنینه‌کان). لەم بەرھەمەدا، ئاماژەیک بە "ژیان لە شوینیکی دیکە" دایە و ئاماژەیکە دیکەش بە "ناھەنگی مائاواپی". بەڵێ، ئەوانە یادگاری بوون، تەواوی شائۆنامەکە مائاواپی لەژیانم بوو. وەکو نووسەرێک مائاواپیەک بوو لە شیواز و چوارچۆیە شائۆیەکی سەرقالکەر. بڕیار وابوو "ناھەنگی مائاواپی"، ئەو رۆمانەیکە دەتوانم بڵێم دەکرا دوای رۆمانم بێ. بەو وەسفەیکە بە بێ ئەوەی تامی تالی تیکشکانی تاکەکەسی بچێژم ئەو قوناغەم تێپەر کرد، مائاواپی تاییبەتی و پر لە ھەستم بەرەبەرە لەگەڵ مائاواپیەکە کە زۆر مەزنتر و لە چاوەروانییەکانم زیاتر بوو، تیکەڵ بە یەک بوون:

ئەوێ من لە پراگ ئەزموونم کرد و دیتم ئەو بوو کە؛ لە ھەمبەر شەوێ زەنگی تاریکی رووسەکاندا، بەرەبەیان و خۆرەتاوی کولتووری رۆژاوا راوەستا بوو کە ئەویش لە سەر بنەمای تاک و لۆژیکی بێرکردنەوێ بەکۆمەڵ و ریسا و زانی چەقی بەستبوو. لە ولاتیکی بچووکێ رۆژئاوا، کۆتایی رۆژاوام بینی. ئەو مائاواپیەکی مەزن بوو.

-10-

رۆژێک دۆن کیخۆت سەفەرێکی لەگەڵ دێھاتیەکی نەخویندەواردا دەستپێکرد کە زۆرتر لە تۆکەری خۆی دەچوو تا ھاوسەفەر. سەدوپەنجا سالی دواتر، توبی شانیدی باخەکی خۆی کردە گۆرەپانی شەپێکی دەستکرد، لەوێ کاتەکانی خۆی بە قسەکردن سەبارەت بە بیرەوێرییەکانی سەردەمی لاویتی خۆی لە سوویا و سەربازی ئەفسەر تریم¹⁴ رابوارد کە وەفادارانە لە خزمەتیدا بوو. تریم شەل بوو و دەشەلی، زۆر لە ژاک دەچوو، ئەو ژاکەیک دە سالی دواتر لە سەفەردا بوو ھۆی گەپجاری و سەرقالبوونی ناغاکەیک. ئەو وەک سەربازی شوایک¹⁵ کە سەدوپەنجا سالی دواتر لە سوپای ھەنگاریدا بوو ھۆی سەرگەرمی و ترسی فەرماندەکەیک، واتە پلەدار لوکاک، ژاکیش ھەر بەو چەشنە، خۆی وەک کەسیکی لاژگ و خۆبەزلزان دەنواند. سالی دواتر، ویلادیمیر و تۆکەرەکەیک "لە چاوەروانی گۆدۆدا" لە گۆرەپانی چۆلی دنیا، بە تاقی تەنیا و تاک و تەرا مانەو. ئیدی ئەمە کۆتایی سەفەر بوو.

تۆکەر و ناغا سەرانسەری میژووی نوێی رۆژاوايان پێواو. لە پراگ، شاری مائاواپی مەزن، دەنگی پیکەنینه‌ی کز و لاوازیانم کەوتە بەر گۆی. بە ئازارەو بەو پیکەنینه‌و نووسام، راست بەو شیوەیک کە مەرۆف دەست لە ملی ئەو شتانە دەکا کە زۆری خۆش ویستوون، بەلام بە ھۆی ئەوێ نکوڵیان لێ دەکری و رەت کراونەو، ئەو شتانەمە حکوم بە لەناوچوون.

"پاریس - ژوئیە 1981"

¹⁴ corporal trim -

¹⁵ soldier srcik -

ژاک و ئاڭاڭه‌ی

کەسایەتییەکان:

ژاک

ئاڭای ژاک

خاوەنی میوانخانە

شوالیە دوو سین-توویڤ¹⁶

بیگری لاو¹⁷ و بیگری پیر¹⁸

ژووستن

مارکی¹⁹

دایک

کچ

ئاڭاڭ²⁰

دایکی ئاڭاڭ

باوکی ئاڭاڭ

ئەفسەری پۆلیس

بیلیف²¹

chevalier de saint - ouen - ¹⁶

young bigre - ¹⁷

ode bigre - ¹⁸

marquis - ¹⁹

agathe - ²⁰

bailiff - ²¹

چهند تییینه‌ک (-ی نووسەر) بۆ باشتر به‌رپۆه‌چوونی شائۆنامه‌که:

ده‌بی شائۆنامه‌که بی راوه‌ستان به‌رپۆه‌بچی.

* ژاک وه‌ک پیاویکی چل ساله‌ دینمه‌ پیش چاوم. ناغاکه‌شی هاوته‌مه‌نی ئەو یان ته‌نانه‌ت هیندیك له‌و‌گه‌نجتره.

فرانسو گیرامۆن²² که ده‌رهینه‌ری نواندنیکی سه‌رکه‌وتوانه‌ی ئەم شائۆنامه‌یه بوو له‌ ژنیف، بۆچوونیککی جیی سه‌رنجی هه‌بوو: کاتیک له‌ سه‌ره‌تای په‌رده‌ی سه‌هه‌مدا ژاک و ناغاکه‌ی له‌ سینی شه‌شم دووباره‌ تووشی یه‌کتر ده‌بنه‌وه، ئیتر پیر بوون، واته‌ چهن‌دین سال به‌سه‌ر دیمه‌نی پیشوودا تیپه‌ریوه.

* له‌ سه‌رتاسه‌ری شائۆکه‌دا دیمه‌نی سه‌ر سین ناگۆردری و هه‌ر به‌و شیوه‌یه ده‌میئیی که بووه.

سینه‌که به‌ سه‌ر دوو به‌ش دابه‌ش ده‌کری:

1- به‌شی خواره‌وه‌ی دیمه‌ن، له‌ خواره‌وه‌یه.

2- به‌شی سه‌ره‌وه‌ی دیمه‌نه‌که به‌رزتره‌ و له‌ سه‌ر سه‌کۆیه‌کی گه‌وره‌یه. هه‌موو ئەو رووداوانه‌ی له‌ کاتی ئیستادا روو ده‌ده‌ن له‌ سه‌ر دیمه‌نی خواره‌وه‌ نیشان ده‌درین: به‌ش و ئالقه‌کانی کاتی رابردووش له‌ دیمه‌نی سه‌ره‌وه‌ روو ده‌ده‌ن.

له‌ کۆتایی دیمه‌نی سه‌ره‌وه‌ (واته‌ له‌ سه‌ر سه‌کۆکه) قادرمه‌ (یان په‌یژه‌) ی لیه‌ که ده‌چیته‌ ژووری به‌ر هه‌یوانه‌که.

زۆربه‌ی کاته‌کان دیمه‌نه‌که (که ده‌بی زۆر ساکار بی) به‌ ته‌واوی چۆله‌. هه‌ر بۆیه‌ ئەکته‌ره‌کان بۆ هیندیك له‌ ئالقه‌کان میژو کورسی و... دین.

سه‌فه‌ره‌که ده‌بی به‌دوور بی له‌ هه‌ر چه‌شنه‌ رازاندنه‌وه، شیکردنه‌وه و هینمایه‌کی تایه‌تی: ئەم جۆره‌ شتانه‌ له‌ گه‌ل که‌شی شائۆنامه‌که‌دا ناگونجین، هه‌روه‌ک هه‌ر چه‌شنه‌ زیده‌کاریه‌ک له‌ کاری نواندینشدا ده‌بیته‌ شتیکی زیاده.

رووداوه‌کان له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا، به‌لام ئەو سه‌ده‌ی هه‌ژده‌یه‌ی که ئەم‌پۆ دیته‌ به‌رچاومان روو ده‌ده‌ن. هه‌روه‌ک مه‌به‌ستی زمانی (ئاخاوتنی) شائۆنامه‌که‌ش ئەوه‌ نییه‌ که رهنگدانه‌وه‌ی ئەو قۆناغه‌ بی، دیمه‌نی رازاندنه‌وه‌ و جلو به‌رگه‌کانیش نابی بی له‌ سه‌ر ئەو سه‌رده‌مه‌ داگرن. لایه‌نی میژوویی که سایه‌تییه‌کان (به‌ تایه‌تی دوو پالنه‌وه‌که‌ی چیرۆکه‌که) له‌ گه‌ل ئەوه‌ی به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک باسیان له‌ سه‌ر ناکریت ده‌بی تا راده‌یه‌ک لیل و ناروون بن.

په‌رده‌ی په‌گه‌م

دیمه‌نی په‌گه‌م

(ژاک و ناغاکه‌ی وه‌ژوور ده‌که‌ون. چند شه‌قاویک
هه‌لدیننه‌وه، ژاک چاو له‌بینه‌ران ده‌کا و له‌پر راده‌وه‌ستی).

ژاک: (به‌پارینه‌وه ده‌دوئ) گه‌وره‌م... (له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌بینه‌ران نیشان ده‌دا) باشه‌تو بلیی بوچی
ئه‌وانه‌ئاوازه‌ق زه‌ق له‌ئیمه‌راماون؟

ناغا: (تاراده‌یه‌ک راجه‌نیوه، جله‌کانی ریک و پیک ده‌کا. ده‌لئی له‌وه‌ده‌ترسی که‌به‌هوی ناریکوپیک
سه‌ر و سه‌کتی سه‌رنجراکیش بنوئیی) خوئیان لی‌گیل بکه، وه‌بزانه‌که‌سی لی‌نییه.

ژاک: (به‌ئاماده‌بووان ده‌لئی) ناتانه‌هوی چاو له‌شوئیک دیکه‌بکه‌ن؟ زور باشه. ده‌تانه‌هوی چی
بزانن؟ ئه‌وه‌که‌ئیمه‌له‌کوئوه‌هاتووین؟ (به‌ده‌ستی راست ئامازه‌بو پشت سه‌ری ده‌کا) له‌ویوه. ده‌چینه
کوئ؟ (فه‌یله‌سووفانه) باشه‌من له‌ئیه‌ده‌پرسم، هه‌ر به‌راست، ئیمه‌کیه‌امان ده‌زانن به‌ره‌و کوئ
ده‌چین؟ (به‌بینه‌ران ده‌لئی) دا‌پیم بلین بزانم، ئیه‌ده‌زانن بوخوتان بو کوئ ده‌چن؟
ناغا: به‌داخه‌وه‌من ده‌زانم ده‌چینه‌کوئ ژاک.

ژاک: به‌داخه‌وه‌؟

ناغا: (به‌خه‌مناکیه‌وه) به‌لئی، به‌لام قه‌ت نامه‌وی نه‌نییه‌پر له‌خه‌م و داخه‌کانم به‌تو بلیم.

ژاک: گه‌وره‌م، بروام پی‌بکه‌ئیمه‌هیچ کاممان نازانین ده‌چینه‌کوئ. بروام پی‌بکه، باشه... به‌وته‌ی
ئه‌فسه‌ره‌خوشه‌ویسته‌که‌م: "هه‌موو شتیک له‌وه‌سه‌ری سه‌رانه‌وه‌نوسراوه..."

ناغا: قسه‌که‌ی راست بووه.

ژاک: هه‌ی به‌نه‌فره‌ت بن ژووستین و ئه‌و ژووره‌دلگه‌ری به‌ر هه‌یوانه‌که‌له‌ویدا کوپیتی خوم له
ده‌ست و تیدا بوومه‌پیاو!

ئاغا: ژاک، بۆچی ژنه که به نه‌حلهت ده‌که‌ی؟

ژاک: چونکه هەر ئه‌و رۆژه‌ی کورپیتیم له ده‌ست دا، چوومه ده‌رئ و شه‌ش دانگ خۆم مه‌ست کرد. باوکم هینده تووره بوو، به ده‌ستمه‌وه شیت ببوو، چه‌خستیکه چاکه تیه‌له‌دام. پۆلیک سه‌رباز به‌ویدا تیده‌په‌رین، چوومه ریزیانه‌وه و ره‌گه‌لیان که‌وتم، له‌په‌ر شه‌ر ده‌ستی پیکرد، گولله‌یه‌ک به‌ر ئه‌ژنۆم که‌وت. هەر ئه‌وه‌ش سه‌ره‌تای هه‌ودای ئه‌و سه‌ربرده دوورودریژه‌مه، وابزانم ئه‌گه‌ر ئه‌و گولله نه‌بوایه قه‌ت عاشق نه‌ده‌بووم...

ئاغا: هەر به‌راست عاشقیش بووی؟ ئه‌تۆ قه‌ت باسی ئه‌وه‌ت بۆ من نه‌کردوه.

ژاک: گه‌وره‌م، گه‌لیک شت هه‌ن قه‌ت پیم نه‌گوتووی.

ئاغا: باشه چۆن بوو عاشق بووی؟ دا بۆم بگپه‌وه!

ژاک: باسی چیم ده‌کرد؟ ئه‌ها، به‌لی. گولله‌یه‌کم له ئه‌ژنۆ درا. له ناو کۆگایه‌ک له مردوو و برینداردا بووم. رۆژی دواتر دۆزیانمه‌وه و له داشقه‌یه‌کیان هاویشتم. ئه‌و ریگایه‌ی ده‌چووه نه‌خۆشخانه په‌ر له چال و چۆل بوو. به‌بچووکتین تاسه له‌تاو ژانی قاچم زیقه‌م لی هه‌له‌ستا. له‌په‌ر راوه‌ستاین. تکام کرد دامبه‌زیین. له نزیك گوندیك بووین و چاوم به‌ژنیکی لاو که‌وت که له‌نیو ده‌رگای کۆخی‌کدا راوه‌ستا بوو...

ئاغا: ده‌یی! ئیستا تیگه‌یشتم.

ژاک: ژنه که چووه ناو کۆخه‌که‌وه، به‌قاپیک شه‌رابه‌وه گه‌رایه‌وه و سه‌ری قاپه شه‌رابه‌که‌ی له زارم ته‌پاند. ویستیان سه‌ره‌له‌نۆی سواری داشقه‌که‌م بکه‌نه‌وه، به‌لام من تووند له دامینێ ژنه که نووسام. پاشان له هۆش چوومه‌وه، که وه‌هۆش هاتمه‌وه له ناو کۆخه‌که‌دا بووم، میرده‌که‌ی و مندا‌له‌کانی ده‌وره‌یان دا‌بووم، ژنه‌که‌ش خه‌ریکی نه‌شته‌رگه‌ری برینه‌که‌م بوو.

ئاغا: به‌راستی تۆ که‌ره‌پیاویکی لاپه‌ره‌سه‌ن و پیسی! ده‌زانم کۆتایی کاره‌که‌ چی بووه!

ژاک: گه‌وره‌م، ئه‌گه‌ر ده‌ترانی چ روویداوه، قه‌ت شتی وات نه‌ده‌گوت!

ئاغا: پیاویک ری داوی بچییه‌ماله‌که‌ی. تۆش ئاوا ولامی چاکه و میوانداریه‌که‌ت داوه‌ته‌وه!

ژاک: باشه بۆ مه‌گین ئه‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌یکه‌ین به‌ده‌ست خۆمانه‌؟ وه‌ک ئه‌فسه‌ره‌که‌م ده‌یگوت: "گشت ئه‌و کاره‌چاک و خراپانه‌ی ئیمه‌ له‌م خواره‌وه ده‌یکه‌ین، پیشت هه‌موویان له‌و سه‌ره‌وه‌یه‌ نووسراون". گه‌وره‌م، هەر به‌راست چ ریگایه‌کت بۆ سه‌رینه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌وه‌ نووسراوه پی شک دی؟ باشه من ده‌توانم هەر نه‌بم؟ ده‌توانم که‌سیکی دیکه‌بم؟ یان له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که من بۆخۆم بم، گه‌لو جگه‌ له‌وه‌ی که بۆم دیاریکراوه بیکه‌م، ده‌توانم کاری دیکه‌ش بکه‌م؟

ئاغا: ئه‌من وه‌خته له‌داخی شتیك به‌ته‌قییم: باشه تۆ له‌به‌ر ئه‌وه‌ که له‌و سه‌ر سه‌ره‌وه‌ نووسراوه که‌سیکی سه‌گ و سه‌گبابی یان ئه‌وه‌ که چونکه له‌و سه‌ر سه‌ره‌وه‌ ده‌یانزانی که‌سیکی سه‌گبابی ئه‌وه‌یان نووسیوه؟ کامیان راسته‌؟

ژاک: ئه‌من ئه‌وه‌ی نازانم گه‌وره‌م، به‌لام گه‌وره‌م نابێ تۆ پیم بلێی سه‌گ و سه‌گباب...

ئاغا: که‌سیک که‌خیانه‌ت له‌پشتیوانه‌که‌ی بکا...

ژاک...یان ئەو پیاوێ پشٹیوانی له من ده‌کا سه‌گبابه. خۆزگه گویت لێ ده‌بوو له‌به‌ر ئەوه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی به‌زه‌یی به‌ مندا هاتبوو چۆنی زه‌جر ده‌دا... چی ناخۆش بوو پێی ده‌گوت.

ئاغا: حه‌قی بووه... باشه، پێم بڵێ شیوه‌ی چۆن بوو. تارینی به‌ژن و بالای ژنه‌که‌م بۆ بکه.

ژاک: ژنیکی لاو؟

ئاغا: ده‌ی.

ژاک: (پاش ساتیک بیده‌نگی) به‌ژن و بالای ریک و مامناوه‌ند...

ئاغا: (ئه‌وه‌ی زۆر به‌دل نه‌بوو) قووله‌خره...

ژاک: له راستدا نیوه‌نجیه‌کی تۆزیک به‌رز...

ئاغا: (له‌کاتیکیدا سه‌ری به‌ نیشانه‌ی که‌یف پێ هاتن ده‌جوولینی) تۆزیک به‌رز...

ژاک: به‌لێ.

ئاغا: جا ئە من که‌یفم به‌ ژنی وا دی.

ژاک: (به‌ ده‌سته‌کانی شیوه‌ی شتیکی نیشان ده‌دا) ئەوه ته‌ختی سینگی بوو.

ئاغا: سینگ و مه‌مکی پانتر بوو یان گه‌ل و قوونی؟

ژاک: (به‌ دوودلیه‌وه) مه‌مکی.

ئاغا: (به‌ خه‌مناکیه‌وه) پێم ناخۆشه.

ژاک: که‌واته تۆ که‌یفته به‌ گه‌ل و قوونی گه‌وره‌ دی؟

ئاغا: به‌لێ... گه‌ل و قوون ده‌بێ وه‌ک هی ئاگات گه‌وره‌ بێ... چاوی؟ ئەی چاوی چۆن بوون؟

ژاک: چاوه‌کانی؟ له بیرم نه‌ماوه. به‌لام قژی ره‌ش بوو.

ئاغا: به‌لام قژه‌کانی ئاگات زه‌رد بوون.

ژاک: باشه به‌ من چی ئەو هه‌یچی له ئاگاتی تۆ ناچی؟ ده‌بێ هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ هه‌یه‌ پێی رازی بی.

به‌لام لاقی جوان و درێژ بوون.

ئاغا: (ده‌لێی بیر ده‌کاته‌وه) لاقی درێژ. به‌پراستی ئەوه زه‌وقم هه‌لده‌ستینی!

ژاک: قوونیکێ گه‌وره‌ و پان و پۆر.

ئاغا: گه‌وره‌؟ به‌پراستی؟

ژاک: (له‌کاتیکیدا نیشانی ده‌دا) ئەوه‌نده ده‌بوو...

ئاغا: هه‌ی سه‌گباب! هه‌تا زیاتر باسی ئەوم بۆ ده‌که‌ی، توپه‌تر ده‌بم... ئەوه ژنی ئەو پیاوه‌ بووه که‌

پشٹیوانت بوو، جا تۆش چووی...

ژاک: نا، گه‌وره‌م، هه‌ی شتیکی له‌ نیوانماندا رووی نه‌دا.

ئاغا: ئەدی بۆ باسی ده‌که‌ی؟ هه‌ر بۆ ئەوه‌ی سه‌ری منی بێشینی؟

ژاک: ئاغا، تۆ هه‌میشه‌ قسه‌م پێ ده‌بێ و دێیه‌ نیو قسه‌کانمه‌وه. به‌پراستی ئەوه خوویه‌کی زۆر زۆر

خراپه.

ئاغا: به‌ ئەنقه‌ست وا ده‌که‌م...

ژاک: ئەمن دەلیم ئەژتۆم گوللە‌ی لی درابوو، لە جیدا کەوتبووم و لەتاو ژان نازارم دەچەشت، ئەتۆش تەنها ئەو شتە‌ی بی‌ری لێدە‌کەیتە‌وه هە‌وه‌سه‌کانته. ئاگاتیش، کە‌یفی خۆ‌یه‌تی کێ‌یه.

ئاغا: ناوی مە‌هینە.

ژاک: تۆ خۆت ناوت هینا...

ئاغا: قەت ریکە‌وتوو‌ه لە ناخی دلە‌وه ژنیکت خۆش ویستیی و ئەو دەستی نابێ بە‌ رووتە‌وه؟ قەت وا

بو‌وه؟

ژاک: بە‌لێ، ژووستین.

ئاغا: ژووستین؟ هەر ئەو کچۆ‌له‌ی لێ‌ی بو‌وی بە‌ پیاو؟

ژاک: بە‌لێ.

ئاغا: باسی ئە‌وم بۆ‌ بکە...

ژاک: باشە‌ گە‌وره‌م، بە‌لام پێش ئە‌وه، تۆش بە‌سه‌رهاتی خۆتم بۆ‌ بگێ‌رە‌وه.

دیمە‌نی دو‌وه‌م

(چە‌ند ئە‌کته‌ریک لە‌ سەر‌ سه‌کۆ‌ی سینی سەر‌ه‌وه‌ له‌ جی‌گای خۆ‌یان را‌وه‌ستاون، بی‌گری لاو، لە‌ سەر‌ قادرمە‌کان دانیش‌توو‌ه، ژووستین لە‌ تە‌نیش‌تی را‌وه‌ستاوه. لە‌ بە‌رامبە‌ری سینە‌کە‌دا ئاگات لە‌ سەر‌ کورسیه‌ک دانیش‌تو‌ه کە‌ شو‌والیه‌ دۆ‌ سین-ئۆ‌وین بۆ‌ی هینا‌وه، شو‌والیه‌ لە‌ تە‌نیش‌تی را‌وه‌ستاوه).

سین-ئۆ‌وین: (رو‌وی دە‌می لە‌ ئا‌غایه) سلا‌و ها‌ورپیان!

ژاک: (هاوکات لە‌گە‌ڵ ئا‌غاکه‌ی ئاو‌ر دە‌داتە‌وه، بە‌ سەر‌ ئامازە‌ بۆ‌ ئاگات دە‌کا) ئە‌وه‌تا خۆ‌یه‌تی؟ (ئا‌غا

بە‌ نیشانه‌ی بە‌لێ‌ی سە‌ری دە‌جولینێ) ئە‌و پیا‌وه‌ کێ‌یه‌ لە‌ تە‌نیش‌تی را‌وه‌ستاوه؟

ئاغا: ها‌ورپیمە، دۆ‌ سین- ئۆ‌وینی سە‌ربازە، هەر ئە‌و کە‌سه‌ی ئیمە‌ی بە‌ یه‌کتری ناساند. (چاو‌ له‌

ژووستین دە‌کا) ئە‌وه‌ی دیکه‌ کێ‌یه، کچه‌ خۆ‌شه‌ویسته‌کە‌ی تۆ‌یه؟

ژاک: بە‌لێ، بە‌لام من زیاتر خۆ‌شیم لە‌وه‌ی تۆ‌ دێ.

ئاغا: منیش هێ‌ی تۆ‌م پێ‌ باشته‌، بە‌خۆ‌وه‌تره. باشه‌ پێت چۆ‌نه‌ گرا‌وییه‌کانمان بگۆ‌رپینه‌وه؟

ژاک: دە‌بوو زووتر بێ‌رت لە‌وه‌ کردبایه‌وه. ئیستا زۆ‌ر دره‌نگ بو‌وه.

ئاغا: (ئاھیکه‌ی بۆ هه‌لده‌کیشی) راسته. زۆر دره‌نگه. ئه‌دی ئه‌و پیاوه به‌هیز و چوارشانه کیه؟
ژاک: ئه‌وه بیه‌گه، دۆستیکه‌ی له‌میژینه‌مه. هه‌ردوو کمان وه‌دوای ئه‌و کچه ده‌که‌وتین، به‌لام به‌هیندیك
هۆ ئه‌و به‌ کچه‌که‌ گه‌یشت.

ئاغا: راست وه‌کو به‌سه‌رهاته‌که‌ی من.

سین-ئوویڤن: (له‌ کاتیکدا که‌ هه‌تا لیواری سه‌کۆکه‌ به‌ره‌و لای ئاغا ده‌چێ) پیره‌کۆر، ده‌بێ زیاتر
ئاگای له‌ خۆی بێ. دایک و باوکه‌کان نیگه‌رانی ئاپرووی کچه‌کانیان...

ئاغا: (به‌ ناره‌حه‌تیه‌وه‌ روو له‌ ژاک ده‌کا) ئه‌وانه‌ بازرگانی به‌ کچه‌که‌یانه‌وه‌ ده‌که‌ن! ئه‌گه‌ر دیاریم بۆ
برده‌بانایه‌ زۆریان بێ خۆش ده‌بوو!

سین-ئوویڤن: نا، نا، تۆ تیناگه‌ی! ئه‌وان زۆر ریز له‌ تۆ ده‌گرن. ته‌نیا چاوه‌پروانیان له‌ تۆ ئه‌وه‌یه‌ که
مه‌به‌ستی خۆت نیشان ده‌ی و دلنیاکان به‌که‌یه‌وه‌. ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌یت نابێ بچیه‌ ئه‌وێ.

ئاغا: (پوو له‌ ژاک که‌ گۆراوه) که‌ بیر له‌وه‌ ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ ئه‌وه‌ ئه‌و بوو منی به‌و ناساند! ئه‌و بوو هانی
ده‌دام! ئه‌و بوو که‌ به‌لینی دا زۆر هاسان بۆم ساز کا!

سین-ئوویڤن: هاوڕیم، من راسپارده‌م و هه‌یچم له‌ سه‌ر نیه‌.

ئاغا: (به‌ سین-ئوویڤن ده‌لێ) زۆر باشه. (ده‌چیته‌ سه‌ر سه‌کۆ) که‌وايه‌ په‌یامی منیان بێ بگه‌یه‌نه. جارێ
حیساب له‌ سه‌ر من مه‌که‌ن. به‌ ئاگات بلی ئه‌گه‌ر ده‌یه‌وێ من له‌ ده‌ست نه‌دا، باشتراوه‌یه‌ له‌ داها توودا به
به‌زه‌یتر بێ له‌ گه‌لم. به‌ هه‌یچ شیوه‌یه‌که‌ نامه‌وێ پاره و کاتم له‌ گه‌ل ئه‌و به‌ فیرو بده‌م، لانیکه‌م ده‌توانم
پاره‌کانم بۆ شتی دیکه‌ به‌ کار بێنم.

(سین-ئوویڤن گوی له‌ قسه‌کانی راده‌گرێ، کړنۆش ده‌با و
ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر شوینی خۆی - له‌ پشته‌وه‌ی ئاگات
راده‌وه‌ستی).

ژاک: هه‌ی بژی ئاغا، که‌ ئاوات لی دێ، ئه‌من که‌یف ده‌که‌م. جاروبار ئازا و به‌جه‌رگ به‌.

ئاغا: (له‌ سه‌ر سه‌کۆوه‌ رووه‌و ژاک) له‌ ژیانماندا چه‌ند جارێکمان ده‌ستگه‌رمی کردوه و چوومه
ژوانی. دوای ئه‌وه، ئیتر قه‌ت به‌لایدا نه‌چوومه‌وه‌.

سین-ئوویڤن: (له‌ کاتیکدا له‌ درێژه‌ی نیمچه‌ بازنه‌یه‌کدا دووباره‌ به‌ره‌و ئاغا ده‌چێ) په‌یامه‌که‌تم
ده‌قاوده‌ق پینگه‌یاند، به‌لام ئه‌گه‌ر راستیت ده‌وێ، تۆش هیندیك دلپه‌ق بووی.

ژاک: ئاغای من دلپه‌قه‌؟

سین-ئوویڤن: کۆره‌ به‌ر به‌ زارت بگه‌! (به‌ ئاغا ده‌لێ) گه‌وره‌م بیده‌نگی تۆ هه‌موو بنه‌ماله‌ی تووشی
سه‌رسوڤمان کردوه‌. ئاگاتیش...

ئاغا: ئاگات چی؟

سین-ئوویڤن: ئاگات ده‌گری.

ئاغا: ده‌گری.

سین-ئوویڤن: گریان و شیوه‌ن بۆته‌ پیشه‌ی هه‌موو رۆژیکی.

ئاغا: به پروای تو نه گهر ئیمه سهرله نوئی چاومان به یه کتر بکه ویتتهوه؟
سین-ئووین: نابئی، ئه وه کاریکی هه له یه. نابئی پاشه کسه بکه ی. به گه رانه وهت بو لایان هه موو شتیك
ده دۆرینی. ده بی ئه و بازرگانانه فیری ئه ده ب و ره وشت بکه ی.

ئاغا: به لام نه گهر ئیدی قهت داوام لی نه کهن بگه ریمه وه چی بکه م؟
سین-ئووین: داوات لی ده کهن.

ئاغا: نه گهر ماوه یه کی زوری بی چوو ئه و جار چی؟

سین-ئووین: ده ته وی ئاغا بی یان کویله؟

ئاغا: گوتت ده گری...

سین-ئووین: باشتر وایه ئه و بگری نه ک تو.

ئاغا: نه گهر قهت داوام لی نه کا بگه ریمه وه چی بکه م؟

سین - ئووین: باوه رت به قسه ی من بی، ئه وه نییه پیته ده لیم تکات لی ده کهن، ئیستا کاتی ئه وه یه
که ئه و په ری که لک له و هه له وه رگری. ئاگات ده بی له وه تیگا که تو ئاماده نی به ته وای ملکه چی بی،
ده بی هه ول و ته قه لایه کیش بدا... به لام باشه تو پیم بلنی بزانه ... ئیمه هاوری یه کترین، مه گین نا؟...
به لینی شه ره فم بده یه که تو و ئه و...

ئاغا: نا.

سین-ئووین: نهینی پاریزی تو نیشانده ری به شه ره ف بوونته.

ئاغا: نا، به هیچ شیوه یه ک. چۆن بووه ئاوام بی گوتی.

سین-ئووین: چۆن؟ یانی ته نانه ت قهت بو ساتیکیش دلسارد نه بوویه وه؟

ئاغا: قهت.

سین-ئووین: سهیره، من پیم وایه تۆش وه ک پیویست بی خه وش و پاک نه بووی له گه لی.

ئاغا: نه تو چی، سه رباز؟ قهت عاشقی نه بووی؟

سین-ئووین: با، چۆن نه بووم. به لام هه ر ئه و کاته که تو هاتی، له به رچاوی ئاگات که وتم. ئاخ. ئیمه
ئیستاش هه ر هاوریانیکی باشین بو یه کتری، به لام به وه دلخۆش ده بم که نه گهر باشترین هاورییم
له گه لی بنوی، هه ست ده که م بوخۆم له گه لی چوومه ناو جیگاوه. پروات بی به قسه کانم. هه موو هه ول
خۆم ده ده م که پی بگه ی و له گه لی بنوی.

(له کوتایی قسه کانیدا به ئارامی بۆ لای ئه و کورسیه که

هیشتا هه ر ئاگات له سه ری دانیشتوو ده گه ریته وه).

ژاک: ئاغا چاوت لیه من گوئگریکی چه نده باشم؟ ته نانه ت بو جاریکیش نه هاتمه ناو قسه کاتته وه.

خۆزگه تۆش قهت قسه ت به من نه بریایه.

ئاغا: هه ر بو ئه وه هاتییه ناو قسه کانمه وه که پیم بلنی قسه ت پی نه برم.

ژاک: له بهر ئه وه قسه که تم بری تا بزانی چه نده خوویه کی خراپت ره چاو کردوه.

ئاغا: من وەکو ئاغا بە مافی خۆمی دەزانم و مافی خۆمە ھەر کاتیک پیم خۆش بوو قسەي نۆکەرە کەم بېرم. نۆکەرە کەشم مافی ئەوەي نییە بێتە ناو قسەي ئاغاگەيەو.

ژاک: گەورەم، ئەمن قسە کانت پێ نابرم، خەریکی قسە کردنم لەگەلت، ھەر وەک ھەمیشە کە داوام لێ دەکەي قسەت لە تەکا بکەم. ئیزیشم بەدە با شتیکیش بلیم: ھێچ خۆشیم لەو ھاوڕیپەت نەھات. گریوت لەگەل دەکەم ئەو ژنەي تۆ دەتھوێ بیکەي بە ھاوسەري خۆت خۆشەویستی خۆیەتی.

ئاغا: بەسە لێی بېرەو! ئیدی یەک قسەش ناکەم؟ (بە تورپیپەووە لە سەر سەکو دیتە خوارەووە).

ژاک: نا، گەورەم! تکات لێ دەکەم! درێژەي بەدە!

ئاغا: جا سوودی چییە؟ ئەتۆ کەسیکی لووتبەرز و بێ زەوقی، ھەموو شتیکیش پێشوختە و لە پێشدا دەزانێ.

ژاک: گەورەم راست دەکەي، بەلام فەرموو درێژەي بەدە. ئەوەي مەزەندەم کردووە شتیکي ساکار و دیاری چیرۆکە کەيە. ناتوانم بەو قسانەت لەگەل سین-ئووین و ئالۆزی ئەو چیرۆکە ھێچ بە بیرمدا نەبێت.

ئاغا: توورپەت کردوم. ئیدی ناتوانم ھێچ بلیم.

ژاک: تکات لێ دەکەم.

ئاغا: ئەگەر دەتھوێ ئاشت بینەو، دەبێ بەسەرھاتی خۆتم بۆ بگێرپەووە. بەو مەرچەش کە ھەر کاتیک پیم خۆش بوو بێمە ناو قسە کانتەووە. دەمھەوێ بزەنم چۆن پاکی خۆت لە دەست داو. ئەوەش بزەنە کە رەنگە لە نیو گەرمەي بەسەرھاتی یەکەم خۆشەویستیدا، رەنگە چەند جار بێمە ناو قسە کانتەووە.

دیمەنی سییەم

ژاک: ھەر چۆنیک تۆ پیت خۆشە گەورەم، ھەر چۆنیکي تۆ پیت باشە، با وای. چاوی لێ بکە (ئاوێ دەداتەووە و ھیما بەو پلیکانە دەکا کە ژووستین و بیگری لاو پێیدا سەردەکەون، بیگری پیر لەبەر پلیکانەکاندا راوستانە). ئیرە دووکانیکە کە باوہ پیارەم، بیگری پیر، تەگەر و تەوەر و شمە کە دەستکردەکانی خۆی تیدا دەفرۆشت. ئەو پلیکانە دەچیتە ژووری بەر ھەیانە کە، جا قەرەوێلە کەي بیگری لاویش کە ھاوڕیپە کي خۆمە، ھەر لەوێیە.

بیگری پیر: (بەرەو ژووری بەر ھەیانە کە ھاوار دەکا) بیگر! کورە بیگر. تووتکە سەگ، ئەوە خۆت

لە کاری دەدزیبەو!

ژاک: قهره‌ویله‌که‌ی بیگری پیر له نهۆمی خواره‌وه‌ی دوو‌کانه‌که‌دایه. هه‌موو شه‌ویک دوای ئەوه‌ی ئەو نوومی خه‌ویکی خۆش و قورس ده‌بی، بیگری لاو به ئارامی ده‌رگا ده‌کاته‌وه و به هیواشی ژووستین به پلیکانه‌کاندا ده‌باته لای خۆی.

بیگری پیر: ئەوه هه‌تاو گه‌یشته نیوه‌راستی ئاسمانی، که‌چی تو هیشتا هه‌ر پرخه‌ی خه‌وت دی. پیت خۆشه بیمه‌ سه‌ر و به شه‌پ وه‌ده‌رت نیم.

ژاک: ئەو شه‌وه هینده‌یان خۆش رابواردبوو که به‌یانیش هه‌تا دره‌نگه‌وه‌ختان هه‌ر له خه‌ودا بوون.

بیگری لاو: (له ژووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه) باب، ده‌مالته له‌سه‌ره‌خۆ به!

بیگری پیر: وه‌ره ته‌وه‌ری ئەو داشقه‌یه به‌وه بو وه‌رزیر. خیراکه ده‌ی، په‌ل بیزویوه!

بیگری لاو: ئەوه هاتم! (له‌گه‌ل ئەوه‌دا که قۆپچه‌ی پانتۆله‌که‌ی داده‌خا، به پلیکانه‌کاندا دیته خواره‌وه).

ئاغا: که‌واته که‌چه که‌هیچ ریگایه‌کی بو هه‌لاتن نه‌بوو؟

ژاک: نا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک، پیس له‌داو که‌وتبوو.

ئاغا: (له‌کاتی‌که‌دا پیده‌که‌نی) پیم وایی وه‌ک داره‌بی ده‌له‌ری.

بیگری پیر: له‌وه‌ته‌ی عاشقی ئەو دیله‌سه‌گه‌ بووی روژی هه‌تا نیوه‌رۆ هه‌ر پرخه‌ی خه‌وت دی. ئەو ژنه‌ش، باشه ئەو ژانه‌سه‌ره چی بوو تووشی منی کرد. بئ ئەخلاقیه! ئەگه‌ر ئەو دایکه داماو‌ه‌ی ئیوه‌ی پیکه‌وه ده‌دی، ئیستا پر شه‌قی ده‌کردن و چاوی که‌چه‌که‌شی له‌به‌ر ده‌رگای کلیسا... هه‌لده‌کۆلی! به‌لام، من خه‌تای خۆمه‌ که‌ ئاوات له‌گه‌ل ده‌جوولیمه‌وه. دنیا گۆراوه، مندالی ئەم ده‌وروزه‌مانه! (پرووه‌و بیگری لاو ته‌وه‌ره‌ی چه‌رخه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی داناوه ده‌چیتته‌ده‌ر).

ئاغا: ژووستینیش له‌سه‌ره‌وه‌ گویی له‌هه‌موو قسه‌کان بوو؟

ژاک: به‌لێ، سه‌رله‌به‌ری قسه‌کان.

بیگری پیر: خودا به‌نه‌حله‌تی کا، ئەدی کوا سه‌بیله‌که‌م؟ هه‌ر ئەو کورپه‌سه‌گه‌ بی خیره‌م هه‌لیگرته‌وه! با بچم بزنام له‌ژووره‌که‌دا نییه. (به‌پلیکانه‌کان هه‌لده‌گه‌ری).

ئاغا: ئەدی ژووستین؟ ژووستین چی به‌سه‌ر هات؟

ژاک: خۆی خزانده‌ ژیر قهره‌ویله‌که‌وه.

ئاغا: ئەدی بیگری لاو؟

ژاک: هه‌ر که‌ته‌وه‌ره‌ی داشقه‌که‌ی دا به‌وه‌رزیر، به‌په‌له‌خۆی له‌مالی من هاویشت. پیم گوت "گویی بگره، تو بچۆ هیندی‌ک به‌ناو گونده‌که‌دا بسوورپوه. له‌و ماوه‌یه‌دا، من ریگایه‌ک بو سه‌رقالکردنی باوکت ده‌دۆزمه‌وه و به‌م شیوه‌یه‌ ژووستین ده‌توانی هه‌لێ و ده‌رباز بی. په‌له‌م لێ مه‌که (ده‌چیتته‌سه‌ر سه‌کۆکه، ئاغا پیده‌که‌نی) به‌چی پیده‌که‌نی؟

ئاغا: ئا، به‌هیچ.

بیگری پیر: (که‌ئیستا له‌ژووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه هاتوته‌وه‌خوار) ژاک کورپه‌پاکژکراوه‌که‌م! خۆشحالم به‌دیتنت! چی بووه که‌به‌م به‌یانیه‌ زوووه‌ئهنده‌به‌ده‌ماخه‌وه هاتوویه ئیره؟

ژاک: به‌ره‌و مالی ده‌چومه‌وه، گوتم با سه‌ریکیش له‌تۆ بده‌م.

بیگری پیر: باشه، باش، رۆله، ژاک. تۆ خه‌ریکه ده‌بیه هه‌رزیه‌کی ته‌واو.

ژاک: بلیم چی؟

بیگری پیر: بۆ هه‌ردووکتان به‌داخم، هه‌م بۆ تۆ و هه‌م بۆ کورپه‌که‌ی خۆم. شه‌و له‌ ده‌ره‌وه‌ بووی، وایه؟

ژاک: چی بکه‌م؟

بیگری پیر: له‌ گه‌ل قه‌جه‌یه‌ کدا؟

ژاک: راسته، به‌لام ناویرم هه‌یچ به‌ باوکم بلیم.

بیگری پیر: چاک تیگه‌یشتم. ئه‌ویش هه‌ر ئه‌و تیغه‌لدانه‌ خه‌سته‌ قه‌رزدارێ کورپه‌که‌یه‌تی که‌ منیش قه‌رزدارێ کورپه‌که‌مم. به‌لام تیی هه‌لده، جارێ واز له‌وه‌ بینه، وه‌ره‌ نانی به‌یانی بخۆین. شه‌راب بۆ ئه‌و وه‌ختانه‌ زۆر باشه.

ژاک: به‌داخه‌وه‌ ناتوانم. زۆر ماندووم.

بیگری پیر: هه‌رچی ئاوت هه‌بووه‌ مژبویه‌تی، ها؟ هیوادارم ژنه‌تیوه‌ نرخێ ئه‌و ئاوه‌ی بووبی. چاو، به‌ قسه‌ی من ده‌که‌ی. کورپه‌که‌م چۆته‌ ده‌ری. بۆچی ناچه‌ ژووره‌که‌ی و له‌ سه‌ر قه‌ره‌وینله‌که‌ی پشویه‌که‌ بده‌ی؟ (ژاک به‌ پلێکانه‌ کاندایه‌ چیتته‌ سه‌ر).

ئاغا: (به‌ ژاک ده‌لێ) هه‌ی خائین. بێ نامووس. ده‌بوو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بمزانیايه.

بیگری پیر: ئای له‌ ده‌ست مندالی ئه‌م ده‌ورانه‌!... مندالی خویری... (له‌ ژووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه‌ ئاه و ناله‌یه‌کی کردی). کورپه‌ بێچاره، خه‌ریکه‌ خه‌و ده‌بینی... وادیاره‌ ئه‌مشه‌و زۆر ناخۆش بووه‌ بۆی.

ئاغا: خه‌و، هه‌ی هه‌ی! کورپه‌ خه‌وی چی و شتی. خه‌ریکه‌ کچه‌ داماره‌ لاقه‌ ده‌کا. کچه‌که‌ زۆر به‌ توندی هه‌ول ده‌دات رووبه‌رووی بێته‌وه‌ و له‌ خۆی دوور بخاته‌وه‌. به‌لام له‌ ترسی ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌بی و نه‌گیری، ده‌نگی به‌رز ناکاته‌وه‌. هه‌ی گرگن و بێ نامووس. تۆ ده‌بی به‌ تاوانی ده‌ستدریژیکردنه‌ سه‌ر ئه‌و کچه‌ دادگایی بکریی.

ژاک: (له‌ کاتی کدا له‌ ژووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌وه‌ چاو له‌ خواره‌وه‌ ده‌کا) گه‌وره‌م، نازانم ده‌ستدریژی کرده‌ سه‌ری یان نا. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ده‌زانم هه‌ردووکتان خۆشمان رابوارد. ته‌نیا شتی که‌ له‌ منی ده‌ویست ئه‌وه‌ بوو که‌ به‌لێنی بده‌می...

ئاغا: چ به‌لێنیه‌کت دایه، هه‌ی نایاوی دلپه‌ش؟

ژاک: به‌لێنی ئه‌وه‌ که‌ قه‌ت له‌و باره‌وه‌ هه‌یچ به‌ بیگری لاو نه‌لیم.

ئاغا: ئه‌و به‌لێنیه‌ش ری ئه‌وه‌ی بۆ تۆ خۆش کرد که‌ بجه‌یه‌وه‌ پالی.

ژاک: به‌لێ!

ئاغا: چه‌ند جار؟

ژاک: زۆر جار، هه‌موو جارێکیش له‌ جاری پێشوو خۆشتر بوو.

(بیگری لاو له‌ سه‌ر سین)

بیگری پیر: بۆ هه‌نده‌ت پێ چوو؟ هانی ئه‌م قه‌راخی ته‌وه‌ره‌ بگره‌ و له‌ ده‌ری کاره‌که‌ی ته‌واو بکه‌.

بیگری لاو: بۆچی له‌ ده‌ری؟

بیگری پیر: با ژاک له‌ خه‌و هه‌لنه‌سی.

بیگری لاو: ژاک!!!

بیگری پیر: به‌لئ، ژاک. له سهری له ژووره که تدا سهره خه ویک ده شکینتی. ئەو هس شانس و بهختی باوکی داماو! هه مووتان، خاستان نییه، هیچتان خیرتان نییه. دهی زووکه بۆ وا حه‌په‌ساوی؟ بجوولئی؟ (بیگری لاو به‌رهو پلیکانه‌کان ده‌چی و ده‌یهه‌وی به پلیکانه‌کاندا سهرکه‌وی) ده‌چی کوی؟ لئیکه‌ری با ئەو کوره داماوه تاویک بنوی!

بیگری لاو: (به‌دنگی به‌رز) بابە! کوره‌بابە!

بیگری پیر: زۆر ماندوو بوو!

بیگری لاو: با بجمه سهری!

بیگری پیر: نا، نابجی! پیت خۆشه‌یه کیک خهوت لی تیک بدا؟

ئاغا: ژووستینش گوی له هه‌موو ئەو قسانه‌بوو؟

ژاک: (له‌کاتیکیدا له سهر پلیکانه‌کان دانیشتوو) وه‌ک چۆن تۆ گویت له قسه‌کانه، ئەویش ئاوا هه‌موو

شتیکی ده‌بیست.

ئاغا: سهره! هه‌ی به‌دفعه‌ر! تۆ چیت کرد؟

ژاک: پیکه‌نیم.

ئاغا: بۆ ئەوه ده‌بی له سیداره دریی! ئەدی ژووستین چی کرد؟

ژاک: پرچی خۆی ده‌رنی، چاوی له ئاسمان بریبوو و به‌ره ده‌ستی لیک ده‌سوون.

ئاغا: ژاک، تۆ ئاژه‌لی.

ژاک: (له‌کاتیکیدا به پلیکانه‌کاندا دیته‌خوار، به‌له‌بزیکی زۆر جیددییه‌وه) نا. گه‌وره‌م، نا. من پیاویکی

زۆر هه‌ستیارم. به‌لام هه‌ستیاریه‌که‌م بۆ کاتیکی گونجاو راده‌گرم. بۆ ئەو که‌سانه‌ی زۆر هه‌ستیارترن و له کاتی پنیوستدا هه‌ستیاربوونی خۆشم ده‌رده‌خه‌م.

بیگری پیر: (به‌ژاک) ئاه، ئەوه هاتی، خهوت لی کهوت؟ به‌راستی پنیوست بوو. (پروو له بیگری لاو)

وه‌کو گول گه‌شاوه‌ته‌وه. بجۆ قاپیک شه‌راب له سارداوه‌که‌ بینه، (پروو له ژاک) ئیستا ئیدی قاوه‌لتونت پین

ده‌خوری. وایه؟

ژاک: به‌لئ.

(بیگری لاو به‌قاپیک شه‌رابه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه و بیگری پیر سنی پیکه‌که‌ پر ده‌کا).

بیگری لاو: (پیکه‌که‌ی خۆی ده‌گنیریته‌وه) به‌م به‌یانیه‌ زووه ئیشتیام ناییا.

بیگری پیر: ناته‌ه‌وی قومیک بخۆیه‌وه؟

بیگری لاو: نا.

بیگری پیر: ئاه. ده‌زانم چ بووه (پروو له ژاک) هه‌مووی له ژیر سهری ئەو ژووستینه‌ دایه. ئەوه بۆیه

هینده‌ت پنی چوو له ده‌ره‌وه. بیگومان سهریکی له مالی ئەو داوه و له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه‌دا گرتوو‌یه‌تی

(پرووه و بیگری لاو) پیم خۆشه‌هه‌رجیت به‌سهر بی! پیم گوتبووی ئەو قاجه‌یه و ته‌واو! (پرووه و ژاک)

ئیستاش ده‌یهه‌وی تۆله‌ی خۆی له‌و قاپه‌ شه‌رابه‌ بی تاوانه‌ بکاته‌وه!

ژاک: ویده‌چی قسه‌که‌ی تۆ راست بی.

بیگری لاو: ژاک، گالته مه‌که، ئەم باسه بۆ پیکه‌نین نابیی.

بیگری پیر: باشه، ئەگەر ئەو ناخواته‌وه، ئیمه‌ خو دەتوانین بخۆینه‌وه. (پیکه‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه) ژاک کورپه‌ خاوینه‌که‌م، به‌ خۆشیت!

ژاک: (پیکه‌که‌ی به‌رز کردۆته‌وه) به‌ خۆشیتان! (رووه‌و بیگری لاو) هاوڕییم، قومیکمان له‌ گه‌ڵ بخۆوه. ئەو شته‌ی بۆته‌ هۆی ناراچه‌تیت شتیکی هینده‌ش خراب و تال نییه‌.

بیگری لاو: پیم‌ گوتی، ناخۆمه‌وه.

ژاک: هه‌تا جاریکی دیکه‌ چاوت پیی ده‌که‌وی، هه‌موو مه‌سه‌له‌که‌ کۆتایی پیی هاتوووه‌ و له‌ بیرشت چۆته‌وه. هیچ هۆیه‌ک نییه‌ بۆ ئەوه‌ی هینده‌ پیی بشله‌ژی و دلگرا‌ن بیت.

بیگری پیر: باشه، هیوادارم ژووستین ئەزیه‌تی بدا... ئیستاش با تۆ به‌مه‌ لای باوکت و تکات بۆ بکه‌م له‌و چوونه‌ ده‌ره‌وه‌یه‌ت خۆش بیی. مندالی لاپره‌سه‌ن! هه‌مووتان یه‌ک قوماشن! چاک و خراپتان نییه‌، هه‌موو وه‌ک داعبان... پيشم‌ که‌وه، با پرۆین.

(ده‌ستی ژاک ده‌گرێ و ده‌روا. بیگری لاو به‌ په‌له‌ به‌ره‌و پلێکانه‌کان بۆ لای ژووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌ هه‌ڵدیی. ژاک به‌ چهند هه‌نگاوێک له‌و دیمه‌نه‌ دوور ده‌که‌وێته‌وه‌ و ده‌گه‌رێته‌وه‌ لای ناغاکه‌ی. بیگری پیر به‌ ته‌نیا ده‌چێته‌ ده‌ر).

ئاغا: ژاک، به‌سه‌ره‌اتیکی باشه‌! فی‌ری ئەوه‌مان ده‌کا باشتەر ئاگامان له‌ ژنه‌کانمان بی و هاوڕیکانی‌شمان باش بناسین.

(سین-ئۆوین دێته‌ سه‌ر سه‌کۆ، به‌ ئارامی به‌ لای ئاغادا ده‌رپوات).

ژاک: هه‌ر به‌راستی پیت وابوو هاوڕیکه‌ت هه‌لی وا له‌ کیس خۆی ده‌دا و له‌ گه‌ڵ خۆشه‌ویسته‌که‌ی هاوڕیکه‌یدا نانوی؟

دیمه‌نی چواره‌م

سین-ئۆوین: دۆستی خۆم! هاوڕیی خۆشه‌ویست! وه‌رن... (له‌ سه‌ر لیواری سه‌کۆ راوه‌ستاوه، ده‌ستی بۆ لای ئاغا، که‌ له‌ خه‌واره‌وه‌ی سین راوه‌ستاوه‌ درێژ ده‌کا. ئاغا به‌ سه‌کۆکه‌دا سه‌رده‌که‌وی و له‌وێه‌ ده‌چێته‌ لای سین-ئۆوین. سین-ئۆوین ده‌ستی ده‌گرێ و له‌گه‌لی سه‌ری و خواریی ده‌کات و

ده‌سوورپټه‌وه) ئای هاوړپیی خوښه‌ویست. بوونی هاوړپیه‌ک که مروّف به‌رانبه‌ر به‌و هه‌ست به‌دوستانه‌تی بکات، چه‌نده خوښه...

ئاغا: سین-ټوویڼ، ته‌واو توّم قه‌بووله.

سین-ټوویڼ: راسته‌ ده‌وی، تو باشترین هاوړپیی منی، هاوړپیی خوښه‌ویسته‌که‌م، که‌چی من...

ئاغا: تو هاوړپیی خوښه‌ویست و گیانی به‌گیانی، توش باشترین هاوړپیی منی.

سین-ټوویڼ: (له‌کاتیکدا/سه‌ر راده‌وه‌شینی) به‌داخه‌وه هاوړپیی، تو قه‌ت من نانا‌سیت.

ئاغا: وه‌ک به‌ری ده‌ستی خوّم ده‌تناسم.

سین-ټوویڼ: نه‌گه‌ر منت ناسیبا قه‌ت ئاوا تامه‌زرۆی ناسینی من نه‌ده‌بووی.

ئاغا: باشه‌ چۆن شتی وا ده‌لینی؟

سین-ټوویڼ: من مروّفیککی سووکم. به‌لئی. قسه‌ی پر به‌پیستم هه‌ر نه‌وه‌یه و هیچ ریگایه‌کی دیکه‌شم

نییه‌ جگه‌ له‌ به‌کاره‌ینانی ئەم وشه‌یه‌ نه‌بیت سه‌بارت به‌خوّم، من پیاویکی سووکم.

ئاغا: من ئیزنی نه‌وه‌ت پی ناده‌م له‌ لای من به‌ خراپه‌ باسی خوټ بکه‌ی.

سین-ټوویڼ: من که‌سیکی قیژه‌ونم.

ئاغا: نا.

سین-ټوویڼ: نه‌فره‌ت لیکراوم.

ئاغا: (له‌ به‌رده‌میلا چۆک داده‌دا) هاوړپیی خوښه‌ویست، تاویک راوه‌سته. به‌م قسانه‌ت دلبریندار

ده‌بم، بوچی به‌و جوړه‌ خوټ ئازار ده‌ده‌یت؟ باشه‌ بوچی خوټ سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌ی؟

سین-ټوویڼ: رابردووم ره‌شه. وه‌ها شه‌رمه‌زارم، به‌لام...

ئاغا: چاوت لینه‌؟ چ ئازاریکی قول له‌ شه‌رمه‌زاریدایه‌؟

سین-ټوویڼ: ته‌نیا شه‌رمه‌زاریه‌ک ده‌توانی هه‌موو ژیان تیک بدا.

ئاغا: هینده‌ی به‌ دل مه‌گره‌، ماچیک بو‌گه‌وره‌ کچ هیچ نیه‌.

سین-ټوویڼ: ئاه، نا. هه‌رچه‌نده‌ ویده‌چی ته‌نیا هه‌ر شه‌رمه‌زاریه‌ک بی، به‌لام بیزارو و نه‌فره‌ت

لیکراوم. من، سین-ټوویڼ، خیانه‌تم کردووه‌، به‌لئی خیانه‌تم له‌ هاوړپیه‌ک کردووه‌!

ئاغا: باشه‌ وه‌ره‌ بوّم بگپه‌وه‌؟

سین-ټوویڼ: هه‌ردوو‌کمان شوین ژنیک که‌وتبوین. نه‌و عاشقی ژنه‌که‌ بوو، ژنه‌ش عاشقی من بوو،

له‌و کاته‌دا که‌ نه‌و پیاوه‌ له‌گه‌لدا بوو، من ده‌چوومه‌ پال ژنه‌. قه‌ت نه‌مده‌ویرا له‌لای نه‌و پیاوه‌ دان به‌مه‌دا

بینم. به‌لام ئیستا ناچارم. نه‌گه‌ر جاریکی دیکه‌ بیینم، ده‌بی هه‌موو رووداوه‌که‌ی بو بگپه‌مه‌وه‌، ده‌بی

دانی پیدا بینم و خوښم له‌ ده‌ست ئەم نه‌ینیه‌ ترسناکه‌ رزگار بکه‌م...

ئاغا: راسته‌ سین-ټوویڼ، وا بکه‌، کاری چاک ده‌که‌ی.

سین-ټوویڼ: توش پیت وایه‌ نه‌و کاره‌ بکه‌م؟

ئاغا: به‌لئی.

سین-ټوویڼ: به‌ بروای تو نه‌گه‌ر وا بکه‌م، هاوړپیه‌که‌م چیم لی ده‌کا؟

ئاغا: پاکی و راستگویی و په‌شیمان بوونه‌وه‌ی تو کاریگه‌ریی له سهری داده‌نی و له باوه‌شت ده‌گری.

سین-ئووین: پیت وایه؟

ئاغا: به‌لی.

سین-ئووین: ئە‌گەر تو بی واده‌که‌ی؟

ئاغا: به‌دلنیا‌یه‌وه واده‌که‌م!

سین-ئووین: (باوه‌ش ده‌کاته‌وه) که‌وایه‌ هاو‌ریم، باوه‌شم بکه، له‌ نامیزی خۆتم بگره.

ئاغا: مه‌به‌ستت چیه؟

سین-ئووین: له‌ باوه‌شم گره! تو ئە‌وه‌ هاو‌رێ خۆشه‌ویسته‌ی که‌ خه‌یا‌نه‌تم لی کرد!

ئاغا: (گیژوو‌یتر بووه) ئاگات؟!

سین-ئووین: به‌لی، بو‌ وا شله‌ژای! ده‌زانی چی، ئە‌وه‌ی گوتمان هیچی له‌ به‌رچاو ناگرم! وه‌ نازانم هیچم بیستوهه، چۆنت پی‌ باشه‌ وام له‌ گه‌ل بکه! ئە‌وه‌ کاره‌ی من کردوومه‌ بو‌ لی خۆشبوون نابێ. ته‌ریکم بخه‌وه! به‌ره‌لام که! لیم بیزار به! ئاخ، خۆزگه‌ ده‌تزانێ من و ئە‌وه‌ ژنه‌ بی ئە‌خلاقه‌ چیمان کردوه، خۆزگه‌ ده‌تزانێ چه‌نده‌ په‌شیمانم له‌وه‌ کاره‌ی که‌ ناچار بووم بیکه‌م.

دیمه‌نی پینجه‌م

(بیگری لاو و ژووستین له‌ پلیکانه‌کان دینه‌ خوار و له‌ سهر دوا‌یین پلیکان له‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتری داده‌نیشن. هه‌ردووکیان گیژوو‌ر دینه‌ به‌رچاو).

ژووستین: به‌لام سویندت بو‌ ده‌خۆم، به‌ گیانی که‌ سوکارم!

بیگری لاو: قه‌ت باوه‌رت پیناکه‌م.

(ده‌ست ده‌کات به‌ گریان)

ئاغا: (به‌ سین-ئووین) ئە‌وه‌ بی ئە‌خلاقه‌! باشه‌، تو، سین-ئووین. تو چۆن توانیت...

سین-ئووین: ده‌ له‌وه‌ زیاتر نازارم مه‌ده!

ژووستین: سویندت بو‌ ده‌خۆم قه‌ت هه‌ر ده‌ستیشی لی نه‌داوم!

بیگری لاو: درۆزن!

ئاغا: تو چۆن توانیت؟

بیگری لاو: ئه‌ویش له‌گه‌ڵ ئه‌و به‌رازه‌؟

(ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌گریان)

سین-ئوویڤن: چۆن توانیم؟ من نه‌فره‌ت لیکراوترین پیاوی سه‌رزه‌ویم! چاولیکه‌ باشت‌ترین پیاوی دنیا
دۆستی منه و من ئاوا شه‌رمه‌زارانه‌ خیانه‌تم پیکرد. لیم ده‌پرسی بۆچی؟ چونکه‌ به‌رازم! به‌راز!

ژووستین: ئه‌و به‌راز نییه‌! ئه‌و وه‌ك برات وایه‌!

بیگری لاو: (به‌توورپیه‌وه) برام؟

ژووستین: به‌لێ، برا! قه‌ت هه‌ر ده‌ستیشمان لێك نه‌دراوه‌!

بیگری لاو: بێده‌نگ به‌!

سین-ئوویڤن: به‌لێ، من به‌رازی‌یکم و به‌س.

ئاغا: نا، تف له‌ خۆ کردن به‌سه‌!

سین-ئوویڤن: به‌لام من ده‌بێ تف له‌ خۆم بکه‌م.

ئاغا: سه‌رباری ئه‌وانه‌ش که‌ روویان داوه‌، نابێ تف له‌ خۆت بکه‌ی.

ژووستین: به‌ منی وت ئه‌و هاوڕی راسته‌قینه‌ی تۆیه‌، قه‌ت، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر من و تۆ له‌ دوورگه‌یه‌کی
چۆلێشدا به‌ ته‌نیا پیکه‌وه‌ بین، قه‌ت کاری وا له‌ گه‌ڵ من ناکا.

ئاغا: ده‌ست له‌ ئه‌شکه‌نجه‌دانی خۆتان هه‌لگرن.

بیگری لاو: به‌راسته‌یه‌، وای گوت؟

ژووستین: به‌لێ!

سین-ئوویڤن: ده‌مه‌وی هه‌ست به‌ ئازار و ژان بکه‌م.

ئاغا: هه‌ردووکه‌مان، من و تۆ بووینه‌ قوربانی که‌سیکی ناخالێ و ئاژه‌لسفه‌ت! ئه‌و هه‌لیخه‌له‌تاندی!

ئیه‌و زۆر پاك و بێگه‌رد بوون، هه‌یج شتی‌کتان له‌ من نه‌شاردۆته‌وه‌. ئیه‌و ئیستاش هه‌ر هاوڕی من!

بیگری لاو: هه‌ر به‌راست گوتی "ته‌نانه‌ت له‌ دوورگه‌یه‌کی چۆلێشدا؟"

ژووستین: به‌لێ!

سین-ئوویڤن: من شایانی هاوڕییه‌تی تۆ نیم.

ئاغا: به‌ پێچه‌وانه‌. ئه‌و ژانه‌ی ده‌یچیژی شیاوتانه‌. ئه‌و ژانه‌ له‌ ئازاریکه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ که‌ پێی

ده‌لین په‌شیمانی!

بیگری لاو: هه‌ر به‌راست گوتی ئه‌و هاوڕی منه‌ و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ دوورگه‌یه‌کی چۆلێشدا پیکه‌وه‌

و به‌ ته‌نیا بن، قه‌ت ده‌ست لێ نادا؟

سین-ئوویڤن: ئای که‌ تۆ پیاویکی گه‌وره‌ی!

ئاغا: له‌ ئامیزم گره‌! (یه‌کتر له‌ باوه‌ش ده‌گرن)

بیگری لاو: هه‌ر به‌راست ئه‌و گوتی ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ دوورگه‌یه‌کی چۆلێشدا و به‌ ته‌نیا بن ده‌ست

لێ نادا؟

ژووستین: به‌لێ!

بیگری لاو: ته‌نانه‌ت له‌ دوورگه‌یه‌کی چۆلێشدا؟ دا سویند بخۆ!

ژووستین: سویندت بۆ ده‌خۆم!

ئاغا: ده‌ وەرن باشتیک بخۆینه‌وه!

ژاک: ئاه، ئاغا، بۆت بەداخم.

ئاغا: بە خۆشی دۆستایه‌تیمان ده‌خۆینه‌وه که هیچ ژنیکی ره‌وشت نزم ناتوانی تیکی بدا!

بیگری لاو: له‌ دوورگه‌یه‌کی چۆلدا. من له‌گه‌ڵ ئەودا زۆر بیویژدان بووم. ئەو به‌راستی دۆستیکی

راسته‌قینه‌یه!

ژاک: ئاغا، سه‌یر ئەوه‌یه که به‌سه‌رهاته‌کانمان زۆر لیک ده‌چن.

ئاغا: (له‌کاتیکیدا له‌ رۆلی خۆی دیته‌ ده‌ر) گوت چی؟

ژاک: گوتم به‌سه‌رهاته‌کانمان به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر هاوشیوه‌ی یه‌کن.

بیگری لاو: ژاک هاوړپیه‌کی راسته‌قینه‌یه.

ژووستین: باشتین هاوړپیی تویه.

سین-ئوویڤ: ئیستا ته‌نیا شتیک که بیرى لیده‌که‌مه‌وه تۆله‌یه! چونکه‌ ئەو بی ره‌وشته، خراپه‌ی له‌گه‌ڵ

هه‌ردوو‌کمان کردوو، ده‌بی پیکه‌وه تۆله‌ی لی بکه‌ینه‌وه. تۆ ته‌نیا ئەمرم بی بکه - پیم بلێ ده‌بی چی

بکه‌م!

ئاغا: (که زیاتر ئوگری ژاک و چیرۆکه‌که‌ی بووه، به‌ سین-ئوویڤ ده‌لێ) زۆر باشه، جارێ لێی گه‌رێ،

داینی بۆ دواتر، دوايه‌ کۆتایی به‌م حکایه‌ته‌ دینین.

سین-ئوویڤ: نا، نا! هه‌ر ئیستا! چیت بی خۆشه‌ وای له‌گه‌ڵ ده‌که‌م! پیم بلێ چیت بی خۆشه.

ئاغا: باشه، باش، به‌لام بۆ دوايي. ئیستا ده‌مه‌ه‌وئ بزانم ژاک چی لێهاتوو (له‌ سه‌ر سین دیته‌ خوار).

بیگری لاو: ژاک. (ژاک باز ده‌داته‌ سه‌ر سه‌کۆکه‌ و به‌ره‌ولای بیگری لاو ده‌چی). سوپاست ده‌که‌م. تۆ

باشتین هاوړپیی منی. (له‌ ئامیزی ده‌گرێ) ئیستا ژووستین له‌ باوه‌ش بگره. (ژاک خۆی ده‌کیشیتیه‌وه

دواوه) شه‌رم مه‌که. کاتیک بۆ خۆم له‌ لاتان بم، مافی ئەوه‌ت هه‌یه‌ له‌ باوه‌شی بگری. ئەمرت پیده‌که‌م.

(ژاک ژووستین له‌ باوه‌ش ده‌گرێ). ئیمه‌ ده‌بینه‌ باشتین هاوړپیی یه‌کتري، هه‌رسیکمان، هاوړپیی هه‌تا

هه‌تایی. له‌ دوورگه‌یه‌کی چۆلدا. هه‌ر به‌راستی مه‌به‌ستت ئەوه‌یه که ده‌ستی لی ناده‌ی. ته‌نانه‌ت له‌

دوورگه‌یه‌کی چۆلیدا؟

ژاک: تیک چووی؟ ئەو ژنی هاوړپیکه‌مه‌؟

بیگری لاو: تۆ هاوړپیی راسته‌قینه‌می.

ئاغا: هه‌ی خوڤیری. (ژاک بۆ لای ئاغا ئاوړ ده‌داته‌وه) به‌لام هه‌شتا زۆری ماوه‌ چیرۆکه‌که‌ی من

کۆتایی بی بی.

ژاک: که‌واته‌ هه‌ر به‌و کاره‌ ناحه‌زه‌ی له‌ ژوو‌ره‌که‌دا کردتان تیر نه‌بوون.

بیگری لاو: (شاد و سه‌رخۆش بوو) وه‌فادارترین ژن. وه‌فادارترین دۆست. بارته‌قاي پاشایه‌ک

به‌خته‌وه‌رم.

(له‌ناو ئەم دیرانه‌دا بیگری لاو له‌گه‌ل ژووستین له
دیمه‌نه‌که دەرپواته دەر. سین-توون له‌ناو یه‌که‌مین دیره‌کانی
دیمه‌نی دواتردا ده‌مین، پاشان ئەویش ده‌چینه دەر).

دیمه‌نی شه‌شم

ئاغا: به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی من زۆر خراب ته‌واو بوو. کۆتایه‌کی ره‌ش، هه‌روه‌ک چۆن مرۆفیک ده‌کرئ
تووشی چاره‌نووسیکه‌ی ره‌ش بێ.

ژاک: خرابترین کۆتایی چیرۆکیک چیه؟

ئاغا: باش بیرى لى بکه‌وه.

ژاک: ده‌ لى‌گه‌رئ با بىر بکه‌مه‌وه... خرابترین کۆتایی بۆ چیرۆکیک... به‌لام گه‌وره‌م، هیشتا چیرۆکی
من کۆتایی پى نه‌هاتوو، کورپتیم له‌ ده‌ست دا. باشتین هاوړیم په‌یدا کرد. هینده شاد بووم که
هه‌لاتمه‌ده‌ر و خۆم سه‌رخۆش کرد. باوکم لى‌ی دام. پۆلیک سه‌رباز به‌ویدا تیده‌په‌رین، له‌گه‌لیان که‌وتم،
شه‌ر ده‌ستی پیکرد، گولله‌یه‌ک له‌ ئەژنۆم درا، له‌ داشقه‌یه‌کیان خستم، داشقه‌که‌ له‌به‌ر کۆخیکدا راوه‌ستا،
ژنیک له‌ ده‌رگای کۆخه‌که‌وه هاته دەر.

ئاغا: پيشتر هه‌موو ئەوانه‌ت بۆ باس کردوم.

ژاک: دیسان قسه‌کانت پى بریم؟

ئاغا: به‌رده‌وام به، ده‌ی، ده‌ی!

ژاک: درپژه‌ی پینادهم! ئیزن نادهم به‌رده‌وام قسه‌م پى بېرى.

ئاغا: (به‌رووگرثیه‌وه) زۆر باشه. به‌لام بیله‌ با درپژه‌ به‌ ریگا‌که‌مان ده‌ین. هیشتا ریگایه‌کی دوور و

درپژمان له‌به‌ره. راوه‌سته، هه‌ی به‌نه‌حله‌ت بى! باشه‌ بۆچی ئەسپمان پى نییه؟

ژاک: گه‌وره‌م، له‌ بىرت چۆته‌وه له‌ سه‌ر سینى شاتوین. خۆ نایى له‌ سه‌ر سینى شاتو ئەسپمان پى بى!

ئاغا: مه‌به‌ستت ئەوه‌یه هه‌ر له‌به‌ر شاتونامه‌یه‌کی قۆر، ده‌بى ئەو هه‌موو ریگایه‌ به‌ پى برۆین؟ ده‌بوو

ئەو ناغایه‌ی ئیمه‌ی داھینا له‌ بىرى ئەوه‌شدا بووايه که ئەسپشمان پى بى!

ژاک: ئەوه‌ شتیکی زۆر ناخۆشه‌ که ده‌زانین ئیمه‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌لیک ئاغاوه‌ داھینراوین.

ئاغا: ده‌زانى، زۆر جار له‌ خۆم ده‌پرسم تۆ بلێ ئیمه‌ داھینانیکى باش بین یا نا. ژاک تۆ ده‌لێی چی؟

باشیان داھیناوین؟

ژاک: گه‌وره‌م به‌ده‌ستی کى؟ ئەو که‌سه‌ی له‌سه‌رووی هه‌موومانه؟

ئاغا: لهو سهر سه‌روه‌یه نووسیوویمان که سیک لیره، لهم خواره‌وه، به‌سه‌ره‌اتمان ده‌نوووسی، ئیستا من به‌ده‌ست خۆم نییه، ناتوانم ئه‌و پرسیاره له خۆم نه‌که‌م که ههر به‌راست ئه‌و ناغایه‌ی له‌و سه‌ره‌یه، کاره‌که‌ی خۆی به‌باشی به‌رپۆه‌ ده‌با یان نا؟ که‌سیکی به‌توانایه یان نا؟
ژاک: ئه‌گه‌ر به‌توانا نه‌بووایه نووسه‌ر نه‌بوو.

ئاغا: چی؟

ژاک: گوتم ئه‌گه‌ر به‌توانا نه‌بووایه هیچی نه‌یده‌نوووسی.

ئاغا: (له‌ قاقای پیکه‌نین ده‌دا) ئه‌وه‌ نیشان ده‌دا تۆ به‌راستی نۆکه‌ریکی که‌ری. به‌راستی پیت وایه ههر که‌سیک بنوووسی که‌سیکی به‌توانایه؟ ئه‌دی له‌ سه‌ر ئه‌و شاعیره‌ لاهه که‌ جارێکی هاتبوو، ئه‌وه‌ی چاوی به‌ ناغاکه‌ی هه‌ردوو کمان بکه‌وئ ده‌لێی چی؟

ژاک: من بۆ ده‌رمانیش شاعیریکیک ناناسم.

ئاغا: وادیاره زۆر شت له‌ سه‌ر ناغاکه‌مان نازانی. تۆ له‌ هه‌موو نۆکه‌ره‌کان خۆینده‌وارتری (ژنیکی که‌ خاوه‌ میوانخانه‌ که‌یه‌ دینه‌ ژوووه‌وه‌. به‌ره‌و لای ژاک و ناغاکه‌ی ده‌چی و کړنووشیان بۆ ده‌با).

خاوه‌نی میوانخانه: به‌خیربین، به‌پێزان.

ئاغا: خاتوون، به‌راست، بۆ کوئ به‌خیر بین؟

خاوه‌نی میوانخانه: بۆ میوانخانه‌ی به‌رانه‌ کیوی مه‌زن.

ئاغا: پیم وانییه قه‌ت ئه‌و ناوه‌م بیستی.

خاوه‌نی میوانخانه: مێزیکم بۆ بینن! چهند کورسیش! (دوو خزمه‌تکار به‌ راکردن به‌ مێز و کورسیه‌کانه‌وه‌ دینه‌ ژووور و ژاک و ناغاکه‌ی له‌سه‌ریان داده‌نیشن). وایان نووسیوو که‌ ئیوه‌ لاده‌ده‌نه‌ میوانخانه‌که‌ی ئیمه‌ و لیره‌ نان ده‌خۆن، ده‌خۆنه‌وه‌ و ده‌خه‌ون، گوئ ده‌ده‌نه‌ چیرۆکه‌کانی خاوه‌ن میوانخانه‌که‌ که‌ له‌ به‌ر زۆربلێی شه‌ویلکه‌کانی شل بوون.

ئاغا: وا ده‌لێ زۆربلێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی نۆکه‌ره‌که‌ی خۆم قه‌ت قسان نه‌کا!

خاوه‌ن میوانخانه: چی ده‌خۆن، قوربان؟

ئاغا: (له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ چاویکی پرله‌ ته‌ماحه‌وه‌ له‌ خاوه‌ن میوانخانه‌که‌ ده‌روانی) بۆ ئه‌وه‌ ده‌بی پیاو برێک بیری لێ بکاته‌وه‌.

خاوه‌ن میوانخانه: زه‌حمه‌تی بیرکردنه‌وه‌ به‌خۆت مه‌ده‌. وایان نووسیوه‌ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌تانه‌وی سۆنه‌ی برژاو، په‌نیر و قاپیک شه‌پابه‌... (ژنه‌که‌ ده‌چیته‌ ده‌ر).

ژاک: گه‌وره‌م، ده‌تویست شتیکم له‌ سه‌ر شاعیره‌که‌ پێ بلێی.

ئاغا: (هه‌شتاش هه‌ر له‌ ژیر کاریگه‌ری قسه‌ سه‌رنجراکیشه‌کانی خاوه‌ن میوانخانه‌که‌ دایه‌) کامه‌، شاعیری چی؟

ژاک: ئه‌و شاعیره‌ لاهه‌ی جارێکیان چاوی به‌ ناغاکه‌مان که‌وتبوو...

ئاغا: ئه‌ها: به‌لێ. زۆر باشه‌. روژیک شاعیریکی لاهه‌ ته‌سه‌ردانی ئه‌و ناغایه‌ی ئیمه‌ی داهیتاوه‌. شاعیران به‌رده‌وام قۆزاخه‌یان ده‌دا. هه‌میشه‌ پاشکه‌وتیک بۆ شاعیرانی لاهه‌یه‌. ئه‌وان ریزه‌یان له‌ سالدا

نزیکه‌ی چوار سهد هه‌زار زیاد ده‌کات، جا ئه‌وه باشه له ولاتی فه‌رانسه وایه، ئه‌گینا له ولاتانی دو‌اکه‌وتوو، وه‌زعه‌که له‌وه‌ش خراپتره!

ژاک: خه‌لک چیان لی ده‌که‌ن؟ ده‌یان‌خنکینن؟

ئاغا: پیشتەر وایان ده‌کرد. له‌سه‌رده‌می ئی‌سپارتدا، هه‌ر ئه‌و کاره‌ی ئه‌وانیش راست بوو. ئه‌و سه‌رده‌م، هه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شاعیران له‌دایک ده‌بوون ده‌موده‌ست له‌گابه‌ردی‌کی به‌رزوه‌ه فری‌یان ده‌دانه‌ناو ده‌ریاوه. به‌لام ئیمه‌ له‌سه‌رده‌می رۆشنگه‌ریماندا مافی ئه‌وه‌ ده‌دین به‌هه‌موو که‌س و جرو‌جانه‌وه‌ری‌ک که‌ مافی ژییانی هه‌بێ و بژی. (خاوه‌ن میوان‌خانه‌ قاییک شه‌راب دینی و پیا‌له‌کانیان پر ده‌کا).

خاوه‌ن میوان‌خانه: چۆنه، تامه‌که‌یتان پێ خۆشه‌؟

ئاغا: (شه‌رابه‌که ده‌خواته‌وه) زۆر باشه! ئه‌گه‌ر عه‌زییه‌ت نییه، یه‌کسه‌ر قاپه‌که دانێ. (خاوه‌ن میوان‌خانه ده‌چیته‌ ده‌ر) ئه‌ها، ده‌ی، رۆژیک شاعیری‌ک به‌لاپه‌ریه‌که‌ی ریشکه‌وه‌پیشکه‌وه له‌به‌رده‌می ئا‌غاکه‌مان قووت ده‌بیته‌وه. ئا‌غاکه‌مان ده‌لی: "شتی‌کی سه‌یره، هه‌ر به‌راست ئه‌وانه‌ شیعرن!" شاعیر وتی: "به‌لی، ئا‌غا، خۆم ئه‌و شیعرا‌نه‌ داناون، داوام ئه‌وه‌یه‌ که‌ قسه‌ی دل‌ت و هه‌ستی راسته‌قینه‌تم له‌سه‌ر ئه‌و شیعرا‌نه‌ پێ بلیی." ئا‌غاکه‌مان گوتی: "تۆ له‌راستی ناترسی؟" شاعیر به‌ده‌نگی‌کی له‌رزۆکه‌وه‌ ولامی دایه‌وه: "نا"، ئا‌غاکه‌مان پێی گووت: "به‌قوربان، ئه‌وه‌ی تۆ نیشانی منت داوه‌ به‌قه‌ده‌ر سلپیک گووش بایه‌خی نییه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نیشانت دا که‌ هه‌ر سلپیک گوو دینن و به‌س."

شاعیری لاو گوتی: "پیم ناخۆشه‌ و ده‌لیی، به‌لام ئه‌و قسه‌ی تۆ سوورترم ده‌کا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ماوه‌ی هه‌موو ژیا‌نماندا، به‌س شیعری خراپ بنوسم" ئا‌غاکه‌شمان له‌ولامدا گوتی: "ناخه‌ر گیله‌پیاو، با شتی‌کت پێ بلیم، نه‌خواکان، نه‌مرو‌فه‌کان و ته‌نانه‌ت که‌ره‌کانیش له‌شاعیره‌ خراپه‌کان خۆش نابن!" شاعیر گوتی "تی‌گه‌یشتم، به‌لام گه‌وره‌م، ئه‌وه‌ له‌ده‌ست خۆمدا نییه. چ بکه‌م، شیعری خراپ به‌ده‌ست خۆم نییه، ئه‌گه‌ر هات، دی."

ژاک: چۆن شتی و ده‌بی؟

ئاغا: بۆ نابێ، ناچاری و له‌ده‌ست خۆدا نه‌بوون. ناچارم و بۆ هۆنینه‌وه‌ی شیعری خراپ تام لی دی. "ئا‌غاکه‌مان هاواری کرد" ئه‌وه‌ هه‌میسان پیت ده‌لیمه‌وه‌ که‌ کاره‌که‌ت خراپه‌!" به‌لام شاعیری لاو ولامی دایه‌وه "ئه‌تۆ دیدرۆی مه‌زنی. من شاعیری‌کی خراپم. به‌لام له‌رووی ژماره‌وه‌ ئیمه، شاعیره‌ خراپه‌کان، زۆر له‌ئیه‌ زیاترین، هه‌تا دی ئیمه‌ ریژه‌مان زۆرتر ده‌بی و ده‌بینه‌ زۆرینه‌! هه‌موو ره‌گه‌زی مرو‌ف له‌شاعیره‌ خراپه‌کان پیکه‌هاتوه‌! خه‌لکی زه‌ینکو‌یر، هه‌ستی‌کی ناسکیان نییه، که‌س هه‌ل‌نابزیرن، جگه‌ له‌کۆمه‌له‌ی شاعیره‌ خراپه‌کان؟ بۆ پیت وایه‌ که‌ شاعیره‌ خراپه‌کان شاعیره‌ خراپه‌کانی دیکه‌ ئازار ده‌ده‌ن و دل‌یان ده‌شکینن. شاعیره‌ خراپه‌کان که‌ پیکه‌ینه‌ری ره‌گه‌زی مرو‌یین عاشقی شیعری خراپن! له‌راستیدا، من ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ شیعری خراپ ده‌هۆنمه‌وه‌ که‌ رۆژی له‌په‌ره‌ستگای شاعیره‌ گه‌وره‌کاندا بم!"

ژاک: شاعیره‌ لاوه‌که‌ ئه‌و قسانه‌ی به‌ئا‌غاکه‌مان گووت؟

ئاغا: ریک ئه‌م قسانه‌ی پیکووت.

ژاک: ئه‌وه‌ی راستی بی له‌قسه‌کانیدا نه‌بوو.

ئاغا: هه‌ر وایه. هه‌ر ئه‌وه‌ش بیرکی کوفره‌ینه‌ر ده‌خاته‌ می‌شکه‌مه‌وه.

ژاک: دەزانم چ بیریک.

ئاغا: دەزانی؟

ژاک: بەلی.

ئاغا: ئەگەر درۆ ناکە ی و دەیزانی دەیلی.

ژاک: نا، لە پیشدا تۆ بیرت لەووە کردەووە.

ئاغا: ئیدی ئەووە بۆ درۆ نابێ، هاوکات بە میسکی هەردوو کماندا هات.

ژاک: لە پیشدا بە بیر تۆدا هات.

ئاغا: دە ی باشە، پیم بلی چیت بە میسکدا هاتوو؟ بلی، دلّم توقی.

ژاک: ئەتۆ لە پڕ پرسیارت لە خۆت کرد کە بلی ئاگاکی ئیمەش شاعیریکی خراب نەبووبی؟

ئاغا: وایە؟ دەتەوێ بلی شاعیریکی خراب نەبوو؟

ژاک: تۆ پیت وایە ئەگەر کەسیکی دیکە ئیمە ی داھینابایە وەزەمان لەووە باشتر دەبوو؟

ئاغا: (تارادەیک بیرەندانە) پەیوەندی بە شتیکیوەیە، دیارە ئەگەر بە هۆی پینووسی نووسەریکی

مەزن و بلیمەتیک داھینابایە... بێگومان.

ژاک: (پاش بیدەنگییەکی کورتخایەن، بە خەمۆکییەووە) دەزانی، بە خوا شتیکی ناخۆشە.

ئاغا: چی ناخۆشە؟

ژاک: ئەووەی کە تۆ بۆ چوونییکی هیندە خراب و سوکت لە سەر داھینەرە کەت هەییە.

ئاغا: (لە کاتیکیدا چاوە ژاک دەکا) من لە پرووی کارەکانیەووە دادووەری لە سەر خولقینەر دەکەم.

ژاک: ئیمە دەبی ئاگاکی خۆمان هەر چۆنیک بی خۆش بوێ و رازی بین بە بەشی خۆمان و بە

جۆرە ی ئیمە ی دروست کردووە. ئەگەر خۆشمان بوێ تارادەیک بە خەووەرتەر دەبین. تۆ، تۆ داھینەرە یکی

باشترت دەوێ. گەورەم، ئەگەر راستت دەوێ من بەووە دەلیم کفر.

خاوەن میوانخانە: (بە کەشەفییکی پڕ لە چیشتەووە دیتە ژوور) بە پێزان، ئەووەش فرۆوج... هەر کاتیک

چیشتە کەتان خوارد و تەواو بوون، منیش چیرۆکی خاتوو دوو لاپوومەریتان بۆ دەگێرمەووە.

ژاک: (بە زویریەووە) دوای نانخواردن من ئەووەتان بۆ دەگێرمەووە کە چۆن بوو عاشق بووم!

خاوەنی میوانخانە: ئاگاکی دیاری دەکا کێ لە پیشدا قسە بکا.

ئاغا: نا، نا! من خۆمی لێ دەبویم! هەموو شتیکی پەیوەندی بەووەیە لەو بان سەرەووە چی نووسراو!

خاوەن میوانخانە: لە سەرەووەش وا نووسراو کە بە نۆرەش بی، نۆرە ی منە قسە بکەم.

پەردەى دووهم

دیمەنى یەكەم

(رازاندنەوى دیمەنەكە بەبئى گۆرپانكارى و ھەر وەك
دیمەنەكانى پيشوویە: دیمەنەكە جگە لە مئزى خوارەووە كە
ژاك و ئاڭاڭەى لە و كاتەدا كە خواردنى شىويان لى خوارد و
لە دەورى دانىشتبون، بە تەواوى چۆلە).

ژاك: بەسەرھاتى من لە و كاتەو دەستى پيكرد كە لە و ژنە بوومە پياو. وەدەر كە و تەم، سەر خۆش بووم،
باوكم تير و پرى تيهەلدام، مەفرەزە يەك چە كدار بە و ناوهدا تیدە پەرى...

خاوەن ميوانخانە: (دیتە ژوور) ئەرى خواردنە كە خۆش بوو؟

ئاڭا: زۆر بە چيژ و تام بوو!

ژاك: شتى وا ھەر نەبوو!

خاوەن ميوانخانە: قاپيک شەرابى دیکە شتان دەوى؟

ئاڭا: كارى خيژ و پرسیار؟!

خاوەن ميوانخانە: (پروو لە دەروەى دیمەنەكە) دا قاپيکی دیکە بینه!... (بە ژاك و ئاڭاڭەى) بەرپزان
بەلینم بە و بەرپزانە داوە مادام كارە كە يان باش راپەراندو، چيرۆكى دوو لاپوومە ريبان بو بگيرمەو...
ژاك: دەك مالت بە قوور گيرى خاوەن ميوانخانە! بە لای ناخیرمەووە خەريكم بەسەرھاتى عاشق
بوونى خۆم دەگيرمەو!

خاوەن ميوانخانە: پياووە كان زوو عاشق دەبن و زووش جيا دەبنەو. خو ئەو شتىكى نوئ نيه. ئیستا
بۆتان دەگيرمەووە كە چۆن پاداشتى كارە خراپە كانيان وەردەگرن.

ژاك: تەكوو زۆرى لى دەپيسى، ھەژدە ھەزار بەرميل قسەت لە قورگ دا، ھەميشە لە سەر پيى
گوپى داماوپكت دەستكەوى و قسەكانتى تیدا ھەلپيژى!

خاوەنى ميوانخانە: پەكوو ئەتۆش نو كەريكى تەواو بى رەزا و بى ئەدەبى. مالتە كتە پيى وا يە عاقلپيى و
نازايە تيبە كە بيبە ناو قسەى ژنيكەووە.

ئاڭا: (بە شىوازيكى سەرزەنشكارانەو) ژاك، ئيدى قسەكانى پيى مەپرە، باشە ژاك.

خاوهن میوانخانه: زۆر باشه، روژیک له روژان، کابرایه‌کی مارکسی هه‌بوو، ناوی دیزارسی بوو. مروڤیکی سهر و سه‌مه‌ره و ژنباز بوو، راوچییه‌کی سهر و سه‌مه‌ره‌ی ژنان بوو. به‌گشتی، مروڤیکی باش بوو. به‌لام هیچ ریز و نرخیکی بو ژنان دانه‌ده‌نا.

ژاک: حه‌تمه‌ن له خوڤانه‌بووه.

خاوهن میوانخانه: به‌ریژ ژاک، بو ده‌په‌رپه‌ته ناو قسه‌کانمه‌وه!

ژاک: خاتوونی خاوهن میوانخانه‌ی به‌رانه‌کیوی مه‌زن، له‌گه‌ل تۆم نییه.

خاوهن میوانخانه: قه‌ینا، مارکی بۆنی ژنیکی کرد ناوی مارکیز دوولاپوومه‌ری بوو که خانه‌دان و بیوه‌ژنیکی به‌ئهدهب، ده‌وله‌مه‌ند و سه‌نگین بوو، ژنه‌که دوای داواکردنی کردی زۆر له ئه‌نجامدا له به‌رانبه‌ر هیزی مارکدا خووی به‌ده‌سته‌وه‌دا و هه‌زکردنی خووی پیشکەش کرد. قسه له کورتی خووشه، له ماوه‌ی ئه‌و چهند ساله‌دا هوگره‌بوونی به‌و پیاوه تووشی که موکوری زۆری کرد. نازانم، خو له مه‌به‌ستم تیده‌گه‌ن. ها به‌ریژان. سه‌ره‌تا پیشیاری ئه‌وه‌ی کرد که کاتیکی زیاتر له‌ناو کومه‌لگه‌دا به‌سه‌ر بیا. پاشان گوتی ژنه‌ده‌بی زیاتر میوانداری بو بکا. پاش ماوه‌یه‌کی کورت خووی له به‌شداریکردن له میوانیه‌کانی ده‌دزییه‌وه. هه‌میشه کاریکی پیویست و به‌په‌له‌ی هه‌بوو که ده‌بوو ئه‌و کاره‌راپه‌رینتی. کاتیکی ده‌هاته سه‌ردانی ژنه، زۆر به‌که‌می قسه‌ی ده‌کرد. له سه‌ر موبلیک پال ده‌که‌وت. کتیپیکی ده‌ست ده‌دایه و دواتر که کتیپه‌که‌ی له لایه‌ک داده‌نا ده‌ستی ده‌کرد به‌یاریکردن له‌گه‌ل سه‌گی ژنه‌که. پاشانیش هه‌ر له‌وئی له لای ئه‌و خه‌وی لی ده‌که‌وت. به‌لام هیشتا خاتوو دوولاپوومه‌ری هه‌ر خووشی ده‌ویست، زۆریشی نازار ده‌چیشت. هه‌تا ئه‌و روژه‌ی که ژنه له‌خوڤازیه‌که سه‌بری نه‌ما و بریایدا کو‌تایی به‌هه‌موو شتیکی بیتی.

دیمه‌نی دووه‌م

(له نیوان قسه‌ی خاوهن میوانخانه‌دا، مارکی له حالیکدا کورسیه‌کی هه‌لگرتوووه، ده‌چیته سه‌ر سه‌کوی دیمه‌نی سه‌ره‌وه. کورسیه‌که له سه‌ر زه‌وی داده‌نی، پاشان ته‌وه‌زهلانه و به‌که‌شیکی ته‌ژی له به‌خته‌وه‌ری خو ده‌خاته سه‌ر کورسیه‌که).

خاوهن میوانخانه: (رووه‌و مارکی) هاوڤی خووشه‌ویست.

ده‌نگی ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن: خاتوونی خاوهن میوانخانه!

خاوهن میوانخانه: (به‌ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌نه‌که ده‌لی) چیه؟

ده‌نگی ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن: کللی چایخانه‌که ده‌وی!

خاوهن میوانخانه: به قولایه که وه هه لواسراوه... (به مارکی ده‌لی) خه یال دایگرتووی... (له سه کتوکه ده‌چیتته سه‌روهو به‌روهو مارکی ده‌روا).
 مارکی: مارکیز، راست وه کو تو.
 خاوهن میوانخانه: راسته، له خه یالیکه تاراده‌یه که تراژیدیدا.
 مارکی: مارکیز، بو وا وه‌په‌زی، مارکیز؟
 خاوهن میوانخانه: ناخ، نا، هیچ نیه.
 مارکی: (له کاتیکدا باویشک دهدا) وانیه مارکیز، دا وه‌ره بوم بگیروهه. هه‌چییه که بی، هه‌ره نه‌بی وه‌ره‌زییه که مانی بی ده‌شکی.
 خاوهن میوانخانه: که‌واته وه‌ره‌س بویت. وانیه؟
 مارکی: نا، نامه‌سه‌له که ته‌نیا ئه‌وه‌یه هیندیک روژ هه‌ن... که...
 خاوهن میوانخانه: هه‌ردوو کمان پیکه‌وه وه‌رس ده‌بین.
 مارکی: نا، وانیه، گیانه... به‌لام هیندیک روژ هه‌ن... که ته‌نیا خوا ده‌زانی بوچی...
 خاوهن میوانخانه: هاو‌رپی خو‌شه‌ویستم، زور له‌میژه ده‌مه‌وی شتیکت بی بلیم، ته‌نیا له‌وه ده‌ترسام قسه‌کانم ناراحه‌تت بکا.
 مارکی: تو من ناراحه‌ت بکه‌ی.
 خاوهن میوانخانه: هه‌ر خودا ده‌زانی که له‌هه‌له‌دا نیم.
 ده‌نگی ده‌روه‌ی دیمه‌ن: خاتوونی خاوهن میوانخانه!
 خاوهن میوانخانه: (به‌ده‌روه‌ی دیمه‌ن ده‌لی) مه‌گین پیم نه‌گوتی ئیدی سه‌رودلم مه‌گره؟ بچو له‌می‌رده‌که‌م بپرسه؟
 ده‌نگی ده‌روه‌ی دیمه‌ن: ئه‌ویش لی‌ره نیه!
 خاوهن میوانخانه: ده‌ی باشه، ئه‌وجار چیت ده‌وی؟
 ده‌نگی ده‌روه‌ی دیمه‌ن: بازرگانی کا هاتووه.
 خاوهن میوانخانه: پووله‌که‌ی بده‌یه و وه‌ده‌ری نی... (روو له‌مارکی) به‌لی مارکی. ته‌نانه‌ت پیش ئه‌وه‌ی به‌خوم بزنام روویدا، بو‌خوشم پیم سه‌یره. هه‌موو شه‌ویک له‌خوم ده‌پرسم: "تو بلئی مارکی ئه‌وینی من ببینی؟ ئایا هیچ هویه‌کم بو سه‌رکونه‌کردنی هه‌یه؟ باشه مارکی خیانه‌تکار بووه؟ نا! له‌کاتیکدا ئه‌وه‌روا وه‌فادار و خو‌راگر ماوه، که‌واته بوچی هه‌ستی من گوراوه؟ ئیدی که وه‌ک جارن وه‌دره‌نگی ده‌که‌وی نه‌تووشی دل‌پراوکی ده‌بم و نه‌قه‌تیش که له‌پر دی بو‌لام، تووشی هه‌ژان ده‌بم."
 مارکی: (به‌رووی گه‌شه‌وه) به‌راستیه!
 خاوهن میوانخانه: (به‌ده‌سته‌کانی چاوانی داده‌پوشی) ناخ، مارکی! چاوپوشی له‌سه‌رکونه‌کردنم بکه... یان، نا چاوپوشی لی مه‌که... مافی خومه... پیت وایه ده‌بوو هه‌ستی خوم شاردبایه‌وه؟ ئه‌وه منم گوراوم، نه‌ک تو. بویه‌ش زیاتر له‌هه‌میشه ری‌زت لی ده‌گرم. درو له‌گه‌ل خوم ناکه‌م. عه‌شق له‌دل‌مدا مردوه. ئه‌وه شتیکه ترسناکه، ترسناکه به‌لام راسته.

مارکی: (به رووگه‌شیه‌وه خو ده‌خاته سهر لقی) تو، تو بوونه‌وه‌ریکی جوانی! تو جوانترین ژنی سهر زه‌وی! ئەوه‌نده‌ت خو‌ش‌حالت کردم که دلپاکیه‌که‌ت شهرمه‌زارم ده‌کا. تو زور له من به‌رزتری! من له هه‌مبه‌ر تۆدا هیچ نیم! چونکه حه‌قایه‌تی دلّی تو راست ئەو حه‌قایه‌ته‌یه که له دلّی منیشدا بوو، به‌لام نهمده‌وویرا بیهینمه سهر زمان.

خاوه‌ن میوانخانه: یانی ئەو شته راسته؟

مارکی: هیچ شتی‌ک ئەوه‌نده‌ی ئەو قسه راست نییه. ئیستا ته‌نیا شتی‌ک که له ده‌ستمان دئ بیکه‌ین ئەوه‌یه که به هه‌ستی ئەوه‌وه که هه‌میشه پیکه‌وه ده‌بین شادی و گو‌فهند بگێرین و خو‌ش‌حال بین.

خاوه‌ن میوانخانه: ری‌ک وایه. چونکه ئەوه به‌ده‌بختیه‌کی زور گه‌وره‌یه که ئەو که‌سه‌ی ئیمه خو‌شمان ده‌وئ، ئەو قه‌ت ئیمه‌ی خو‌ش ناوئ.

مارکی: قه‌ت ئەوه‌نده جوان و شیرینتر له ئیستا نه‌هاتوویه به‌رچاوم و ئەگه‌ر ژیان که‌سیکی خو‌پاریزی له من دروست نه‌کردبایه، هینده به‌ره‌وپیش ده‌چووم که ده‌مگوت زیاتر له هه‌موو کاتی‌ک خو‌شم ده‌وی.

خاوه‌ن میوانخانه: به‌لام مارکی ئیستا چی، چی بکه‌ین؟

مارکی: ئیمه قه‌ت نه‌فیلمان له یه‌کتر کردوو و نه درۆشمان له‌گه‌ل یه‌کتری کردوو. من به‌رزترین و زورترین ری‌زت لئ ده‌نیم. هیوادارم منیش له لای تو ته‌واو ری‌زم له ده‌ست نه‌دابئ. ئیمه ده‌بینه باشتین هاو‌ریی یه‌کتری. له په‌یوه‌ندی ئەوینداری نه‌هینماندا یارمه‌تی یه‌کتری ده‌ده‌ین، کئ ده‌زانئ دنیا چی لئ دیته‌وه، ره‌نگه‌ روژیک...

ژاک: خو‌خوا‌ی گه‌وره‌ ناگای لئیه و ده‌زانئ؟

مارکی: ره‌نگه... (ده‌نگی ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن) ژنه‌که‌م چۆته کوئ؟

خاوه‌ن میوانخانه: (به‌نار‌احه‌تیه‌وه، به‌ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن ده‌لئ) چیت ده‌وئ؟

ده‌نگی ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن: هیچ!

خاوه‌ن میوانخانه: (به ژاک و ناخاکه‌ی) به‌پریزان. هه‌ر ئەمه به‌سه بو شتی‌کردنی پیاویک که ده‌بینئ ئەم شوینه چۆله‌وانی و که‌لاوه‌یه ئاوه‌دان بوته‌وه. ده‌تزانئ ئەو راست ئەو کاته‌ی هه‌مووان خه‌وتوووبوون، بانگی ده‌کردم. هه‌ر له بیریشم چۆوه باسی چیم ده‌کرد. ده‌سته‌وه‌ستانی ناشیرین... (له‌سه‌کو دیته‌ خوار) به‌پریزان بمبوورن، به‌راستی پیاو به‌زه‌یی به‌مندا دیته‌وه...

دیمه‌نی سیه‌م

ئاغا: خانم گیان، من به‌دل پیم‌خۆشه و هه‌ز ده‌که‌م به‌زه‌ییم پیتدا بیته‌وه (ده‌ستی به‌پشتید/ دینئ) به‌لام ده‌بی پیرۆزبایشت پئ بلیم، چونکه تو حه‌قایه‌ت‌خوانیکی زور باشی. هه‌ر ئیستا شتیکی سهر به

میشکمد هات. چ ده‌بوو ئەگەر تۆ له جیاتی ئەو میدردت که ناوت نابوو ده‌سته‌وه‌ستان شووت به‌م به‌رێز ژاکه کردبایه که لیره دانیشتوو؟ پیم خوش بوو بزائم پیاویک که قهت زاری راناوه‌ستی چلۆن له‌گه‌ل ژنیکدا هه‌لده‌کا که ئەویش داییم بۆله‌بۆلیتی؟

ژاک: ژاک هه‌ر ئەو کاره ده‌کا که کاتیک له‌گه‌ل داپیره و باپیره ده‌ژیا له‌گه‌لیان کردووم. ئەوان زۆر تووند بوون له‌گه‌ل یه‌کتی. هه‌لده‌ستان له‌خه‌و، جلوه‌رگیان له‌به‌ر ده‌کرد. ده‌چونه سه‌ر کار. دواتر شتیکیان ده‌خوارد و دووباره ده‌چونه‌وه سه‌ر کار. شه‌وانه داپیره دروومانی ده‌کرد و باپیره کتییی پیروزی ده‌خوینده‌وه. روژانه کهس یه‌ک قسه‌شی له‌گه‌ل من نه‌ده‌کرد.

ئاغا: ئەدی تۆ؟ تۆ چیت ده‌کرد؟

ژاک: له‌کاتیکدا ده‌نگبڕیکیان له‌ زارم ته‌پاندبوو له‌ ژووره‌که‌دا به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژوور هه‌لده‌هاتم!

خاوه‌ن میوانخانه: ده‌نگبڕ؟

ژاک: باپیرم بیده‌نگی و ئارامیی پێ خوش بوو. هه‌ربۆیه، دوازه‌ه سالی سه‌ره‌تای ته‌مه‌نم به‌ زار به‌ستراوی تێپه‌ر کرد...

خاوه‌ن میوانخانه: (به‌ ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن) هۆی!

ده‌نگی ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن: چیه؟

خاوه‌ن میوانخانه: دوو قاپی دیکه! به‌لام نه‌ک له‌وانه‌ی به‌ مشتته‌ریسه‌کانمانی ده‌دین. ئەوانه‌ی له‌و پشته‌وه‌ن، له‌ پشت داره‌کانه‌وه!

ده‌نگی ده‌ره‌وه‌ی دیمه‌ن: زۆر باشه!

خاوه‌ن میوانخانه: مسته‌ر ژاک، بۆچوونی خۆم له‌ سه‌ر تۆ گۆری. تۆ به‌راستی پیاویکی دامای و ئینسان به‌زه‌یی پیتدا دیته‌وه. ئیستا تۆ دینمه‌ پیش چاوم که بۆ قسه‌کردن وه‌خت بووه سویت بیته‌وه. هه‌ستم بۆت جوولا، زۆرم خوشی لیت دئی. تۆ ده‌لیی چی؟ ... وه‌ره‌ با‌ئاشت بینه‌وه.

(یه‌کتی له‌ باوه‌ش ده‌گرن).

(خزمه‌تکارێک دیته‌ ژوور و دوو قاپ له‌ سه‌ر مێزه‌که

داوه‌نی، هه‌لیان ده‌په‌چرێ و هه‌ر سێ پیاڵه‌که‌ پر ده‌کا).

خاوه‌ن میوانخانه: به‌رێزان! قهت شه‌رابی له‌وه‌ خوشترتان نه‌خواردۆته‌وه!

ژاک: خاتوونی خاوه‌ن میوانخانه تۆ بێ شک ژنیکه‌ی یه‌کجار جوان بووی!

ئاغا: به‌خوا که‌ری، هه‌ر ئیستاش ژنیکه‌ی یه‌کجار جوانه!

خاوه‌ن میوانخانه: راست ده‌کا، وه‌ک ئەو کات نه‌ماوم. بریا ئەو کات که گه‌نج بووم متان دیبا! به‌لام لاویتی نه‌ لیره‌یه و نه‌ له‌وئ... با بچینه‌وه سه‌ر که‌ر و تێپه‌که‌ی خۆمان و باسه‌که‌ی خاتوو دوو دوولاپوومه‌ری...

ژاک: (پیکه‌که‌ی خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه) به‌لام سه‌ره‌تا به‌ خوشی هه‌موو ئەو پیاوانه‌ ده‌خوینه‌وه که بوونه هۆی له‌خۆرازی بوونی تۆ!

خاوه‌ن میوانخانه: یه‌ک قسه‌شم نیه‌ (پیکه‌کانیان له‌ یه‌کتی ده‌دەن و ده‌خۆنه‌وه) ئیستاش... فه‌رموو چیرۆکی خاتوو دوولاپوومه‌ری بگێره‌وه.

ژاک: به‌لام ئیزن بده هه‌وه‌ل‌جار به‌خۆشی مستهر مارکی بخۆینه‌وه. په‌رۆشیمه.
 خاوه‌ن میوانخانه: ویده‌چیی په‌رۆشیه‌که‌شت به‌جیی بی.
 (پیکه‌کانیان له‌یه‌کتر ده‌ده‌ن و ده‌خۆنه‌وه).

دیمه‌نی چواره‌م

(له‌کاتی دوایین دێره‌کانی دیمه‌نی پیشوودا دایک و کچ
 هاتوونه‌ته‌ژوور و چوونه‌سه‌ر سه‌کۆی سه‌ره‌وه).

خاوه‌ن میوانخانه: ده‌توانن بزائن ئه‌و ژنه‌چهنده‌تووره‌یه؟ به‌مارکی بلین که‌چیتر ئه‌م ژنه‌ئهو‌ی
 خۆش ناوی و ده‌بی له‌چاوه‌روانیدا دل‌ی بتوقی! به‌پێزان، ئه‌م ژنه‌ش حه‌یا و هه‌یه‌تیکی هه‌یه‌بو‌خۆی!
 (بۆلای دایک و کچ ده‌جیی) ئه‌وان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ژیانیکی باشتتر ئه‌م پیاوه‌یان ناسی. له‌میژ بو‌ئهم دوو
 ژنه‌ی ده‌ناسی. دایک و کچیک. ئه‌وانیش به‌هۆی کیشه‌یه‌کی یاسایه‌وه‌هاتبوونه‌پاریس، له‌کیشه‌که‌دا
 دۆراندبوویان و مالۆیران بوون، دایکه‌به‌ته‌واوی حه‌یای تکا و کازینۆیه‌کی بچووکی داناوو.
 دایک: (له‌سه‌ر سه‌کۆوه) هه‌ژاری و ده‌ستکورتی هه‌چ یاسایه‌ک ناسی. هه‌موو کاریکم کرد بو
 ئه‌وه‌ی له‌ئۆپیرادا کاریک بو‌کچه‌که‌م بدۆزمه‌وه. تاوانی من چیه‌ئهم جاشه‌که‌ره‌ده‌نگی هه‌نده‌خۆش و
 دل‌گره‌؟

خاوه‌ن میوانخانه: زۆربه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی له‌کازینۆدا بوون بۆ قومار و نانی شه‌و ده‌هاتن، به‌لام جار و
 بار یه‌ک دوو که‌سیان هه‌ر له‌وئ ده‌مانه‌وه و شه‌ویان له‌گه‌ل دایک و کچ راده‌بوارد. ئه‌وه‌ش ده‌بووه‌هۆی
 ئه‌وه‌که‌...

ژاک: ئه‌وه‌ش ده‌بووه‌هۆی ئه‌وه‌که‌... به‌لام به‌هه‌ر حال ئیزن بده‌با به‌خۆشی ئه‌وانیش بخۆینه‌وه.
 ئه‌وانیش ری‌ک وه‌کو قوومه‌شه‌رابیک، سووک و سانا به‌قورگدا ده‌چنه‌خوار.

(ژاک پیکه‌که‌ی خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه. هه‌ر سیکیان
 پیکه‌کانیان لیک ده‌ده‌ن و ده‌خۆنه‌وه).

دایک: (به‌خاوه‌نی میوانخانه) خاتوو لامارکیز، بی په‌رده‌ده‌لیم. پیشه‌ی ئیمه‌پیشه‌یه‌کی زۆر ئه‌سته‌م
 و مه‌ترسیداره.

خاوه‌ن میوانخانه: (ده‌چیتته‌سه‌ر سه‌کۆ و بۆلای دایک و کچ ده‌روا) هیوادارم له‌و پیشه‌دا ناوبانگیکی
 زۆرت وه‌ده‌ست نه‌هینابی.

دایک: به خووشیه‌وه نا. لانیکه‌م بۆ خووم وا بیر ده‌که‌مه‌وه... بنکه‌که‌مان... له هامبۆرگه... له ده‌ورویه‌ری شار...

خاوه‌ن میوانخانه: من وای بۆ ده‌چم که ئیوه پیتان خووش نییه درێژه به‌م پیشه‌یه‌ بده‌ن و له کاتیکدا من پیم باشه یارمه‌تیتان بده‌م، ئیوه دژایه‌تی له‌گه‌ڵ باشتربوونی به‌خت و چاره‌نوستان ناکه‌ن.

دایک: (به پیزانینه‌وه) ئای، خاتوو لامارکیز گیان!

خاوه‌ن میوانخانه: که‌واته‌ ده‌بێ هه‌رچیم گوت به‌ قسه‌م بکه‌ن.

دایک: به‌ سووکمان مه‌زانه.

خاوه‌ن میوانخانه: زۆر باشه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ ماله‌ که‌تان. هه‌موو که‌لوپه‌ل و ته‌واوی ئه‌و جلویه‌رگانه‌شتان که‌ ته‌نانه‌ت پرێک زریقه‌ و بریقه‌دارن، بفرۆشن.

ژاک: (پیکه‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه) به‌ خووشی مادموازل! بیگومان هه‌ر ئه‌و شه‌وه‌ که‌ ئاغا گۆرا، ئه‌م خاتوونه‌ش ئاوا گۆرا.

خاوه‌ن میوانخانه: (له‌ سه‌ر سه‌کووه‌ به‌ ژاک) هۆی کاکه‌، گالته‌ی پێ مه‌که‌! خووزگه‌ ده‌ترانی که‌ ده‌توانی چهنده‌ قیزه‌ون بیت! (به‌ دوو ژنه‌که‌) چهنده‌ ژووریکتان بۆ ده‌دۆزمه‌وه‌ و باشتربوونی که‌لوپه‌لی گونجاویشتان بۆ داده‌نیم. هه‌ر ته‌نیا بۆ چوون بۆ کلێسا له‌ ژووره‌کانتان وه‌رنه‌ ده‌ر. له‌ کاتی چوون به‌ره‌و کلیسا‌دا سه‌ر داخه‌ن و قه‌ت له‌ خووتانه‌وه‌ نابێ بچنه‌ هیچ شوپینیک، ده‌بێ ته‌نیا له‌ سه‌ر خودا قسه‌ بکه‌ن. هه‌لبه‌ته‌ بۆ خووشم خۆ له‌ سه‌ردانتان ده‌بویم. من که‌سیکی زۆر پاکم... هاموشۆم له‌ گه‌ڵ ژنه‌ پارێزگاریکی وه‌ک ئیوه‌ پێ باش نییه... ئیستاش هه‌ر ئه‌و کاره‌ی پیم گوتن بیکه‌ن!

(دوو ژنه‌که‌ ده‌چنه‌ ده‌ر).

ئاغا: ئه‌م ژنه‌ دوودلی کردووم.

خاوه‌ن میوانخانه: (له‌ سه‌کووه‌ به‌ ئاغا ده‌گێ) راوه‌سته‌ با جوان بیناسی.

دیمه‌نی پینجه‌م

(مارکی له‌و سه‌ری دیمه‌نه‌که‌وه‌ هاتۆته‌ ژوورێ. بۆ لای

خاوه‌ن میوانخانه‌که‌ ده‌چێ و به‌ ئارامی پیلی ده‌گرێ. ژنه‌که‌،

به‌ سه‌رسورماوه‌ی بۆ لای ئه‌و ئاوێ ده‌داته‌وه‌).

خاوه‌ن میوانخانه: ئای، مارکی! زۆر خووشحالم به‌ دیدارت، چیت پێه‌ له‌ سه‌ر به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وینه‌

شاراوه‌کانت، خه‌به‌ر و باسی ئه‌و کێژۆله‌ خووشه‌ویستانه‌ چیه‌؟

(مارکی دهستی ده‌گری و ورده ورده له‌گه‌لی به‌پیدا ده‌روا. دیتته‌وه و به سرتته ولامی ده‌داته‌وه).

ئاغا: چاویان لی بکه ژاک! ئه‌و به‌رازه، خه‌ریکه هه‌موو شتیکی بو بگپرتته‌وه!
خاوه‌ن میوانخانه: هه‌ی بژی! (مارکی به سرتته قسه‌یه‌کی دیکه به‌گویدا ده‌چپینی). تو ئیستاش هه‌ر ژنبازی چاکی!

مارکی: مالت به‌قور نه‌گیری، جا خو بو قسان دانامینی! (خاوه‌ن میوانخانه سه‌ری به‌نیشانه‌ی نا راده‌وه‌شینی). ئه‌و کوئته دواکه‌وتتوه. ئه‌و قوول‌ه‌بنه‌ی که هه‌میشه به‌دوو قوونتته‌وه بو، ئه‌و چونه...
خاوه‌ن میوانخانه: پیم خو ش نیه قه‌ت بیینمه‌وه.

مارکی: باشه، له‌به‌ر چی وازت لی هیتنا؟
خاوه‌ن میوانخانه: خوشم نه‌ده‌ویست.
مارکی: خوشت نه‌ده‌ویست؟ ژیکه‌له‌ترین قوول‌ه‌بنه (کورت‌ه‌له‌ی دنیات خو ش نه‌ده‌ویست؟ یان ره‌نگه له‌به‌ر ئه‌وه بی که ئیستاش هه‌ر منت خو ش ده‌وی؟
خاوه‌ن میوانخانه: ئه‌گه‌ر وه‌کو جاران خوشم بوینی ده‌لیی چی...?
مارکی: که‌واته حساب له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه‌م ده‌که‌ی و هیواداری به‌ری هه‌لسوکه‌وتی به‌بی که‌م کورپیت بدوریه‌وه!

خاوه‌ن میوانخانه: له‌شتیکی وا ده‌ترسی؟

مارکی: تو ژنیکی ترسناکی!

(ئه‌وان هه‌روا درپژه به‌سوورانه‌وه ده‌دن، مارکی و خاوه‌نی میوانخانه دوو ژن ده‌بینن که رووبه‌روویان دین، ئه‌وانه دایک و کچن).

خاوه‌ن میوانخانه: (خوی سه‌رسورماو نیشان ده‌دا) خوايه گیان! چۆن شتی وا ده‌بی؟ (دهستی مارکی به‌رده‌دا و بۆ لای دوو ژنه‌که ده‌چیی). خاتوونه، ئه‌وه ئیوه‌ن؟
دایک: به‌لی، بو خۆم.

خاوه‌ن میوانخانه: چۆن؟ ئه‌و چهند ساله‌ چیتان به‌سه‌ر هاتووه؟
دایک: خو تو ناگات له‌هه‌موو کلۆلی و سه‌خله‌تییه‌کانی ژیانی ئیمه‌هه‌یه، ژیانیکی ئاسایی و سووچنشینیمان هه‌یه.

خاوه‌ن میوانخانه: کاری باش ده‌که‌ن که خۆتان له‌خه‌لکی دوور راده‌گرن، به‌لام بوچی خو له‌من دوور ده‌خه‌نه‌وه؟

کچ: خاتوو، زۆرجار له‌باره‌ی تووه له‌گه‌ل دایکم قسه‌م کردووه، به‌لام ئه‌و هه‌میشه ده‌لی "خاتوو دوو لاپوومه‌ری؟ ره‌نگه ئیمه‌ی له‌بیرچوو بیتته‌وه".

خاوه‌نی میوانخانه: ئای له و بی ویزدانییه! خوشحالم به‌دیتتان. ئەو‌ه‌ش به‌ریز لویی مارکی دیزارسیه. یه‌کیکه له هاورپیکانم. ده‌توانن له لای ئەویش به‌ئازادی قسه‌ بکه‌ن، خۆمانه‌یه. ماشه‌للا کچه‌که‌ چهنده‌ گه‌وره‌ بووه‌!

(هەر چواریان بیکه‌وه‌ درێژه به‌ سووران‌ه‌وه‌ ده‌ده‌ن).

ئاغا: ده‌زانی ژاک، ئەم خاوه‌ن میوانخانه‌یه‌م که‌وتۆته‌ به‌ر دلێ. ده‌زانی چی، خۆ‌ئو بو‌ئ‌ه‌وه‌ له‌ دایک‌ نه‌بووه‌ هەر له‌ میوانخانه‌دا بی. ئەو شیاوی پله‌ و ژیانیکی به‌رزتره‌. من هه‌ست به‌م جو‌ره‌ شتانه‌ ده‌که‌م.

خاوه‌ن میوانخانه: به‌راستی بوویه‌ته‌ خانمیکێ جوان و جحیل!

ئاغا: هه‌رچیه‌کت پێ خۆشه‌ بیلێ. ئەو ژنیکێ ره‌سه‌نه‌.

مارکی: (به‌ دوو ژنه‌که‌ ده‌لێ) تاویک‌ راوه‌ستن! تکاتان لیده‌که‌م! مه‌رۆن!

دایک: (به‌ شه‌رمه‌وه‌) نا، نا. نوێژی شه‌ومان وه‌دره‌نگی ده‌که‌وێت، ده‌بی پرۆین، گیانه‌.

(بۆ ریزگرتن کړن‌ئ‌وش ده‌به‌ن و ده‌چنه‌ ده‌ر).

مارکی: ئەه‌ی خوايه‌ گیان، مارکیز! ئەو ژنانه‌ کێن؟

خاوه‌ن میوانخانه: به‌خته‌وه‌رت‌رین بوونه‌وه‌رن که‌ ده‌یاناسم، هه‌ستت به‌وه‌ کرد چهنده‌ هیدی و له‌سه‌ره‌خۆن؟ ژیان له‌ کونجی ته‌نیایدا گه‌لێک‌ لایه‌نی باشی هه‌یه‌.

مارکی: مارکیز، من ده‌زانم جو‌داییمان بو‌ته‌ هۆی ئەوه‌ که‌ تۆ تووشی ئەم توندپه‌وییه‌ به‌زه‌بیه‌ینه‌ره‌ بیت، زۆرم په‌ژیاوان ده‌کاته‌وه‌.

خاوه‌ن میوانخانه: ده‌ته‌وێ دووباره‌ ده‌رگای دل‌م بکه‌مه‌وه‌.

مارکی: هه‌یج قسه‌ی تیدا نییه‌ ئەو که‌ره‌پیاویکی دواکه‌وتوووه‌؟

خاوه‌ن میوانخانه: تۆ پیت وایه‌ وا بکه‌م باشه‌؟

مارکی: هەر بیریشی لێ مه‌که‌وه‌.

خاوه‌ن میوانخانه: (له‌ سه‌کو دیت‌ه‌خوار، به‌ ژاک و ناغاکه‌ی) گویتان لێ بوو؟ (بیکه‌که‌ی له‌ سه‌ر مێزه‌که‌ هه‌ل‌ده‌گرێ و خواردنه‌وه‌یه‌که‌ ده‌خواته‌وه‌. ئەو‌جار له‌ سه‌ر لێواری سه‌کو داده‌نیشی. مارکیش له‌ ته‌نیشتی داده‌نیشی) که‌ چاوم به‌و کچه‌ ده‌که‌وێ زۆر هه‌ست به‌ پیری ده‌که‌م. یه‌که‌مجار که‌ بینیم به‌ زه‌حمه‌ت بالای ده‌گه‌یشه‌ نێو قه‌دم.

مارکی: باسی کچی ئەو ژنه‌ ده‌که‌ی؟

خاوه‌ن میوانخانه: ئەری، هه‌ست ده‌که‌م گوله‌به‌رۆژه‌یه‌کی سیسه‌وه‌ بووه‌ له‌ ته‌نیشته‌ خونه‌یه‌که‌دا، به‌ جوانی سه‌رنجته‌ دایه‌؟

مارکی: جا ئەوه‌ شتیکی روونه‌.

خاوه‌ن میوانخانه: تۆ خۆت پیت چۆنه‌؟

مارکی: له‌ مادۆناکانی رافائیل ده‌چی.

خاوهن میوانخانه: وهی لهو چاوانه!

مارکی: ئای لهو دهنگه!

خاوهنی میوانخانه: ئوف لهو پیسته!

مارکی: لهو ری رویشتنه!

ژاک: خواجه گیان! مارکی، ئەگەر ئاوا بچیە پیش تیک دەچی!

خاوهن میوانخانه: (به ژاک) راست ده‌که‌ی، تیک ده‌چی.

(خاوهن میوانخانه‌که راده‌وه‌ستی، پیکه‌که‌ی هه‌لده‌گری.)

شەراب بۆ خۆی تینه‌کا).

مارکی: لهو ئەندامه‌(جه‌سته)!

(بەم قسانه‌وه هه‌لده‌ستی و ده‌چیتته‌ دەر، له کاتی‌کدا نیمچه

بازنه‌یه‌ک له سه‌ر سه‌کو ده‌کیشیتته‌وه).

خاوهن میوانخانه: (به ژاک و ناغاکه‌ی) پارووه‌که‌ی قووت داوه.

ژاک: خاتوونی خاوهن میوانخانه، مارکیزه‌که‌ی تۆ دیوزمه‌یه.

خاوهن میوانخانه: ئەدی مارکی؟ نه‌ده‌بایه له ئەوینی ئەو بخافلێ!

ژاک: خاتوون، دیاره‌چیرۆکی خه‌نچه‌ر و کیلانت نه‌بیستووه.

ئاغا: منیش نه‌بیستووه، قه‌ت بۆت نه‌گیراومه‌ته‌وه!

دیمه‌نی شه‌شم

(له دیمه‌نی خواره‌وه، مارکی له ره‌وتی بازنه‌یه‌کدا به‌ره‌و

لای خاوهن میوانخانه ده‌روا و به‌لآلانه‌وه و پارانه‌وه له‌گه‌ڵ

ئهو ده‌ست ده‌کا به‌سه‌کردن).

مارکی: مارکیز، قه‌ت به‌م دواییانه‌هاورپیکانی خۆت دیوه؟

خاوهن میوانخانه: (به ژاک و ناغاکه‌ی) چاوتان لیه؟ چۆن تووش بووه.

مارکی: کاریکی باش ناکه‌ی، ئەوان زۆر داماون و تۆ قه‌ت بۆ شیو بانگه‌یشتیان ناکه‌ی.

خاوهن میوانخانه: ئاه، بانگه‌پشتیان ده‌که‌م. به‌لام بی سووده. هیچیش سه‌یر نییه. ئه‌گه‌ر وا بلاویتیته‌وه که ئه‌وان چاویان به من که‌وتوو، خه‌لک ده‌لین خاتوو دوولاپوومه‌ری پشتیوانیانه و له‌و خیره‌ش بییه‌ری ده‌بن که وه‌ری ده‌گرن.

مارکی: چی؟ ئه‌وان به‌ خیر و سه‌ده‌قه ده‌ژین؟

خاوهن میوانخانه: به‌لین، به‌ خیراتی خه‌لکی گه‌ره‌که‌که‌یان.

مارکی: ئه‌وانه‌ هاوړپیی تۆن، که‌چی به‌ خیرات ده‌ژین؟

خاوهن میوانخانه: ئاه، مارکی ئیمه‌ومانان که به‌ناو کۆمه‌لدا دین و ده‌چین ناتوانین له‌ هه‌ستیاری ئه‌م جوړه‌ مروّفه له‌ خواترسانه‌ تییگه‌ین. ئه‌وان هیچ جوړه‌ یارمه‌تییه‌ک وه‌رناگرن. ده‌بی سه‌رچاوه‌ی یارمه‌تییه‌کان ده‌ستی پاک و بیخه‌وش بن.

مارکی: ده‌زانی دوودل بووم له‌وه‌ی که‌ بچمه‌ سه‌ردانیان؟

خاوهن میوانخانه: سه‌ردانه‌که‌ی تۆ ره‌نگه‌ بیته‌هۆی له‌نیوچوونیان، کچه‌تیوه‌ هینده‌ جوانه‌ خه‌لک ده‌ست به‌جی قسان هه‌لده‌به‌ستن و به‌ر به‌ زاری خه‌لکیش ناگی‌ری!

مارکی: (به‌ ئاهه‌وه) چه‌نده‌ زالمانه‌...

خاوهن میوانخانه: (به‌ دلکی پر له‌ ئیره‌ییه‌وه) قسه‌ی پر به‌ پیستیش هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ زالمانه‌یه‌.

مارکی: مارکیز، گالته‌م پیده‌که‌ی.

(مارکی، ماندوو بووه‌ له‌وه‌لسوورپان به‌ ده‌وری ئه‌و

بازنه‌یه‌دا، له‌ دیمه‌نه‌که‌ ده‌چیتته‌ ده‌ری).

ژاک: ئه‌م ژنه. ئه‌م مارکیزه‌ی تۆ چه‌نده‌ قین له‌ دلّه.

خاوهن میوانخانه: (به‌ ژاک) مسته‌ر ژاک، هه‌ول مه‌ده‌ پشتیوانی له‌ ره‌گه‌زی خۆت بکه‌ی. کوپرا له‌ بیرت چۆوه‌ خاتوو دوولاپوومه‌ری چه‌نده‌ مارکی خۆش ده‌ویست؟ ته‌نانه‌ت ئیستاش هه‌ر له‌ ژیر کاریگه‌ری ئه‌ودایه‌. هه‌موو قسه‌یه‌کی مارکی وه‌کو سووژنیک وایه‌ که‌ له‌ دلّی رۆ ده‌چی! ئاگات له‌و جه‌ه‌نه‌مه‌ نییه‌ که‌ هه‌ردووکیان رووبه‌رووی ده‌بنه‌وه‌؟

(مارکی له‌ ره‌وتی نیمچه‌ بازنه‌یه‌کدا ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ لای

خاوهن میوانخانه، ژنه‌که‌ چاوی لی ده‌کا).

خاوهن میوانخانه: ئه‌ی خوای بان سه‌ر! تۆ سه‌یری ئه‌و چر و چاوانه‌ بکه‌، عه‌یب و شووره‌بی!

مارکی: (له‌ کاتیکی‌دا که‌ له‌ سه‌ر سه‌کو به‌ره‌و سه‌رو به‌ره‌و خوار ده‌چی) ناتوانم ته‌حه‌ممولی ئه‌م دۆخه‌ بکه‌م، ناتوانم بخه‌وم. ناتوانم هیچ بخۆم. چه‌ند هه‌وتوو له‌سه‌ریه‌ک هه‌تا قورقورپۆچکه‌م عاره‌قم خوارده‌وه‌ و سه‌رخۆش بووم. پاشان وه‌ک قه‌شه‌یه‌ک بوومه‌ که‌سیکی خواناس بۆ تاقه‌ جاریک دیتنی ئه‌و، وتم هه‌ر نه‌بی، با که‌ هات بۆ کلیسا بیینم... مارکیز! ریگایه‌ک بدۆزه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی دووباره‌ بیینم! (خاوهن میوانخانه ئه‌یه‌ک هه‌لده‌کیشی). تۆ ته‌نیا هاوړپیی راسته‌قینه‌می!

خاوهن میوانخانه: مارکی، زور خۆشحال ده‌بم که یارمه‌تیت بدهم، به‌لام هه‌ستیکی ئالۆز و هه‌ستیاری هه‌یه. ئەو قه‌ت نابی بزانی من یارمه‌تی تۆم داوه یان من هاوکاری تۆم کردوه.

مارکی: خۆم له مالت هاویشتوووه و لیت ده‌پاریمه‌وه!

خاوهن میوانخانه: (لاسابی ده‌کاته‌وه) خۆم له مالت هاویشتوووه و لیت ده‌پاریمه‌وه! به من چی تۆ عاشقی یان نا! سه‌رم نایه‌شی بۆ پرېچکه‌ی لێ به‌ستم؟ برۆ بۆ خۆت سازی بکه و جیبه‌جی بکه. کیشه‌ی خۆتان و خۆتان چاره‌سه‌ری بکه‌ن!

مارکی: لیت ده‌پاریمه‌وه! ئەگەر ئاوا وازم لێ بینی و ئاورم لێ نه‌ده‌یه‌وه، ده‌مرم. ئەگەر له‌به‌ر منیش ئەو کاره‌ی ناکه‌ی له‌به‌ر ئەوان بیکه! ئەوه‌ش بزانه که من به‌راستی عاشقه سووتاو و شیت و شه‌یدای بووم! ده‌رگای ماله‌که‌یان له‌ گریژنه‌وه ده‌ردینم، هیچ شتیک ناتوانی به‌رم بگرێ!

خاوهن میوانخانه: با واش بی... که‌یفی خۆته، چیت پی خۆشه‌ بیکه... لاینکه‌م مۆلتم بده‌یه خۆمی بۆ ئاماده‌ بکه‌م...

(هه‌ر له هه‌مان کاتدا مارکیز ده‌چیتته‌ ده‌ر، خزمه‌تکاره‌کان کورسیه‌کان له‌ ده‌وری میزی سه‌رسه‌کۆکه‌ داده‌نین).

دیمه‌نی چه‌وته‌م

خاوهن میوانخانه: (به‌ دایک و کچ که ده‌چنه‌ سه‌ر دیمه‌نی سه‌ره‌وه) فه‌رموون، فه‌رموون. له‌ ته‌نیشته‌ من له سه‌ر کورسی دانیشن و دوايه‌ ده‌ست پی ده‌که‌ین، (ئه‌وان له سه‌ر کورسیه‌کانیان که له‌ ده‌وری میزی دیمه‌نی سه‌ره‌وه دانراون داده‌نیشن. ئیستا دوو میز له سه‌ر دیمه‌نه‌که‌یه: یه‌که‌میان له‌به‌ر سه‌کۆ و له‌ دیمه‌نی خواره‌وه‌دایه که ژاک و ناغاکه‌ی له سه‌ری دانیشتون، میزیکه‌ی دیکه‌ش له سه‌ر سه‌کۆی دیمه‌نی سه‌ره‌وه‌یه). هه‌ر که مارکی هاته‌ژوور، هه‌موومان رواله‌تی سه‌رسوپماوی به‌خۆمانه‌وه ده‌گرین. له‌ بیرتتان نه‌چی به‌ر به‌ خۆتان بگرن و هیچ خۆتان مه‌گۆرن.

خاوهن میوانخانه: (به‌ ژاک ده‌لێ که له دیمه‌نی خواره‌وه‌یه) مسته‌ر ژاک، ئایا مارکی فریشته‌یه؟

ژاک: هیچ که‌س داوای لێ نه‌کردوه فریشته‌ بی. پێشت وایه‌ مرۆف هیچ ریگایه‌کی دیکه‌ی نییه جگه‌ له‌ بوون به‌ دیو و درنج یان فریشته؟ ئەگەر چیرۆکی شیر و کێلات زانیبا زیاتر عه‌قلت به‌ دنیا ده‌شکا.

مارکی: (به‌سه‌ر سوپمانیکه‌ی درۆینه‌وه ده‌چیتته‌ لای ژنه‌کان) ئای... هیوادارم سه‌ر و دل‌تانم نه‌گرتی...

خاوهن میوانخانه: (ئەویش سەرسورماوە) راستیە کەت دەوئ... ھەر بیریشمان لەوہ نەدە کردەوہ
چاومان بە تۆ بکەوئ، بەرئز لو-مارکی...
ئاخا: ئەو ئەکتەرە سەیرانە!
خاوهن میوانخانه: بەلام مادام ھەر ھاتووی، تکات لێدە کەم نانی شیویشمان لە گەڵ بخۆ.

(مارکی دەستی خانمەکان ماچ دەکا و لە سەر کورسی
دەدەنیشی).

ژاک: وا دیارە بە سەرھاتیکی قۆر و جارزکەرە. ئیزن بدەن با چیرۆکی شیر و کیلاتان بۆ بگێرەوہ.
مارکی: (دەچیتە ناو باسی خانمەکانەوہ) تەواو لە گەڵ قسە کانتانم. تامەکانی ژیان چین؟ خاک و
خۆلەمیش. دەتوانن مەزەندە ی ئەوہ بکەن من کیم لە ھەموو کەس پێ باشترە؟
ژاک: گەرەم، گوئ مەدە یە قسەکانی.
مارکی: ناتوانن مەزەندە ی بکەن، مەگەر نا، "ساینت سیمۆنی پیروز" ی کۆلە کەنشین. ئەو پێشەوای
پیروز و پستیوانی منە.

ژاک: بۆ ئەوہ ی پیاو عاقل بی، دەبی چیرۆکی شیر (شمشیر) و کیلان کە وانە یەکی ئەخلاقە بیستی.
مارکی: خانمە خۆشەویستەکان، بیری لێ بکەنەوہ! ساینت سیمۆنی پیروز چل سال لە تەمەنی خۆی
لە سەر کۆلە کە یە کە چل مەتر لە زەوی بەرزتر بوو، بۆ پەرستنی خوا تەرخان کرد.
ژاک: گوئی خۆ بدەنە من. ھەبوو نەبوو، شمشیر و کیلاتیک ھەبوون، لیان بوو بە شەر، شمشیر
گوتی: "کیلاتی ئازیز، خۆزگە تۆ ژنیکی ھیچ و پووج نەدەبووی و ھەر رۆژە ی شیریکی تازەت لە
خۆت رۆ نەدە کرد" کیلاتیش لە ولامدا گوتی: "شیرە خۆشەویستە کەم، خۆزگە تۆش ھیندە ھەوہ سباز
نەدەبووی و ھەموو رۆژئ خۆت بە کیلاتیکیترا نەدە کرد."
مارکی: خانمە بەرئزەکان، بیری لێ بکەنەوہ، چل سال لە تەمەنی خۆی لە سەر کۆلە کە یە کە تیپەر کرد
کە چل مەتر لە زەوی بەرز بوو.

ژاک: خەریکی خواردنی نانی شیو بوون کە شەر دەستی پیکرد. یە کێک لە میوانەکان کە لە نیوانیان
دانیشتبوو نەرەزایەتی خۆی دەربری و گوتی: کیلاتی خۆشەویست شیری ئازیز، ئیوہ بە شیر گۆرین و بە
کیلان گۆرین تووشی ھیچ ھەلە یە کە نەبوون و ھیچی خراپتان نە کردوہ، لە راستیدا، ئیوہ ئەو رۆژە ی کە
بەلینی نەگۆرینتان داوہ تووشی ھەلە یە کە گەرە و کارەساتبار بوون. شیر ی خۆشەویست مەگین
ئێستاش لەوہ تیپە گەیشتووی خوا جۆریکی دروستکردوی کە بتوانی لە زۆر کیلاتی دیکە دا جیکگەت
بیپتەوہ؟

کچ: پیم بلێ بە راستی ئەو کۆلە کە چل مەتر بەرز بوو؟
ژاک: ئەدی تۆ کیلاتی ھاوڕئ، باشە تۆش ناتوانی لەوہ تی بگە ی کە خوا تۆشی جۆریک دروست
کردوہ کە بتوانی گەلێک شیر (خەنجەر) ی دیکەش لە خۆت خە ی؟

(ئاغا بې ئەووی سەرنج بەداتە دیمەنە که گوئی له قسەکانی
ژاک راگرتوو. پاش ئەم قسانە، پێدەکنی).

مارکی: (بە دلوڤانی ئەوینداریکەووە روو له کچ) بەلێ، بەرخەگیان چل مەتر بەرز بوو.
کچ: ساینت سایمۆنی پیروۆز تووشی سەرگیژە نەدەبوو؟
مارکی: نا، تووش نەدەبوو. دەزانی هۆکە ی چی بوو. گۆلم؟
کچ: نا.

مارکی: هۆیه که ی ئەو بوو ئەو تەنانت بوو جارێکیش له لوتکه ی کۆله کهووە سەیری خوارەووی
نەکرد. هەمیشە چاوی له ئاسمان بوو، چاوی له خوا بوو. ئەو کەسەش که سەیری ئاسمان بکا قەت گێژ
نابێ.

خانمەکان: (بە سەرسۆرمانەووە) زۆر راستە!

ئاغا: ژاک!

ژاک: بەلێ.

مارکی: (له کاتیکیان ئیزن له خانمەکان دەخوای) دیداری ئیو شانا زییە کی مەزن بوو...

(له سین دەچیتە دەر).

ئاغا: (له کاتیکیان پێدەکنی) ژاک، چیرۆکه که ی تۆ چیرۆکیکی بێ ئەخلاقانە بوو. هەربۆیه پەسەندی
ناکەم، بە چیرۆکیکی هیچ و پووچی دادەنیم.
ژاک: بەلام خوۆ تۆ پیت خوۆش بوو!
ئاغا: ئەو پەیهندی بە باسە کهووە نییە. کی هەیه چیرۆکی وای پێ خوۆش نەبێ؟ ئەو شتیکی روون و
حاشاهەلنەگرە که پیم خوۆش بوو!

(خزمەتکارەکان مین و کورسییەکان دەبەنە سەر سینی
سەرەووە. ژاک و ئاغاگەي دەگەرینەووە بۆ ئەووی سەیری
سەکو بکەن. مارکی دەچیتە لای خاوەن میوانخانە).

دیمه‌نی هه‌شته‌م

خاوه‌ن میوانخانه: مارکی دا پیم بلّی بزنام: له سهرتاسه‌ری فه‌رانسه‌دا ژنیکی وا هه‌یه که ئەو کاره‌ی ئیستا من بۆ تۆی ده‌که‌م ئەویش بۆ تۆی بکا؟

مارکی: (له به‌رامبه‌ریدا چۆک داده‌دا) تۆ ته‌نیا هاو‌پۆی راسته‌قینه‌می...

خاوه‌ن میوانخانه: وه‌ره با باسه‌که بگۆرین، بوخچه‌ی دلّت بکه‌وه، با بزنام دلّت چی تیدایه؟ دلّت چیت پی ده‌لی؟

مارکی: یان ده‌بی ئەو کچه‌هی من بی یان ده‌مرم.

خاوه‌ن میوانخانه: زۆرم پیخۆشه‌گیانت رزگار بکه‌م.

مارکی: ده‌زانم دلگرات ده‌که‌م، به‌لام ده‌بی دان به‌شتیکدا بنیم: نامه‌یه‌کم بۆ ناردوون، هه‌روه‌ها سندوقیکی زیڕینی پر له‌زیڕ، به‌لام ئەوان هه‌ردووکیان بۆ ناردمه‌وه.

خاوه‌ن میوانخانه: (نیوچاوانی تیک ناوه) مارکین هه‌یزی ئەوین و خۆشه‌ویستی خه‌ریکه‌گه‌نده‌لت ده‌کا. ئەو دوو ژنه‌ داماوه‌ چیان له‌گه‌ل تۆ کردوو که تۆ هه‌ینده‌ سووری بۆ ناوزپاندنیان؟ به‌راستی پیت وایه‌ به‌ مستیک زیڕ و زیو ده‌توانی "پاکی" بکپی؟

مارکی: (له‌کاتیکدا هه‌یشتاش هه‌ر له‌کرتۆش دایه) لیم ببوره.

خاوه‌ن میوانخانه: من جاریکی دیکه‌ش وریام کردیه‌وه. به‌لام تۆ حه‌یات نیه، ته‌مبێ نابی.

مارکی: هاو‌پۆی خۆشه‌ویست. ده‌مه‌ویت دوایین هه‌ولێ خۆم بده‌م. به‌ته‌مام یه‌کیک له‌ماله‌کانی ناو شارم و یه‌کیکی دیکه‌که له‌وانی قه‌راخی شاریشیان بده‌می و به‌ناوی ئەوانه‌وه‌ تا‌پۆیان بکه‌م. هه‌رچی هه‌مه، نیوه‌ به‌نیوه‌ له‌گه‌لیان به‌ش ده‌که‌م.

خاوه‌ن میوانخانه: که‌یفی خۆته، چۆنت باشه‌ وا بکه‌... به‌لام شه‌ره‌ف نرخیکی دیاریکراوی بۆ دانانریت. من ئەم ژنانه‌ ده‌ناسم.

(ژنه‌که‌ له‌ مارکی دوور ده‌که‌وتیه‌وه، هه‌روا که‌ ئەو له‌

کرتۆشدا یه‌ به‌جیی دێلێ، ده‌چێ بۆ لای دایک، که‌ له‌وسه‌ری

دیمه‌نه‌که‌وه‌ دێته‌ لای و کرتۆشی بۆ ده‌با).

دایک: خاتوو مارکیزه، داوات لیده‌که‌م ریگریمان لی مه‌که‌ له‌ وه‌رگرتنی دیاریه‌که‌! سامانیکی هه‌ینده‌ زۆر! ملکیکی هه‌ینده‌ گه‌وره‌! شانازییه‌کی هه‌ینده‌ گه‌وره‌!

خاوه‌ن میوانخانه: (به‌ دایک که‌ هه‌یشتا هه‌ر له‌ کرتۆشدا یه‌). پیت وایه‌ ئەوه‌ی کردوو مه‌ له‌ به‌ر به‌خته‌وه‌ریتان بووه‌؟ ده‌بی برۆی دیاریه‌که‌ی مارکی یه‌ کجی رت بکه‌یته‌وه‌ و وه‌رینه‌گری.

ژاک: ئیستا ئەو ژنه‌ له‌ چی ده‌گه‌ری؟

خاوه‌ن میوانخانه: (به‌ ژاک) مه‌به‌سته‌که‌ی هه‌ر چیه‌ک بی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئەو دو ژنه‌دا نیه. ئەو هه‌یج نرخیک بۆ ئەوان دانانی، مسته‌ر ژاک! (به‌ دایک) یان ئەو کاره‌ی که‌ ده‌لیم بیکه‌ن یان هه‌ر ئیستا راست ده‌تانبه‌مه‌وه‌ بۆ قه‌جه‌خانه‌که‌تان.

(پرووی لئی وهرده گئیڤی و ده‌گه‌ریتته‌وه لای مارکی که ههر
له کرتوشدايه. دایک به هیمنی هه‌لده‌ستی و له به‌رچاوی
بینه‌راندا ون ده‌بی).

مارکی: هاوړیږی خوښه‌ویست، قسه‌که‌ی تو زور راسته. نه‌وان دیاریه‌که‌ی میان رت کرده‌وه. ئیدی
بیرم بو هیچ شتیکی دیکه ناچی. ئیستا ده‌بی چی بکه‌م؟ ناخ، مارکیزه، ده‌زانی چ بریاریکم داوه؟ بریارم
داوه ژیانی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پیک بینم.
خاوه‌ن میوانخانه: (به‌سه‌رسورمانیکی ده‌سکرده‌وه) مارکی، نه‌وه بریاریکی گرنکه و پیوستی به
بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زوره.

مارکی: مارکیز، بوچی؟ خو له‌وه کلۆلتر نابم که ئیستا هم.
خاوه‌ن میوانخانه: مارکی، په‌له مه‌که. بریاریکی به‌په‌له ده‌توانی هم‌موو ژیانته به‌فیرۆ بدات...
(پروالته‌ی بیرکردنه‌وه به‌خووه ده‌گری). ههرچه‌نده به‌راستی نه‌م ژنانه خو‌پاریژن که چی دلایان وه‌کو
ناویته‌ روون و بیگه‌رده... ره‌نگه‌ قسه‌که‌ی توش راست بی. هه‌ژاری خو‌تاوان نیه.
مارکی: داوات لئی ده‌که‌م بچی لایان و بریار و نیه‌تی میان بی رابگه‌یه‌نی.

(خاوه‌ن میوانخانه ده‌گه‌ریتته‌وه بو لای مارکی و ده‌ستی
له‌گه‌ل لئی ده‌داته‌وه، ههر دووکیان له رووبه‌پرووی به‌کتردا
راده‌وه‌ستن. مارکی پیده‌که‌نی).

خاوه‌ن میوانخانه: زور باشه، به‌لینت بی ده‌ده‌م نه‌و کاره بکه‌م.
مارکی: سوپاست ده‌که‌م.

خاوه‌ن میوانخانه: تا ئیستا قه‌ت بووه داوای شتیکت لئی کردبم و بوم جینه‌جی نه‌کردی؟
مارکی: (له‌ناو هروژمی شادی و سه‌رخوشدا) نه‌دی بوچی وه‌کو ته‌نیا دؤست و هاوړیږی راسته‌قینه‌م
به‌قسه‌م ناکه‌ی و میرد ناکه‌ی؟

خاوه‌ن میوانخانه: مارکی، که‌ست بو دؤزیومه‌وه؟

مارکی: به‌لئی، کؤنته‌چکۆل.

خاوه‌ن میوانخانه: نه‌و قووله‌ فیتنه‌ لادییه؟

مارکی: ده‌وله‌مه‌نده، زیره‌ک و وریاشه ...

خاوه‌ن میوانخانه: باشه کی ده‌توانی گه‌ره‌نتی وه‌فاداری نه‌و بکا؟ ره‌نگه‌ بلئی، ههر بو خو‌م؟

مارکی: تو ده‌توانی زور به‌هاسانی له‌گه‌ل پیاویکی بیوه‌فاشدا هه‌لکه‌ی و بژی.

خاوه‌ن میوانخانه: نا، نا، نا. وا مه‌لئی، من نه‌وه‌م پیم ناخوشه و که‌سیکی توله‌ستینیشم.

مارکی: مادام که سیکی تۆله‌ستینی، که و ابوو پیکه‌وه تۆله‌ی لی ده‌که‌ینه‌وه. ئه‌دی، شتیکی خراب نییه! ده‌زانی مالیک له شارددا به کرئ ده‌گرین و کۆمه‌لکی چوار که‌سی به‌خته‌وه‌ر پیک دینین.
 خاوه‌نی میوانخانه: به‌لی، بیریکی خراب نییه.
 مارکی: ئه‌گه‌ر مێرده قووله‌که‌ت تورپی کردی، ده‌یخه‌ینه ناو ئینجان‌ه‌ی میزی ته‌نیشت قه‌ره‌ویله‌که‌ت.
 خاوه‌ن میوانخانه: پێشیاره‌که‌ت زۆر سه‌رنج راکیشه. به‌لام من شوو ناکه‌م. ته‌نیا پیاویک که به‌راستی ده‌یتوانی بیته‌مێردی من...
 مارکی: مارکی دیزارسیه؟
 خاوه‌ن میوانخانه: ئیستا ئیدی ده‌توانم به‌بی ترس له لای تۆ دان به‌و شته‌دا بینم.
 مارکی: ئه‌دی بۆچی زووتر باست نه‌ده‌کرد؟
 خاوه‌ن میوانخانه: وا دیاره‌ه‌ق به‌ من بووه که پێشتر پیم نه‌گوتووی. ئه‌و ژنه‌ی هه‌لتبژاردوه زۆر له من زیاتر شیای تۆیه.

(کچه‌که به‌ جلو به‌رگی سپی بوو کیننی دیته‌ سه‌ر دیمه‌نی سه‌ره‌وه و به‌ هیوری دیته‌ پێش. مارکی چاوی پێی ده‌که‌وی و ده‌لێی له‌ خه‌یالدا ده‌ژی و بۆ لای ده‌چێ).

مارکی: مارکی، هه‌تا ماوم تۆکه‌ریت ده‌که‌م... (هه‌رکه ده‌گاته لای کچه‌که‌که. بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ یه‌کتر له‌ ئامێر ده‌گرن).

دیمه‌نی نۆیه‌م

(له‌وکاته‌دا که مارکی و کچه‌یه‌کتريان له‌ باوه‌ش گرتووه.
 خاوه‌نی میوانخانه بێ ئه‌وه‌ی چاو له‌ مارکی هه‌لگرئ،
 پاشه‌وپاش ده‌چیته‌ کوتایی دیمه‌نه‌که‌ی دیکه. دوا جار بانگی ده‌کا).

خاوه‌ن میوانخانه: مارکی! (مارکی ناتوانی هیچ دژکرده‌وه‌یه‌ک له‌ خۆی نیشان بدات. ئه‌و به‌ کرده‌وه نو‌قمی له‌ باوه‌ش گرتنه‌که‌ بووه). مارکی! (مارکی هیندیک سه‌ری وه‌رسوړاند) رازی بووی له‌ شه‌وی زه‌ماوه‌نده‌که‌ت؟

ژاک: ئە‌ی خوا‌یه گیان، هەر مه‌پرسه! زۆر زۆر!

خاوه‌ن میوانخانه: زۆرم بێ خۆشه. ئیستا باش گوێ بگره. سه‌رده‌می‌ک ژنیکی به‌پ‌زیت هه‌بوو. به‌لام نه‌توانی دلی رابگری. ئە‌و ژنه‌ من بووم (ژاک له‌ قاقای پیکه‌نین ده‌دا). من به‌و جو‌ره‌ی خۆت هه‌ز ده‌کرد که ژنیکی وه‌هات هه‌بێ، ئە‌و جو‌ره‌ ژنه‌م بۆ هه‌ینای که شیاوی خۆته. ئاوا تۆله‌ی خۆم لێ کردییه‌وه. سه‌ری‌ک له‌ روودو‌هامبۆرگ ده‌، بۆ ئە‌وه‌ی بۆت ده‌رکه‌وێ خه‌زانت له‌ چ ریگایه‌که‌وه بژێوی خۆی ده‌ست ده‌خست! ژنه‌که‌شت و خه‌سه‌که‌شت. (ناپاکانه‌ پ‌نده‌که‌نێ).

(کچه‌که‌ خۆ ده‌خاته سه‌ر لاقی مارکی).

مارکی: تۆ ژنیکی په‌ست و سووکی، تۆ!

کچ: (له‌ کاتیکدا له‌ سه‌ر لاقی مارکیه‌) وه‌به‌ر شه‌پانم ده‌. مسیۆ، پان و پلیچم که‌وه!...

مارکی: بچۆ ده‌رێ. هه‌ی سووکی پیس!...

کچ: هه‌رچی پیت خۆشه‌ له‌ گه‌لم بکه‌!...

خاوه‌ن میوانخانه: مارکی په‌ل بزیوه! ده‌ی خه‌را بچۆ بۆ روودو‌هامبۆرگ! کاتیک گه‌یشته‌ ئە‌وی پلاکاردی‌ک هه‌لواسه‌ که‌ له‌ سه‌ری نووسرابی: "مارکیزه‌ - دیزارسی لیره‌ ده‌خه‌وت - له‌ گه‌لم که‌سینک و له‌ گه‌لم هه‌مووان" (جاریکی دیکه‌ به‌ شه‌یتانییه‌وه پ‌نده‌که‌نێته‌وه).

کچ: (له‌ کاتیکدا له‌ سه‌ر لاقی مارکیه‌) به‌زه‌ییت پ‌یمدا بێته‌وه، به‌رێز!...

(له‌ کاتیکدا مارکی به‌ شه‌پ کچه‌ له‌ خۆی دوور

ده‌خاته‌وه. کچه‌ توند باوه‌ش به‌ لاقه‌کانیدا ده‌کا، به‌لام پیاوه‌که

به‌جینی دێلی و ده‌چێته‌ ده‌ر).

ژاک: خانمی خاوه‌ن میوانخانه، تاویک ده‌ست راگره! ناگرێ کۆتایی چیرۆکه‌که‌ ئاوا بێ.

خاوه‌ن میوانخانه: بۆ ناگرێ! تکایه‌ به‌ قه‌درا سه‌رده‌رزیه‌ کیش، هه‌چی لێ که‌م و زیاد مه‌که‌ن.

(ژاک خۆ هه‌له‌داته‌ سه‌ر سه‌کۆ و له‌ شوێنیکدا که‌ تازه

مارکی ئە‌وی به‌ جیه‌یشته‌وه راده‌وه‌ستی. کچه‌ توند باوه‌ش به

لاقیدا ده‌کا).

کچ: مسیۆ لومارکی، لیت ده‌پارێمه‌وه، لانیکه‌م ئە‌و هیوایه‌م تیدا دروست بکه‌ که‌ ده‌توانی لیم خۆش

بی.

ژاک: هه‌سته‌.

کچ: (له سهر زهوی که وتوو. ئیستاش ههر دوو ئەژنۆکانی ژاکی له باووش گرتوو) ههر کاریکی پیت باشه له گه‌لمی بکه! نامادهم هه‌موو کاریک بکه‌م.

ژاک: (به ناخوتنیککی دۆستانه و کارتیکراو) تکایه، تکات لی ده‌که‌م هه‌سته‌وه، خانم... (کچه هینزی راوه‌ستانی نییه) زۆر کچی به ئابروو بوونه‌ته ژنی بی ئابروو، بۆچی جاریکیش ئەم ره‌وته پیچه‌وانه نه‌که‌ینه‌وه؟ (به ئارامی) من به‌راستی له سهر ئەو پروایه‌م قه‌ت ههرزه‌یی تۆی خراب نه‌کردوه و ته‌نانه‌ت که‌مترین کاریگه‌ریشی له سهر دانه‌ناوی. هه‌سته، ده‌لێی گویت لیم نییه ده‌لیم چی؟ من ده‌ته‌خشم. ته‌نانه‌ت له‌وپه‌ری تووره‌بوونیشدا ناتوانم ئەو بیره له‌میشکی خۆم ده‌رباویم که تۆ هاوسه‌رمی. وه‌ره له‌مه‌ودوا، به‌ریز و به‌ویژدان به، وه‌فادار به. به‌خته‌وه‌ر به و به‌خته‌وه‌ر بوونت به‌خته‌وه‌رم بکه. هیچ چاوه‌روانییه‌کی دیکه‌م له تۆ نییه هاوسه‌ره‌خۆشه‌ویسته‌که‌م، هه‌سته، هه‌سته سه‌رپێ خاتوو لامارکیزه، هه‌سته. خاتوو دیزارسی هه‌سته.

(کچه له سهر زهوی هه‌له‌سته‌تی، باووش به ژاک دا ده‌کا و تامه‌زرۆیانه ماچی ده‌کا).

خاوه‌نی میوانخانه: (له‌و سهری سینه‌که‌وه‌هاوار ده‌کا) مارکی. ئەوه که‌سیکی بی ره‌وشته!

ژاک: دوولاپوومه‌ری خان، ئاگات له زارت بی چی ده‌لێی! (به‌کچه) من له تۆ خۆش بووم و ده‌مه‌وی دلیات بکه‌مه‌وه که ته‌واو به‌راستیه‌م که ده‌لیم لیت خۆش بووم. سه‌باره‌ت به‌و ژنه‌ش (ئاماره‌بو خاوه‌نی میوانخانه ده‌کا) ئەو نه‌ته‌نیا نه‌یتوانیوه تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه، به‌لکو خزمه‌تیککی زۆر گه‌وره‌شی به‌من کردوه. مه‌گه‌ر تۆ زۆر لاوتر، جوانتر و له‌راده‌به‌ده‌ر وه‌فادارتر و دلپاکتر له‌و نی؟ ئیستاش، ئیستا وه‌ره بچینه‌شار، بۆ ئەو جیگایه‌ی له‌وئ سالا‌نیککی پر له‌به‌خته‌وه‌ری له‌به‌ر ده‌ممانه (کچه‌که‌له‌م سهری دیمه‌نه‌که‌وه‌ده‌چی بۆ ئەو سهری دیمه‌ن. ئەوجار راده‌وه‌سته‌ی و روو له‌خاوه‌ن میوانخانه ده‌کا. له‌کاتیکدا که له‌رۆکی مارکی هاتوته‌ده‌ری). خاتوونی خاوه‌ن میوانخانه ده‌بی ئەوه‌ت پی بلیم که ئەو سالا‌نه، سالا‌نیککی پر له‌خۆشی بوون، چونکه ئاسمان سهری به‌پووش نه‌گیراوه، مانای شته‌کان جاری وایه به‌هاتنی شته‌بایه‌ک، ده‌گۆرین. هه‌میشه‌ش بای دی، جا پیت خۆش بی یان ناخۆش. با دی و شادی ده‌بیته‌خه‌م و تۆله‌ش ده‌بیته‌پاداش، ژنیککی به‌ره‌لاش ده‌کری بیته‌هاوسه‌ریکی وه‌فادار، هینده‌وه‌فادار که ناتوانی له‌گه‌ل هیچ که‌سیکتیدا هه‌لیسه‌نگینی.

دیمه‌نی ده‌یه‌م

(له به‌ره‌به‌ری کۆتایی هاتنی وته‌کانی ژاکدا، خاوه‌ن میوانخانه له‌سه‌کو دیته‌خوار و له‌سهر یه‌کیک له‌و

کورسیانه‌ی ناغاکه‌ی ژاکیش له‌وی دانیشتووه، داده‌نیشی.
 ناغا ده‌ست ده‌خاته نیوقه‌دی و له‌گه‌لی ده‌خواته‌وه.

ناغا: ژاک که‌یغم به‌و جوړه کو‌تایی پیه‌ینانه‌ی چیرۆکه‌کەت نه‌هات. ئەو کچه شیای مارکیزی نییه!
 ئەو زۆر له‌ ناگات ده‌چی! هه‌ردووکیان جووتیک خیانه‌تکاری گه‌وره‌ن.

ژاک: گه‌وره‌م، تۆش له‌ هه‌له‌دای!

ناغا: ده‌لیی چی؟ له‌ هه‌له‌دام؟

ژاک: زۆر له‌ هه‌له‌دای.

ناغا: ژاک تا ئیستا کام نو‌که‌رت دیوه ئی‌زنی ئەوه به‌خۆی بدا به‌ ناغاکه‌ی بلی تۆ له‌ هه‌له‌دای؟

(له‌کاتی‌کدا کچه‌که له‌ کاتی ئەو وتووێژه‌دا له‌ دیمه‌نه‌که

ده‌چیتته‌ده‌ر، ژاک له‌ سه‌ر سه‌کوکه خو‌ه‌له‌دا ته‌ خواره‌وه).

ژاک: گه‌وره‌م، من هه‌ر ژاکیکی کلۆر و به‌تال نیم، مرۆفیکی وشک و نو‌که‌ر نیم. تۆ ده‌توانی وه‌ک
 هاو‌ریه‌کی خو‌ت مامله‌م له‌ گه‌له‌دا بکه‌ی.

ناغا: (له‌کاتی‌کدا خاوه‌ن میوانخانه‌که ده‌لاوینتیه‌وه) کاتیک پیت ده‌لیم هاو‌ری. هاو‌ریمی. کاتیک
 پیت ده‌لیم "ژاک و نو‌که‌ر"، "ژاک و نو‌که‌ر"ی، چونکه هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی بو‌ خو‌ت و ئەفسه‌ره‌که‌ت
 ده‌تانگوت: له‌و بان سه‌ره، له‌و سه‌ری سه‌ره‌وه، خو‌ ده‌زانی کو‌ی ده‌لیم، وا نووسراوه که من ناغام و تۆ
 نو‌که‌ر. فه‌رمانت پیت ده‌ده‌م قسه‌کانت له‌مه‌ر کو‌تایی چیرۆکه‌که له‌وی بکه‌یه‌وه، چونکه نه‌ک هه‌ر ته‌نیا من،
 به‌لکو خاتو دوولاپوومه‌ریش ناره‌حه‌ت ده‌کا که وه‌کو خانمیکی به‌رپیز و ره‌سه‌ن زۆرم ریز بوی هه‌یه
 (خاوه‌ن میوانخانه‌ ماچ ده‌کا).

ژاک: گه‌وره‌م، به‌راستی پیت وایه ئە‌گه‌ر ژاک چیرۆکیکی گپ‌رایه‌وه، هینده که‌مه که حاشای لی بکا؟

ناغا: ئە‌گه‌ر ناغاکه‌ی ئەو داوایه‌ی لی بکا، بیگومان ژاک حاشا له‌ چیرۆکه‌که‌ی خو‌ی ده‌کا.

ژاک: قوربان ئیستا ئەو روژه دانه‌هاتووه که ژاک کاری وا بکا!

ناغا: (له‌کاتی‌کدا به‌رده‌وام خاوه‌ن میوانخانه‌که ده‌لاوینتیه‌وه). ئە‌گه‌ر ژاک هه‌روا سو‌ر بی له‌ سه‌ر
 ده‌مه‌ده‌م کردنی له‌گه‌ل ناغاکه‌ی، ناغاش، ژاک ده‌خاته نیو گه‌وره‌که‌وه و بو‌ ئەوه‌ی ژاک له‌ناو بزنه‌کاندا
 بنوی!

ژاک: ده‌ی باشه، منیش ناچم!

ناغا: (له‌کاتی‌کدا خاوه‌ن میوانخانه‌که ماچ ده‌کا) با، ده‌بی بچی، خو‌ به‌ ده‌ست خو‌ت نییه.

خاوه‌ن میوانخانه: به‌رپیز، پیاوه‌تیه‌ک ده‌که‌ی له‌گه‌ل ئەو ژنه‌ی که هه‌ر ئیستا ماچت کرد؟

ناغا: هه‌رچی بیه‌وی بوی ده‌که‌م.

خاوه‌ن میوانخانه: که‌واته کو‌تایی به‌و شه‌ره له‌گه‌ل نو‌که‌ره‌که‌ت بینه، ده‌زانم ئەو که‌سیکی بی چاو و
 روویه، به‌لام نو‌که‌ر هه‌ر ده‌بی وا بی چاو و روو بی. مه‌گین نا؟ له‌و سه‌ر سه‌ره‌وه‌یه وا نووسراوه که ئیوه
 هه‌ردووکتان ناتوانن به‌ بی یه‌کتري بژین، نه‌ وی‌ک هه‌له‌ده‌کن و نه‌ بی‌ک هه‌له‌ده‌کن.

ئاغا: (به ژاک) گویت لیه تۆکه‌ر؟ خاتوو دوولاپوومهری ده‌لی قهت ناتوانم له دهست تو رزگاریم بی.

ژاک: ناییبی، مادام وایه، ههر بۆ ئه‌وه‌ی له دهست من رزگاریت بی، ئه‌وه ده‌پرۆمه لای بزنه‌کان و شه‌ویش ههر له ناو بزنه‌کاندا ده‌خه‌وم.

ئاغا: (هه‌لده‌ستینه‌ سهر پی) نا، نابیی بچی!

ژاک: با ده‌چم! (به ئارامی ده‌ست ده‌کا به‌ چوونه‌ ده‌روه‌ه له‌ دیمه‌نه‌که).

ئاغا: نا، نابیی بچی!

ژاک: با، ئه‌وه ده‌چم!

ئاغا: ژاک! (ژاک هه‌روا، به‌لام له‌سه‌ره‌خۆتر، درێژه به‌ چوونه‌ ده‌روه‌ه ده‌دا). ژاک، رۆله، کوپم! (ژاک

هه‌روا، به‌لام زۆر له‌سه‌ره‌خۆتر، درێژه به‌ چوونه‌ ده‌روه‌ه ده‌دا). ژاک، کوپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م... (ئاغا به‌

دوایدا هه‌لدی و توند پیلای ده‌گرئ) باشه، خۆ تو گویت لێ بوو چی گوت؟ من بی تو چی بکه‌م؟

ژاک: باشه. به‌لام ئیزن بده‌ بۆ ئه‌وه‌ی قهت به‌شه‌ر نه‌یه‌ینه‌وه، جارێک بۆ هه‌میشه‌ هه‌موو یاساکانمان دیاری بکه‌ین.

ئاغا: باشه‌ کاکه، رازیم.

ژاک: که‌وایه، به‌ له‌به‌رچاوگرتنی ئه‌وه‌ که‌ له‌و بان سه‌ره‌ نووسراوه‌ که‌ بوونی من بۆ تو شتیکی پیویست و گرینگه، له‌ کاتی پیویستدا تو داده‌دۆشم.

ئاغا: شتی و له‌و بان سه‌ره‌ نه‌نووسراوه!

ژاک: به‌سه‌رت هه‌موو ئه‌م شتانه‌ ئه‌وکاته‌ نووسراون که‌ ئاگاهکه‌مان دروستی کردین. ئه‌وه‌ ئه‌و بوو که‌

برپاری دا تو روخسار و به‌ژن و بالآت ئاوا بی و من دل و ده‌روونم پاک بی. بۆ ئه‌وه‌ی تو فه‌رمان بده‌ی

و من له‌ نیویاندا هه‌لبژیرم. بۆ ئه‌وه‌ی تو به‌هیتز بی و منیش کارتیکه‌ر.

ئاغا: ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ که‌ ئاوه‌ایه، باشه، جیگامان ده‌گۆرینه‌وه.

ژاک: باشه، تو به‌م کاره‌ چیت ده‌ست ده‌که‌وی؟ بی ئه‌وه‌ی زات و نیوه‌پۆک وه‌ده‌ست بینین

روخساری رواله‌تی و به‌ژن و بالآت له‌ کيس ده‌ده‌ی، به‌ بی ئه‌وه‌ی کاریگه‌ریت وه‌ده‌ست بینین

ده‌سه‌لاته‌که‌شت له‌ ده‌ست ده‌ده‌ی. گه‌وره‌م، ههر به‌و شیوه‌یه‌ به‌ که‌ هه‌ی. به‌لینت پیده‌ده‌م ئه‌گه‌ر

ئاغایه‌کی باش بی و هه‌رچیم پیگوتی به‌جیی بگه‌یه‌نی، منیش هینده‌ لاساری ناکه‌م و تووشی ژانه

سه‌رت ناکه‌م.

خاوه‌ن میوانخانه: ئه‌من به‌و دۆعایه‌ ده‌لیم ئامین، به‌لام له‌و بان سه‌ره‌ نووسراوه‌ ئیستا شه‌و داها‌توو و

زگمان تیره‌ و ده‌بی بچینه‌ ناو جیخه‌و و پیخه‌فه‌ کانمانه‌وه.

په‌رده‌ی سییه‌م

دیمه‌نی یه‌که‌م

(له ناو دیمه‌نه‌که‌دا هه‌ر ته‌نیا ژاک و ناغاکه‌ی لئیه)

ئاغا: پیم بلی ئه‌سپه‌کانمان له‌ کوین؟

ژاک: ئاغا، ئیتر قسه‌ی قۆر مه‌که.

ئاغا: هه‌ر به‌راستی شتیکی قۆره! باشه‌ چۆن ده‌کری پیاویکی فه‌رانسه‌یی به‌ پیمان له‌ مسه‌ر بۆ ئه‌وسه‌ری فه‌رانسه‌ به‌ پیمان سه‌فه‌ر بکا! تۆ ده‌زانی ئه‌و که‌سه‌ی غیره‌تی کرد چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌ سه‌رله‌نوی بنوسیتته‌وه‌ کییه‌؟

ژاک: گه‌وره‌م، که‌ره‌پیاویکه‌! به‌لام ئیستا که‌ چیرۆکه‌که‌ی ئیمه‌ سه‌رله‌نوی نووسراوه‌ته‌وه‌، چیمان له‌ده‌ست دی، خۆ ناتوانین هیچی لی بگۆرین.

ئاغا: مردن بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌ویرن ئه‌و شته‌ی که‌ نووسراوه‌ سه‌رله‌نوی بنوسنه‌وه‌! چوار په‌لیان له‌ بزمار ده‌ن و له‌ سه‌ر ئاوریکی نه‌رم و نیا بیا نبرژین! بیان خه‌سین و گوپیان بپرن! کورپه‌ لاقیشم دیشین.

ژاک: گه‌وره‌م، بیعاریان خسته‌ ره‌شکه‌وه‌ له‌ کونی ره‌شکه‌وه‌ بۆ خه‌لکی ده‌ردینا. ئی وا، هه‌موو که‌سیش باوه‌ر به‌ قسه‌کانیان ده‌که‌ن.

ئاغا: مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه‌ خه‌لک بپروا به‌ قسه‌ی ئه‌و که‌سه‌ ده‌که‌ن چیرۆکی من و تۆی سه‌رله‌نوی نووسیوه‌ته‌وه‌؟ زه‌حمه‌تی خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ و تیگه‌یشتن له‌وه‌ که‌ ئیمه‌ کین به‌ خۆیان ناده‌ن؟

ژاک: گه‌وره‌م، چیرۆکی ئیمه‌ ته‌نیا چیرۆکیک نییه‌ که‌ سه‌رله‌نوی نووسرایتته‌وه‌. هه‌ر شتی که‌ لیره‌، له‌م خواره‌وه‌، روویداوه‌ به‌ سه‌دان جار سه‌رله‌نوی نووسراوه‌ته‌وه‌، هه‌تا ئیستا هیچ که‌س ته‌نانه‌ت بیری ئه‌وه‌ی به‌میشکدا نه‌هاتوه‌ که‌ به‌راستی چی روویداوه‌. میژووی مرۆقاه‌تی ئه‌وه‌نده‌ سه‌رله‌نوی نووسراوه‌ته‌وه‌ و نووسراوه‌ته‌وه‌ که‌ ئیدی خه‌لک بۆ خۆشیا نازان کین.

ئاخا: سهیره، ئه‌وه زۆر ترسناکه! ئه‌وانه (ئاماره به بینه‌ران ده‌کا) پروا به‌وه‌ش ده‌که‌ن که ئیمه ته‌نانه‌ت ئه‌سپیشمان نه‌بووه و مه‌جبور بووین وه‌کو که‌سانی مال له‌کۆل له‌سه‌رتاسه‌ری چیرۆکه‌که‌ماندا به‌زه‌حمه‌ت ری بېرین؟

ژاک: (له‌کاتیکدا بینه‌ران نیشان ده‌دا) ئه‌وانه؟ ئه‌وانه باوه‌ر به‌هه‌موو شتیک ده‌که‌ن.

ئاخا: وادیاره ئه‌م‌پۆ ته‌واو نی، وه‌ک جارانی. ده‌بوو له‌میوانخانه‌ی به‌رانه‌کیوی مه‌زن ماباینه‌وه.

ژاک: باشه، منیش خۆ زۆرم پێخۆش بوو.

ئاخا: ده‌ی قه‌ینا... گوئی شل که. ئه‌و له‌هیچ میوانخانه‌یه‌کدا له‌دایک نه‌بووه.

ژاک: ئه‌دی له‌کوئی له‌دایک بووه؟

ئاخا: (ده‌لێی له‌خه‌و دایه) نازانم. به‌لام شیوه‌ی قسه‌کردنی، شیوه‌ی ریگا رویشتنی ...

ژاک: گه‌وره‌م، پیم وایی خه‌ریکه‌عاشق ده‌بی.

ئاخا: له‌کاتیکدا شانه‌کانی هه‌ل‌ده‌ته‌کین، ئه‌گه‌ر له‌وه‌سه‌ره‌وه‌وا نووسرا بی... (راوه‌ستان) ئه‌ها، وه‌بیرم

هاته‌وه‌تو هیشتا هه‌ر به‌ته‌واوی پۆت نه‌گه‌رامه‌وه‌پۆ خۆت چۆن عاشق بووی.

ژاک: تۆ نه‌ده‌بوو دوینی چیرۆکی خاتوو مادام دوو لاپوومه‌ریت خستبایه‌پیشه‌وه.

ئاخا: دوینی مافی وه‌پیش که‌وتنم به‌ژنیکی گه‌وره‌دا. تۆ قه‌ت له‌مانای ریژگرتن له‌ژنان تیناگی.

به‌لام ئیستا که‌له‌گه‌ل من به‌ته‌نای، مافی وه‌پیشکه‌وتن ده‌ده‌م به‌تۆ.

ژاک: زۆر سوپاس گه‌وره‌م. ئیستا به‌وردی گوئی راگره‌پاش ئه‌وه‌ی له‌وه‌کچه‌تیوه‌بوومه‌پیاو،

چوومه‌ده‌ر و خۆم سه‌رخۆش کرد، باوکم لێی دام. پاش ئه‌وه‌ی باوکم لێی دام، ره‌گه‌ل هێزیکی

سه‌ربازی که‌وتنم که‌له‌و کاته‌دا به‌ویدا تیده‌په‌رین...

ئاخا: ژاک، دیسان هه‌ر ئه‌و قسانه‌ی جارانی دووپات ده‌که‌یه‌وه.

ژاک: من؟ دیسان هه‌ر ئه‌و قسانه‌ی جارانی ده‌لیمه‌وه؟ به‌پراستیه‌گه‌وره‌م؟ هیچ شتیک شه‌رمه‌زارتر له‌وه

نییه‌که‌ئه‌و قسانه‌ی گوتووومان دووپاتی بکه‌ینه‌وه. نه‌ده‌بوو ئه‌و قسه‌ت پینگوتبام، ئیدی هه‌تا کۆتایی

شانۆکه‌سته‌ناکه‌م، یه‌ک قسه‌ش ناکه‌م.

ئاخا: تکات لێ ده‌که‌م، ژاک، عه‌رز و ئاسمانت پۆ دینمه‌تکا.

ژاک: تۆ له‌من ده‌پارییه‌وه؟ ئیستا ئیدی وات لێ هاتوو لیم بپارییه‌وه؟

ئاخا: به‌لێ.

ژاک: زۆر باشه‌. باسی چیم ده‌کرد؟

ئاخا: تازه‌باوکت لێیدا بووی. ره‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌یه‌کی عه‌سکه‌ری که‌وتی که‌له‌و کاته‌دا به‌ویدا

تیده‌په‌ری. تووشی کۆخیک بووی که‌ژنیکی سمت پان ده‌رمانی ده‌کردی... (له‌په‌راوه‌وستی). ژاک،

گوئی له‌قسه‌که‌م بگره‌ژاک... ده‌مه‌وئ به‌روونی قسه‌بکه‌ی... ته‌واو بی پێچ و په‌نا، بی رووده‌ربایستی،

تیده‌گی؟ هه‌ر به‌پراستی ئه‌و ژنه‌سمتی گه‌وره‌بوون یان له‌به‌ر ئه‌وه‌وا ده‌لێی که‌من دلخۆش بکه‌ی؟

ژاک: ده‌مالته‌پۆ هینده‌له‌سه‌ر شتی قۆر ده‌پۆی؟

ئاخا: (خه‌مۆکانه) قوونی هینده‌ش پان و پۆر نه‌بوو، ها؟

ژاک: (له‌سه‌ره‌خۆ و ئارام) شتی وا مه‌پرسه، گه‌وره‌م. بۆ خۆت ده‌زانی قه‌ت حه‌ز ناکه‌م درۆت له‌گه‌ڵ بکه‌م.

ئاغا: (خه‌مۆکانه) ژاک، مالت به‌ قور نه‌ گیرئ سهرت له‌ منیش شیواندوه.

ژاک: دلت لیم نه‌یه‌ شیت.

ئاغا: (خه‌مۆکانه) چۆن شتی وا ده‌بئ، ژاک، کورم ده‌زانم له‌ دله‌وه‌ زۆرتین خۆشه‌ویستیت به‌رانبه‌ر به‌ من هه‌یه.

ژاک: به‌لئ، گه‌وره‌م، ده‌زانم ئه‌و ژنانه‌ی قوونپان، چ مانایه‌کیان له‌ لای تۆ هه‌یه.

ئاغا: ژاک، تۆ پیاویکی باشی. تۆ نۆکه‌ریکی به‌ به‌زه‌ییت. نۆکه‌ر ده‌بئ دلۆقان بئ و شتی وا به‌ ناغاگه‌ی بلئ که‌ ئه‌و پئی خۆشه‌بیستئ. ژاک، خۆت له‌و راستیانه‌ی پئیست ناکا باسیان بکه‌ی، ببیره.

ژاک: گه‌وره‌م، هه‌یج نیگه‌رانی ئه‌وه‌ مه‌به‌. منیش حه‌زم له‌و راستیه‌ زیاده‌ و لابه‌لایانه‌ نییه‌. هه‌یج شتیکم پئی شک نایه‌ که‌ له‌ هه‌قیقه‌تییکی لابه‌لا و ناپئیست خراپتر بئ.

ئاغا: وه‌کو چی؟

ژاک: وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌ ئیمه‌ رۆژیک هه‌ر ده‌مرین. یان ئه‌و شته‌ی که‌ پرۆبووچ و گه‌نده‌له‌. وه‌ک بلئیت پئیست بووه‌ که‌ له‌و بابته‌یان تیگه‌یاندا بایه‌ین. ئه‌و جۆره‌ مرۆفانه‌ت قه‌ت دیوه‌ که‌ وه‌کو پاله‌وان دیته‌ دیمه‌نه‌وه‌ و هاوار ده‌که‌ن "دنیا گه‌نده‌ل و بئ نرخه‌". دیوته، بینه‌رانیش چه‌پله‌ی بۆ لیده‌ده‌ن، به‌لام ئه‌وه‌ به‌ هه‌یج شیوه‌یه‌ک سهرنجی ژاک بۆ لای خۆی راناکیشتئ، چونکه‌ ژاک دوو سه‌د سالد، چوار سه‌د سالد، هه‌شت سه‌د سالد له‌مه‌وبه‌ر له‌و بابته‌ ئاگادار بۆته‌وه‌ و کاتیک ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ ده‌بینئ که‌ وه‌ک ئه‌و هاوار ده‌که‌ن "دنیا گه‌نده‌له‌"، ژاک هه‌یج سهرنجیکیان ناداتی و له‌وه‌ش گرینگتر بۆ ژاک ئه‌وه‌یه‌ که‌ دلئ ناغاگه‌ی خۆی خۆش بکا ...

ئاغا: ... ناغا گه‌نده‌له‌ که‌ی ...

ژاک: ناغا گه‌نده‌له‌ که‌ی به‌ باسکردنی ژنی قوونپان ده‌گه‌شیتته‌وه‌.

ئاغا: هه‌ر خۆم ده‌زانم، هه‌ر من و ئه‌و که‌سه‌ی له‌و سه‌ره‌یه‌ ده‌زانین که‌ تۆ له‌ هه‌موو ئه‌و نۆکه‌رانه‌ی هه‌تا ئیستا نۆکه‌ریان کردوه‌ باشتری.

ژاک: جا که‌وايه‌ ئیدی هه‌یج پرساریک مه‌که‌، هه‌ول مه‌ده‌ له‌ راستیه‌کان تیگه‌ی. هه‌ر گوئ بدیه‌ قسه‌کانم: سمتی گه‌وره‌ بوو... دا راوه‌سته... خه‌ریکم باسی کامیانت بۆ ده‌که‌م؟

ئاغا: باسی ژنی که‌ له‌ کۆخیکدا بوو و تویان بۆ ئه‌وی برد.

ژاک: ئه‌ها، به‌لئ. حه‌وتوویه‌ک له‌وی که‌وتم، له‌م ماوه‌یه‌دا دوکتۆره‌کان ته‌پرایان له‌ شووشه‌ شه‌رابه‌کانیادا نه‌ه‌یشتته‌وه‌. شتیکی سه‌یر نه‌بوو ئه‌گه‌ر له‌ خودایان ده‌ویست لیخه‌یان بيمه‌وه‌. یه‌کیک له‌ دوکتۆره‌کان که‌ نه‌شته‌گه‌ر بوو، ژنیکی هه‌بوو که‌ داوای کرد من له‌ لای خۆی دامه‌زرینئ، به‌م شیوه‌یه‌ چوومه‌ ئه‌وی بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وان بژیم.

ئاغا: که‌واته‌ هه‌یج شتی که‌ له‌ نیوان تۆ و ئه‌و ژنه‌ جوانه‌ی ناو قۆخه‌که‌دا رووی نه‌دا.

ژاک: نا.

ئاغا: شهرم ناکه‌ی جا. به‌لام گزنگ نییه! باسی ژنی دوکتورم بۆ بکه، هەر ئه‌و که‌سه‌ی داوای کرد تۆ له لای خۆی دامه‌زرینی، ئه‌و چۆن بوو؟

ژاک: قژی زه‌رد بوو.

ئاغا: وه‌ک ئاگات.

ژاک: لاق و له‌ته‌ری دریژ.

ئاغا: گه‌ل و قوونی زۆر له‌هی ئاگات ده‌چوو؟

ژاک: (له‌کاتیکیدا نیشانی ده‌دا) ئاوها بوو، گه‌وره‌م، ئاوها.

ئاغا: راست وه‌کو ئاگات. (به‌توره‌یه‌یه‌وه) ئاخ، ژنه‌تیوی پووچه‌که! هه‌لسوکه‌وتی من له‌گه‌ل ئه‌و خراپتر بوو یان له‌گه‌ل مارکی دیزارسی ساخته‌چی! یان هه‌لسوکه‌وتی بیگری لاه‌گه‌ل ژووستینه‌که‌ی!

(سین-ئووین هاتۆته‌ سهر سه‌کۆکه و خه‌ریکه
تامه‌زرۆیانه‌ گوی له‌ قسه‌کانی ژاک و ناغاکه‌ی راده‌گری).

سین-ئووین: بۆچی تۆ نا؟

ژاک: (به‌ ناغاکه‌ی) گویت لیه‌ گالته‌ت بی ده‌کا؟ گه‌وره‌م، ئه‌و که‌سیکی سوکه. هه‌ر یه‌که‌مجار که باسی ئه‌وت بۆ کردم پیم گوتی ئه‌و چۆن پیاویکه.

ئاغا: که‌ره‌پیاوه، به‌لام هه‌تا ئیستاش کاریکی وه‌ها خراپی نه‌کردوه که تۆ له‌گه‌ل بیگری هاوری‌ت کردت.

ژاک: وایه، به‌لام ئه‌و که‌سیکی په‌سته، نه‌ک من.

ئاغا: (له‌کاتیکیدا که له‌ راستی قسه‌که‌ی ژاک چه‌په‌ساوه) باشه، قسه‌که‌ت راسته. هه‌ردووکتان ژنی باشترین هاوری‌کانی خۆتان هه‌لفریواندوه، قه‌ینا با هه‌ر ئه‌و که‌سیکی په‌ست بی، نه‌ک تۆ. به‌لام تۆ چۆن ئه‌و شته پاساو ده‌ده‌ی؟

ژاک: نازانم گه‌وره‌م. به‌لام هه‌ست ده‌که‌م راستیه‌کی قوول له‌ ناخی ئه‌م مه‌ته‌له‌دا خۆی چه‌شار داوه.
ئاغا: وایه! منیش ئاگاداری ئه‌و هه‌قیقه‌ته‌م! ئیوه له‌ هه‌لسوکه‌وتدا جیاواز نین، به‌لکو رۆحتان جیاوازه!
تۆ سه‌رنجی ژنی بیگری هاوری‌ت راکیشاوه، به‌لام دواتر خه‌م و خه‌فه‌ت دایگری....

ژاک: پیم خۆش نییه بلیم ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یلپی هه‌موویان بلقی سه‌ر ئاون. خه‌م و خه‌فه‌تی چی... دنیا به‌ که‌یفی من بوو، ده‌تگوت رۆنیان له‌ قالم هه‌لسووه...

ئاغا: مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه له‌به‌ر په‌ژیوانی خۆت سه‌رخۆش کردبوو؟

ژاک: پیم عه‌یبه‌ بلیم به‌لپی، به‌لام هه‌ر به‌و جۆره‌ بوو که گوتم.

ئاغا: ژاک، کاریکم بۆ ده‌که‌ی؟

ژاک: بۆ تۆ؟ قوربان هه‌رچی به‌رمووی به‌ چاوان.

ئاغا: وه‌ره‌ با له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پیکه‌وه‌ ریک بکه‌وین که تۆ نوقمی خه‌فه‌ت بوویت.

ژاک: ئه‌گه‌ر تۆ ئاوه‌هات ده‌وی، باشه، گه‌وره‌م.

ئاغا: من وام دهوئ.

ژاک: باشه، گه وره‌م. من نوقمی خه‌م و خه‌ف‌ت بووم.

ئاغا: سوپاس. دهمه‌وئ ئه‌وه‌نده‌ی بۆم ده‌کری، راشکاوانه له نیوان تۆ و ئه‌و پیاو په‌سته‌دا جیاوازی دانیم (ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ لای سین-ئوئین که ئیستاش هه‌ر له سه‌ر سه‌کویه) که به‌راستی، هه‌ر ته‌نها به راکیشانی سه‌رنجی ژنه‌که‌ی من رازی نه‌بوو... (ده‌چینه سه‌ر سه‌کو).

دیمه‌نی دووهم

سین-ئوئین: هاوړپیی خۆشه‌ویست، کاتی ئه‌وه هاتوو که له بیرى تۆله‌دا بین! چونکه ئه‌و ژنه په‌سته فیلی له هه‌ردوو کمان کردوه، داوا ده‌که‌م پیکه‌وه تۆله‌ی لی بکه‌ینه‌وه!
ژاک: به‌لی، له بیرمه، هه‌ر لی‌ره‌دا بوو که وازمان له چیرۆکه‌که‌مان هینا، باشه، ئاغا، تۆ چیت به‌م خائینه گوت؟

ئاغا: (له‌کاتی‌که‌دا له سه‌ر سه‌کووه چاو له ژاک ده‌کا، به‌جۆریکی خه‌مه‌ینه‌رانه) چیم پیی گوت؟ ژاک، چاو له من بکه. کوپم، سه‌یری من بکه و به‌حالی چاره‌نوسم بگری. (به‌سین ئوئین ده‌لی) گوی بگره، سین-ئوئین به‌مه‌رجیک ئاماده‌م له خیانته‌ی تۆ خۆش بم.

ژاک: ده‌ک بژی ئاغا، کوپه نه‌هیلی لینگان به سه‌ر شانتدا به‌رداته‌وه و سواری شان و ملت بی.

سین-ئوئین: هه‌رچی تۆ بیلی قوربان، به‌وه رازی ده‌بی که خۆم له په‌نجه‌ره‌وه فریده‌مه خواری؟ (ئاغا بیده‌که‌نی و ولام ناداته‌وه) خۆم هه‌لواسم؟ (ئاغا ولام ناداته‌وه). خۆم بخنکینم؟ (ئاغا ولام ناداته‌وه) خه‌نجه‌ریک له سینگم روکه‌م؟ ئه‌ری، وا بکه‌م! (کراسه‌که‌ی ده‌کاته‌وه، خه‌نجه‌ریک هه‌لده‌گری و به‌ره‌و سینگی رای ده‌گری).

ئاغا: ئه‌و خه‌نجه‌ره دانئ. (خه‌نجه‌ره‌که‌ی له ده‌ستی ده‌ستینی). وه‌ره با بخۆینه‌وه، دواتر داوایه‌کی گه‌لینک ساکارم لیت هه‌یه که له ولامی داواى لی‌بوردن له من ده‌توانی بیکه‌ی ... که‌واته ئاگات هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که نیشان ده‌دا پر کول و هه‌سته!

سین-ئوئین: ئه‌ها، ده‌ته‌وئ باسی شه‌ویک له‌و شه‌وانه‌ت بۆ بگپه‌مه‌وه که له‌گه‌ل ئاگاتدا خه‌وتبووم؟
ئاغا: نازانی چه‌نده‌م که‌یف به‌وه دئ! به‌لی، هه‌ر ئه‌وه‌م لیت ده‌وئ! مه‌گه‌ر ئه‌وه داواکاریه‌کی زۆر گه‌وره‌یه؟

سین-ئوئین: نا گه‌وره‌م. داوایه‌کی گه‌لینک ئاسانه. له راستیدا، ئه‌گه‌ر له جیاتى گپه‌رانه‌وه‌ی شه‌وه‌که، هه‌ر شه‌وه‌که بده‌م به‌خۆت، ده‌لیی چی؟
ئاغا: شه‌وه‌که؟ شه‌ویکی راسته‌قینه؟

سین-ئوویڤن: (له کاتیکدا دوو کلیل له گیرفانی دهردینیی) ئەم کلیله بچووکه دەرگای پێشه‌وه ده‌کاته‌وه، کلیله گه‌وره‌که‌ش دەرگای ژووری که‌وش دا‌که‌ندنی ئاگات ده‌کاته‌وه، هاو‌پریم، من شه‌ش مانگی ره‌به‌ق به یارمه‌تی ئەو کلیلانه خۆم تیرگان کردبوو. هینده له‌و شه‌قامه‌دا پیاسه ده‌که‌م هه‌تا گول‌دانی ریحانه له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌وه دهرده‌که‌وی. دەرگای ماله‌که ده‌که‌مه‌وه و پاشان به ئارامی پیوه‌ی ده‌ده‌مه‌وه. له‌ سه‌ر په‌نجان به پلیکانه‌کاندا ده‌چمه‌ سه‌ر. دەرگای ژووره‌که ده‌که‌مه‌وه. له‌ دهره‌وه‌ی ژووری که‌وش دا‌که‌ندن، کۆمیدیک‌کی لێیه که هه‌ر له‌وئ جلوبه‌رگه‌که‌م داده‌که‌نم. ئاگات ئەو دەرگایه‌ی که ده‌چیته ژووری خه‌وه‌که‌ی به کراوه‌یی ده‌هینلێته‌وه و له سه‌ر جیگا خه‌وه‌که‌ی، له تاریکیدا، چاوه‌پریم ده‌بی.

ئاغا: ریگام ده‌ده‌ی بێمه جیگای تۆ؟

سین-ئوویڤن: به گیان و دل، ته‌نیا تکایه‌کی چووکه‌م لیت هه‌یه.

ئاغا: بیلین!

سین-ئوویڤن: ئیزن ده‌ده‌ی بیلیم؟

ئاغا: تکایه بیلین. هیچ شتی‌کم ناوئ جگه له‌وه‌ی تۆ خۆش‌حال بی.

سین-ئوویڤن: تۆ باشترین هاو‌پری، که‌س ناتوانی وه‌ک تۆ هاو‌پریه‌کی باش بی.

ئاغا: له تۆ باشترم. ئیستا پیم بلین بزانه‌م ده‌توانم چیت بۆ بکه‌م.

سین-ئوویڤن: پیم خۆشه هه‌تا به‌یانی له پالیدا بی. من دیمه سه‌ر سین و خافلگیرتان ده‌که‌م.

ئاغا: (له کاتیکدا واقی ورمه‌وه، به پیکه‌نینیکی کورته‌خانه‌یه‌ن). بیریک‌کی باشه! به‌لام تۆزیک زالمانه نییه؟

سین-ئوویڤن: زالمانه؟ نا واش نییه. له راستدا پیکه‌نیناویشه. منیش جلوبه‌رگه‌کانم له لای کۆمیدی جلوبه‌رگه‌کان داده‌که‌نم و کاتیک خافلگیرم کردن، بۆ خۆشم...

ئاغا: خۆت رووت ده‌که‌یه‌وه! ئای ئای، که‌رکه‌رینه! به‌لام چۆن کاره‌که ری‌کخه‌ین؟ ئیمه خۆ هه‌ر ده‌سته کلیل‌یکمان پینه...

سین-ئوویڤن: پیکه‌وه ده‌چینه ناو ماله‌که، پیکه‌وه جلوبه‌رگه‌کانمان داده‌که‌نین، به‌لام تۆ له پێشدا ده‌چیه

لای. هه‌ر که ناماده بووی، ئیشاره‌یه‌ک بۆ منیش بکه و منیش دیمه لاتان!

ئاغا: زۆر باشه! شتی‌کی سه‌یر ده‌بی!

سین-ئوویڤن: که‌واته رازیت؟

ئاغا: ئه‌ری، بی یه‌ک و دوو! به‌لام...

سین-ئوویڤن: به‌لام چی...

ئاغا: به‌لام... چاولیکه، من... نا نا، به بی هیچ مه‌رجیک رازی ده‌بم. ته‌نیا ئەوه که چونکه هه‌وه‌ل جاره،

وام پێ باشه به ته‌نیا بم... ره‌نگه دواتر بتوانم...

سین-ئوویڤن: ئەها، تیگه‌یستم. ده‌ته‌ه‌وی چه‌ند قات زیاتر تۆله‌ی لی بکه‌یته‌وه.

ئاغا: تۆله‌سه‌ندنه‌وه شتی‌کی زۆر خۆشه...

سین-ئوویڤن: ته‌واو راسته. (سه‌ر بۆ لای دیمه‌نی سه‌روه‌وه و بۆ شوینیک راده‌وه‌شینی که ئاگات له سه‌ر

پلیکانه‌کان درێژ بووه. ئاغا وه‌ک بلی توشی کاریگه‌ریه‌کی سیحراوی بووه بۆ لای ده‌چی، ژنه‌که

باوەشى بۆ دەكاتەو. ھېواش بە! لەسەرەخۆ! ھەموو خەوتوون! (ئاغا لە پال ئاگات رادەكشى ولە باوەشى دەگرى...)

ژاك: ئاغا، پىرۆزبايىت پى دەلیم، بەلام زۆر نىگەرانتەم.

سین-ئووين: (لە سەر سەكۆو، بە ژاك دەلى) كورم، بە پى ھەموو ياساكان نۆكەر دە پى خوشحال پى كاتىك دەبىنى ئاغاگەھيان فریو داو.

ژاك: ئاغاگەھى من كەسىكى نازدارە، قەت لە قسەم دەرنەچوو و ھەر كارىكى بىلیم دەيكا. قەت پىم خوش نىبە بىنىم ئاغاگەھى دىكە فریوى دەن و بىكەنە دەستەمۆى خۆيان، ھىچیان وەك ئەو باش نىن.

سین-ئووين: ئاغاگەھى تۆ پىاویكى كەرە، لىگەر پى با ھەموو شتىكى بە سەر پى.

ژاك: رەنگە تۆزىك كەر پى، بەلام جاروبار عەقلىكى باش دەبىتە مېوانى. عەقلىكى وەھا كە ھىچ كەسىكى عاقلش نىبەتى.

سین-ئووين: وەللا بابە جوانە! قەت نۆكەرم نەدیو زگى بە ئاغاگەھى بسووتى و بەزەبى بە ئاغاگەھى خۆیدا بىتەو! جوان چاولىكە و بزائە ئەم بەسەرھاتە ئاغاگەھى بەرەو كۆى دەبا.

ژاك: جار پى بەختەو، مەنىش بۆى خوشحالم!

سین-ئووين: دەبىنىن!

ژاك: پىم وتى، ئەو ئىستا خوشحالە و ھەر ئەووش بۆ من بەسە. مەرۆف دەتوانىت چى بىت جگە لەوھى كە لە ئىستادا بەختەو، پىت. چى لە دەست دى؟

سین-ئووين: راستە، بەلام ئەو بۆ ساتىك بەختەو، نەرخىكى زۆر دادەنى؟

ژاك: بەلام ئەگەر خوشى ئەم ساتە كورته ھىندە زۆر و مەزن پى كە تەنانەت ھەموو ئەو چارەپەشيانەى بۆت ئامادە كوردە نەتوانىت بەسەریا زال بىت چى؟

سین-ئووين: دەمت داخە، نۆكەر! ئەگەر پىم وابووايە كە چىژىكى زياتر لە ئازار دەدەمە ئاغا گەمژەكەت، بەراستى ئەو خەنجەرەم لە سىنگم رۆ دەكرد. (پووە و سووچى دىمەنى سەرى) دەى خىراكەن. زوو تەواو پى. لە گەل ئىوھە! زوو پى! ئەو تەواو ھەلات، بەسە!

دىمەنى سىيەم

(ھەراو ھۆرىايىيەكى زۆر لە دەروەھى دىمەنەكە دى. پاشان كۆمەلنىك خەلك، لە گەل دايك و باوكى ئاگات بە جلوبەرگى خەو و مەئموورى پولىسەو ھىرش دەكەنە سەر ئەو پلىكانانەى كە ئاغا و ئاگات لەسەریان تىكھالاون).

مه‌ئمووری پۆلیس: خوشکان و برایان، تکایه بیده‌نگی بپارێزن. به‌لگه‌که زۆر روون و حاشا هه‌له‌نگه‌، پیاومان له‌ سه‌ری گرتووه. ئه‌گه‌ر هه‌له‌ نه‌بم، تاوانبار که‌سه‌ی ئاغازاده‌شه. دلنیا‌م بۆخۆی وای پێ باشتره که‌ خۆی دان به‌و هه‌له‌یه‌دا بنێ که‌ تووشی بووه، نه‌ك ئه‌وه که‌ چاوه‌پروانی یاسا پێ و به‌ زه‌بری یاسا ئه‌و کاره‌ی پێ بکه‌ن.

ژاک: ناخ‌خوایه‌گیان، گه‌وره‌م دواجار تووش بووی؟

باوکی ئاگات: (له‌ کاتی‌که‌دا ده‌ستی دایکی ئاگات ده‌گری‌ که‌ ده‌یه‌وێ له‌ ئاگات بد). لێی گه‌ری! دنیا

هه‌ر وانا پێ...

دایکی ئاگات: (به‌ ئاغا) پێم وابوو پیاویکی زۆر به‌رێز و باشی. کێ پێی وابوو تۆ.

مه‌ئمووری پۆلیس: (به‌ ئاغا که‌ ئیستا له‌ سه‌ر پلیکانه‌کان راوه‌ستاوه) به‌رێز، به‌ دوومدا وه‌ره.

ئاغا: بۆ کویم ده‌به‌ی؟

مه‌ئمووری پۆلیس: (له‌ کاتی‌که‌دا ده‌یه‌وێ بۆ ده‌ره‌وه‌ی بیا) بۆ زیندان.

ژاک: (به‌ واق و پرمای) بۆ زیندان.

ئاغا: (به‌ ژاک) به‌ لێ، کورم بۆ زیندان...

(مه‌ئمووری پۆلیس ده‌چیته‌ ده‌ر. ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌

ده‌وره‌یه‌ری پلیکانه‌کان کۆبیوننه‌وه، ئه‌و پێ به‌جێ دێلن. ئاغا

له‌ سه‌ر سه‌کو به‌ ته‌نیا ماوه‌ته‌وه. سین-ئۆوین به‌په‌له‌ ده‌چیته‌

لای).

سین-ئۆوین: ناخ، هاوڕێ زۆر خۆشه‌ویسته‌که‌م! شتیکی زۆر ترسناک و خه‌مه‌په‌نه‌ره! تۆ له‌ زینداند!

چۆن شتی وا ده‌بێ؟ هه‌ر ئیستا له‌ مالی ئاگاته‌وه هاتووم. دایک و بابی ئاگات قسه‌ له‌ گه‌ل منیش ناکه‌ن.

ئه‌وان ده‌زانن که‌ تۆ ته‌نیا دۆست و هاوڕێی منی و تاوانی چاره‌په‌شیه‌که‌یان ده‌خه‌نه‌ ئه‌ستۆی من. هینده‌ی

نه‌مابوو ئاگات هه‌ر دوو چاوم ده‌رینێ. لێم تیده‌گه‌ی...

ئاغا: سین-ئۆوین هه‌ر تۆ ده‌توانی له‌ زیندان رزگارم بکه‌ی.

سین-ئۆوین: چۆن؟

ئاغا: چۆن؟ به‌وه‌ی که‌ راستیه‌که‌ بدرکینی.

سین-ئۆوین: به‌ لێ، هه‌ره‌شه‌م له‌ ئاگاتیش کردوه که‌ راست هه‌ر ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م. به‌لام راستیت ده‌وی،

ناتوانم وا بکه‌م. بیری لێ بکه‌وه ئه‌وجار چۆن بێر له‌ سه‌ر هه‌ردوو کمان ده‌که‌نه‌وه... جگه‌ له‌ وه‌ش، هه‌مووی

هه‌ر خه‌تای خۆت بوو!

ئاغا: خه‌تای من بوو؟

سین-ئۆوین: به‌ لێ، خه‌تای خۆت بوو! ئه‌گه‌ر به‌و داوا پێر له‌ هه‌رزه‌ و سه‌رشۆرپیه‌ی من رازی بوویتایه‌،

ئاگاتیان له‌ گه‌ل دوو پیاودا ده‌گرت و ئیستا هه‌موو تاوانه‌کان ده‌که‌وتنه‌ ئه‌ستۆی ئه‌و و هه‌ر ئه‌ویش خۆی

کووتایی به‌م گالته‌جارییه‌ دینا. هاوڕێم، تۆ له‌ راده‌به‌ده‌ر فیزه‌ون و لوتبه‌رز بووی! ده‌بوو هه‌موو هه‌ولیکت

دابایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و کچه‌ وه‌ده‌ست بینی!

ئاغا: سین-ئووین!

سین-ئووین: هاوړی، دنیا هەر وایه. تۆ به هۆی له خۆرازیبوونته وه سزا ده دریی.

ئاغا: (به ناخاوتنیکى پرله سه رکۆنه وه) هاوړیم!

(سین-ئووین له سه ر پاژنه لاق ده سووړی و ده چیتته ده).

ژاک: (رووله ئاغا) هه‌ی به له عنه‌ت بى! نه‌تۆ که‌ی ده‌ست له هاوړییه‌تى شتى وا هه‌لده‌گرى؟ هه‌موو که‌س پى وایه شته‌که داویک بووه بۆ تۆ. ئەمه هەر ئەو که‌سه بوو که تۆی تاوانبار کرد! به‌لام نا، تۆ بۆ هه‌میشه چاوت داخستوو و هه‌یچ نابینی! ئیستا خه‌لك گالته به منیش ده‌که‌ن که من تۆکه‌رى که‌ره‌پیاویکی وه‌ك تۆم.

دیمه‌نى چواره‌م

ئاغا: (به‌ره‌و لای ژاک ده‌گه‌رپته‌وه و وپیرای قسه‌کردن له‌گه‌ل ژاکدا له سه‌کو دپته‌خوار) ژاک، کورم، خۆزگه‌ ئه‌ویش هەر گه‌مزه‌ ده‌بوو و به‌س. به‌لام ئەو جگه‌ له‌ گه‌مزه‌ی، که‌سینکی کلۆل و داماویش بوو. جا ئەوه یه‌ کجار خراپه. دواى ئەوه‌ی له‌ زیندان به‌ربووم، ناچار بووم به‌ پاره‌یه‌کی زۆر ئەم په‌له‌ ره‌شه‌ی سه‌ر شه‌ره‌فی کچه‌که‌یان پاک بکه‌مه‌وه.

ژاک: (له‌ رووی دلدانه‌وه‌وه) گه‌وره‌م، شته‌که ده‌کرا له‌وه‌ش خراپتر بى، وای دانى کچه‌که‌ زگی پر بووایه.

ئاغا: راست ده‌که‌ی ژاک، چاکى بۆچووی.

ژاک: چى؟

ئاغا: وایه.

ژاک: زگی پر بوو؟ (ئاغا به‌ نیشانه‌ی به‌لێ سه‌رى ده‌له‌قینى و ژاک له‌ باوه‌شى ده‌گرى).

ئاغا: ناغا بچکۆله‌ کلۆله‌ که‌م! ئیستا ئیدی ده‌زانم کاره‌که‌ چهنده‌ پيس بووه و کۆتایی کاره‌که‌ش چهنده‌ خراپ بووه.

(له‌سه‌رتاسه‌ری ئەو دیمه‌نده‌دا، وتووژی نیوان ژاک و ناغاکه‌ی پر و ئاخراوله‌خه‌میکی قووله و به‌ته‌واوی دووره‌له گالته و ته‌نز).

ئاغا: نه‌ك ته‌نیا پاره‌ی س‌رینه‌وه‌ی ئەو په‌له‌ ره‌شه‌ی سه‌ر شه‌ره‌فی ئەو كچه‌هه‌رزیه‌ چكۆله‌یه‌م دا، به‌لكو ئەم‌ریان بێ كردم كه‌ ده‌بێ تیچووی مندال بوونه‌كه‌ش بده‌م. بیری لی بكه‌وه، خه‌م و مه‌راقی تیچووی په‌روه‌رده‌كردنی مندالیکی تووله‌له‌ولای راه‌سته‌ی كه‌ ریک له‌گه‌ل سین-ئووین ده‌لیی سیویكن و كراون به‌ دوو له‌ته‌وه.

ژاك: تیگه‌یشتم. خراپترین كۆتایی چیرۆکی مرۆف له‌ دایك بوونیكه‌. خالیکی ناپیروز له‌ كۆتایی به‌سه‌ره‌اتدا. په‌له‌یه‌ك له‌ كۆتایی ئەویندا. باشه، ئەو، مه‌به‌ستم كوره‌كه‌ته، ئیستا ته‌مه‌نی چه‌نده؟
ئاغا: ده‌ ساڵ ده‌بێ. له‌ ته‌واوی ئەم ده‌ ساڵه‌دا له‌ گوندیك ژیاوه. ده‌مه‌وی له‌ سه‌ر ریمان له‌و گونده‌ لادم و حساب له‌گه‌ل ئەو كه‌سانه‌دا بكه‌م كه‌ ئەو ماوه‌یه‌ به‌خپویان كردوه، به‌شكه‌م ئەو لوت بۆگه‌نه‌ بچكۆله‌یه‌ش به‌ر خویندن بده‌م.

ژاك: ناغا چكۆله‌ غه‌مگینه‌كه‌م، له‌ بیرته‌ كاتیك ئەوانه (ئاماره‌ به‌ بینه‌ران ده‌كا) له‌ میان پرسی ده‌چه‌ن كوی، من و لام دایه‌وه "كیمان ده‌زانین ده‌چه‌نه‌ كوی؟" به‌لام تو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای كاره‌وه‌ ده‌ترانی ده‌چه‌نه‌ كوی.

ئاغا: پیم وایه‌ ده‌یه‌كه‌م به‌ سه‌عاتساز، یان دارتاش. به‌لی، دارتاشم بێ باشتره. دلنیا ئەو ده‌ستیکی باشی ده‌بێ له‌ دروستکردنی كورس و هه‌روه‌ها زۆر مندالانیش ده‌خاته‌وه. منداله‌كانی ئەویش زۆر مندال و كورسی دیکه‌ دروست ده‌كه‌ن. دیسان منداله‌كانی ئەوانیش دنیا‌یه‌ك كورسی و مندالی دیکه‌ دروست ده‌كه‌ن ...

ژاك: به‌و جۆره‌ی تو ده‌ییلی، دنیا پر ده‌بێ له‌ كورسی و مندال. ئەتۆش به‌و كاره‌ت تۆله‌ی خۆت ده‌كه‌یه‌وه.

ئاغا: (به‌ ركوونی و رقه‌وه) ئیدی هیچ سه‌وزه‌لانییه‌ك شین نابێ و هیچ گۆلیكیش ناپوێ. هه‌موو شوینیك پر ده‌بێ له‌ مندال و كورسی.

ژاك: منداله‌كان و كورسیه‌كان، كورسیه‌كان و منداله‌كان، به‌راستی ئەوه شتیکی گه‌لیك ترسناكه‌. گه‌وره‌م ئیمه‌ زۆر به‌خته‌وه‌رین! پیش ئەوه‌ی ئەو وه‌خته‌ دابی، له‌ كاتیکی باشدا ده‌مرین كه‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ نابین.

ئاغا: (له‌ قوولایی بیریكرده‌وه‌ دایه) به‌راستی هومیده‌وارم، ژاك، چونكه‌ زۆر جار بیریكرده‌وه‌ له‌ دووباره‌بوونه‌وه‌ی كورسیه‌كان و منداله‌كان و ئەو هه‌مووه‌... تووشی په‌شۆكانم ده‌كا. ده‌زانی دوینیشه‌و له‌و كاته‌دا گۆیم بۆ چیرۆکی خاتوو دوولاپوومه‌ری راگرتبوو چیم له‌ خۆم ده‌پرسی؟ پرسیم ئایا هه‌موو چیرۆکیکی نوێ هه‌ر هه‌مان چیرۆکی پیشو نیه؟ له‌سه‌ریه‌ك خاتوو دوولاپوومه‌ری هاوشیوه‌ی سین-ئووینه، ئیستا منیش ریک وه‌ك بیگر، ئەو هاویری كۆله‌ی تو. بیگریش كه‌سێك نیه‌ جگه‌ له‌ هاوتای

هه‌لخه‌له‌تاوی که‌سیکی وه‌ک مارکی. به‌پروای من، ژووستن و ناگات هیچ جی‌اوازیه‌کیان نیه. ناگات هاوتای ئه و قووله بچکۆله بیته‌خلاقه که دواچار مارکی ژیانی هاوبه‌شی له‌گه‌ل پیک هیتا.

ژاک: (بیرمه‌ندانه) به‌لێ، گه‌وره‌م، وه‌کو چه‌رخ و فه‌له‌ک وایه. ده‌زانی، باپیرم، هه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی هه‌موو شه‌ویک منی بیده‌نگ ده‌کرد و بو‌خۆی کتیبی پیروزی ده‌خوینده‌وه که قه‌تیش خۆشی له‌و شته‌نه‌ده‌هات که ده‌یخوینده‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌یگوت کتیبی پیروزی پره‌له‌ دووپاتبوونه‌وه و ئه‌وه‌شی ده‌گوت که هه‌ر که‌س قسه‌ی دووپاتکراوه‌ بلی، ئه‌وه‌ بیسه‌ره‌کانی به‌گه‌مژه‌ ده‌زانێ. ده‌زانی ئاغا، من چیم له‌ خۆم ده‌پرسی؟ باشه ئه‌و که‌سه‌ی که له‌و سه‌سه‌رانه‌وه که هه‌موو شته‌کان ده‌نووسی، قسه‌کانی هینده‌ دووپاته‌ نین؟ تو‌ بلی ئه‌ویش ئیمه‌ به‌گه‌مژه‌ نه‌زانێ ... (ژاک بیده‌نگ ده‌بی و ئاغا ئه‌وه‌نده‌ نار‌ه‌حه‌ته‌ که ناتوانی هیچ دژکرده‌وه‌یه‌ک نیشان بد. دوا‌ی ساتیک بیده‌نگی، ژاک تیده‌کۆشی ئارامی بکاته‌وه). به‌لام ئای خوايه گیان، گه‌وره‌م، هینده‌ خۆت وای مه‌که. باشه من چ بکه‌م و چۆن له‌م خه‌مه‌ رزگارت بکه‌م. ئه‌ها، ده‌زانم چۆن، ئاغا بچکۆله‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م، وه‌ره‌ با به‌سه‌ره‌اتی عاشق بوونی خۆم تو‌ بگپه‌مه‌وه.

ئاغا: (به‌ده‌نگیکه‌ی خه‌مناکه‌وه) حه‌ق به‌تۆیه‌ ژاک، راست ده‌که‌ی، باشه کورپی خۆم، وه‌ره‌ بۆم بگپه‌مه‌وه بزانم چۆن عاشق بووی.

ژاک: ئه‌و روژه‌ی کورپیم له‌ ده‌ست دا، چومه‌ ده‌ر و سه‌رخۆش بووم.

ئاغا: وایه، ده‌زانم.

ژاک: ئه‌، پیمناخۆشه‌ که ده‌یزانی، که‌واته‌ هه‌تا باسی ژنی نه‌شته‌رگه‌ره‌که‌ ناگپه‌مه‌وه.

ئاغا: که‌واته‌ ئه‌و ژنه، هه‌ر ئه‌و ژنه‌یه‌ که عاشقی بووی؟

ژاک: نا.

ئاغا: (له‌کاتیکدا به‌ترسه‌وه‌ چاوله‌ ده‌ورو به‌ری خۆی ده‌کا) باشه، ئه‌ویش به‌جی بیله‌ و خیرا بچۆ سه‌ر به‌شه‌کانیتر.

ژاک: بۆچی هینده‌ به‌په‌له‌ی؟

ئاغا: ژاک دل‌م خه‌به‌ری داوه‌ که زۆرمان کات به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه.

ژاک: گه‌وره‌م، ده‌مترسینی؟

ئاغا: شتیک پیم ده‌لێ، باشر وایه‌ خیرا چیرۆکه‌ که‌ت بگپه‌یه‌وه.

ژاک: زۆر باشه‌ گه‌وره‌م. پاش هه‌وتووێه‌ک پشوو‌دان له‌ مالی نه‌شته‌رگه‌ردا، بو‌ پیاسه‌کردن چومه‌ ده‌ره‌وه. (ژاک چۆته‌ ناو بییری چیرۆکه‌که‌ی خۆی، بۆیه‌ش زۆرتر چاوله‌ بینه‌ران ده‌کا و که‌متر سه‌بیری ئاغا‌که‌ی ده‌کا. به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر هه‌نگری ناوچه‌ گوندیه‌کان بووه) روژیکه‌ی جوان بوو، من هیشتا‌ش هه‌ر ده‌شه‌لیم...

ئاغا: ده‌زانی ژاک، پیم وابی هینده‌مان نه‌ماوه‌ بگه‌ینه‌ ئه‌و دیه‌اته‌ی کورپه‌ زۆله‌ که‌م له‌وی ده‌ژی.

ژاک: ئاخ ئاغا له‌ ده‌ست تو، له‌ خۆشترین ساتی چیرۆکه‌که‌مدا هاتیه‌ ناو قسه‌کانمه‌وه! هیشتا‌ش هه‌ر ده‌شه‌لیم و ئه‌ژنۆم له‌تاو ئیشی زۆر زیه‌ری بوو، به‌لام روژیکه‌ی خۆش بوو، وه‌ک ئیستا له‌ بیرم ماوه (سین-تووین دیته‌ سه‌ر لێواری سین، ئه‌و ئاغا نابینی، به‌لام ئاغا ئه‌و ده‌بینی و چاوی لێ ده‌کا. ئیستا ژاک ته‌واو که‌وتوته‌ ناخی چیرۆکه‌که‌یه‌وه‌ و زه‌ق زه‌ق له‌ بینه‌ران ده‌روانی). پاییز بوو، ئاغا. داروبه‌رد زه‌رد هه‌لگه‌پابوو.

ئاسمان شین بوو و هه‌روا که به‌و دارستانه‌دا پیاسه‌م ده‌کرد، چاوم به‌ کیزیک کهوت که بۆ لای من ده‌هات، زۆر خۆش‌حالم له‌وه که نه‌هاتیه‌ ناو قسه‌کانم، چونکه‌ ئه‌و رۆژه‌ رۆژیکی خۆش و جوان بوو، ئه‌و کچه‌ش زۆر جوان، قسه‌کانم پێ نه‌بری ناغاه‌ها، هه‌ر له‌و کاته‌دا که هیواش هیواش به‌ره‌و لای من ده‌هات، لێی ورد ده‌بوومه‌وه، ئه‌ویش چاوی له‌ من ده‌کرد، چاوم به‌و روخساره‌ جوان و خه‌مۆکه‌ کهوت، ناغاه‌ ئه‌و کچه‌ زۆر خه‌مناک و زۆریش جوان بوو.

سین-ئوون: (دواخه‌ری ناغاه‌ ده‌بینی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که داچله‌ کاوه‌) ئای، ئه‌وه‌ تۆی هاوپییم...

(ناغاه‌ شمشیره‌که‌ی له‌ کتیلان ده‌ردینی، سین-ئوون له‌گه‌ڵ که‌سیک یاری ده‌کا و ده‌که‌وینه‌ سه‌ر زه‌وی).

ناغاه‌: به‌لێ ئه‌وه‌ منم، ئه‌و که‌سه‌ی باشت‌ترین هاوپی زینت بوو! (په‌لاماری ده‌دا و ده‌ست ده‌که‌ن به‌ شه‌رکردن)

سین-ئوون: بۆ هاتوویه‌ته‌ ئیره‌؟ هاتووی سه‌ریک له‌ کوپه‌که‌ت بده‌ی، ها؟ بۆ ئه‌وه‌ هاتووی بزانی کوپه‌که‌ت خه‌رخه‌پین بووه‌؟ تا بزانی وه‌ک پیویست شتم داوه‌تی، بیخوات؟
ژاک: (له‌ کاتیکدا به‌ ترسه‌وه‌ چاوه‌ شه‌ره‌که‌ ده‌کا) ناگات له‌ خۆت بێ ناغاه‌! وریا به‌! (ماوه‌یه‌کی زۆر کورت دواتر، ناغاه‌ سین-ئوون ده‌کوژی و ته‌رمه‌که‌ی له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌که‌وی. ژاک دادیته‌وه‌ سه‌ر ته‌رمه‌که‌). پیم وایی بۆ چه‌وت پشتی عاقل بوو. ئای، گه‌وره‌م، باشه‌ بۆ ده‌بێ رووداویکی ئاوه‌ها رووبدا!؟

(ژاک هه‌روا که له‌سه‌ر ته‌رمی سین-ئوون داهاوتوته‌وه‌، هیندییک خه‌لکی گوندی هه‌رش ده‌که‌نه‌ سه‌ر دیمه‌نی سین).

ناغاه‌: خه‌راکه‌ ژاک! هه‌لێ! (ناغاه‌ هه‌لیدی).

دیمه‌نی پینجه‌م

(ژاک ناتوانی خۆی قوتار بکا. ده‌که‌وینه‌ ده‌ست چهند گوندنشینیک، هه‌ر دوو ده‌ستی له‌ پشته‌وه‌ ده‌به‌ستنه‌وه‌. به‌ ده‌سته‌ستراوی له‌ سه‌ر قه‌راخی دیمه‌نه‌که‌ راده‌وه‌ستی و له‌ هه‌مان کاتدا بیلێف سه‌رنجی داده‌اتی).

بیلیف: هاوړی، پیم بلی هه‌ستت چونه سه‌بارت به چوونه‌زیندان، دادگاییکردن و له سیداره‌دران؟
ژاک: تهنیا شتیك كه ده‌توانم به ئیوه‌ی بلیم ئه‌ویه كه ئه‌فسه‌ره‌كه‌م ده‌یگوت: هه‌ر شتیك كه لیږه، له‌م
سه‌ر زه‌وییه و له‌م خواره‌وه رووده‌دا، گشتیان پېشتر له‌و سه‌ر سه‌رانه نووسراوه.
بیلیف: جا ئه‌وه راستیه‌کی حاشاهه‌لنه‌گه‌.

(ئه‌و و گوندیه‌كان به نارامی له دیمه‌نه‌كه ده‌چنه ده‌ری و
ژاک به تهنیا له‌سه‌ر سین ده‌مینتیه‌وه تا تاکیبیری بکا).

ژاک: ئیستا، باشه‌ نرخ‌ی ئه‌وه‌ی له‌و سه‌ره نووسراوه - چیه، ئه‌مه‌یه. ئه‌وه‌ بابه‌تیکی دیکه‌یه. ئاها. ئاها! له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی كه تۆ عاشقی ئه‌و ئاگاته‌ حیزه‌ بووی من ده‌بی له‌ سیداره‌ بدریم. حیکمه‌ته‌كه‌ی له‌ کویدایه، ئاها.
ئیستا ئیدی تۆ قه‌ت ناتوانی چیرۆکی عاشق بوونی من بیستی و ناتوانی بزانی من چۆن عاشق بووم. ئه‌و
كچه‌ جوان و خه‌مناکه‌ خزمه‌تکاری كۆشك بوو، دواتر منیش هه‌روه‌كو خزمه‌تکاریك له‌وئ دامه‌زرام،
به‌لام تۆ قه‌ت نازانی كۆتایی به‌سه‌ره‌اته‌كه‌م چۆنه، چونكه‌ له‌ سیداره‌م ده‌ده‌ن، ناوی "دینیس" بوو و زۆرم
خۆش ده‌ویست. دواى ئه‌و قه‌ت كه‌سم هینده‌ی ئه‌و خۆش نه‌ویستوه، به‌لام ئیمه‌ تهنیا دوو حه‌وتوو
له‌گه‌ل یه‌كتری بووین. ئاها ده‌توانی بیر له‌وه‌ بکه‌یته‌وه، تهنیا دوو حه‌وتوو، چونكه‌ ئاغاکه‌ی ئه‌و كاتم، كه
هه‌م ئاغای من بوو و هه‌م ئاغای ئه‌و، منی دا "به‌ كۆنت دېبۆله‌ی"²³، ئه‌ویش دواتر دامی به‌ برا‌گه‌وره‌كه‌ی،
یانی ئه‌فسه‌ری ریژدار و پایه‌به‌رز، ئه‌ویش منی به‌ برا‌زاکه‌ی خۆی به‌خشی، واته‌ دادوه‌ر تولووز، ئه‌ویش
منی دا به‌ "كۆنت دۆتروڤیل"²⁴، كۆنت دوتروڤیلش منی به‌خشی به‌ "مارکیز دۆبه‌لوی"²⁵، كه‌ له‌گه‌ل
پیاویکی ئینگلیسی هه‌لاته‌ له‌نده‌ن، سه‌رشۆریه‌کی گه‌وره‌ی خولقاند، به‌لام راست پېش ئه‌وه‌ی هه‌لئ،
كه‌لكی له‌و ده‌رفه‌ته‌ وه‌رگرت بۆ ئه‌وه‌ی من بسپیری به‌ جه‌نابی "سه‌روان دومارتی"²⁶، به‌لئ، ئاها، هه‌ر ئه‌و
جه‌ناب سه‌روانه‌ی كه‌ ده‌یگوت هه‌موو شتیك له‌و سه‌ر سه‌ره‌وه نووسراوه، ئه‌ویش منی به‌ "مسته‌ر
هه‌ریسان"²⁷ دا، كه‌ ئه‌وده‌م له‌ لای تۆ بوو، چونكه‌ زۆر لاواز و سه‌رشیت بوو، زۆری نا‌ه‌ه‌ت ده‌كردی،
چونكه‌ هه‌ر كاتیك تۆی نا‌راحت ده‌كرد و نازاری ده‌دای، من به‌ جه‌فه‌نگه‌ كانم وه‌پیکه‌نیم ده‌خستی. تۆ
زۆر ئۆگری من بووی، له‌م روژانی پیرییه‌مدا زگی منت تیر ده‌كرد و نه‌تده‌هیشت برسی بم، چونكه‌ ئه‌و
به‌لینه‌ت به‌خۆت دابوو كه‌ هه‌میشه‌ له‌ پشتم بی و فریاده‌سم بی، ئیستاش ده‌زانم به‌ به‌لینه‌كه‌ی خۆت
وه‌فاداری، قه‌ت لیک جیا‌نابینه‌وه، ئیمه‌یان بۆ یه‌كتری دروست كرده‌وه. ژاکیان بۆ ئاغاکه‌ی داناوه‌ و،
ئاغاکه‌یان بۆ ژاک. ئیستاش گه‌یشتوینه‌ته‌ ئیره، جیا له‌ یه‌كتری به‌ هۆی گه‌پچاریه‌کی ئاوا گه‌مژانه‌وه! ئاخ
خوای گه‌وره، تۆ چلۆن ئیزن ده‌ده‌ی كه‌ ئه‌و په‌ستییه‌ به‌ سه‌ر تۆدا زال بی!

بۆ ده‌بی من له‌به‌ر ساویلکه‌یی و مرخی خرابی تۆ له‌ سیداره‌ دریم؟ ئه‌و شته‌ گه‌مژانه‌یه‌ چین كه‌ له‌و بان
سه‌ره‌وه نووسیوتن. ئاخ ئاها، ئاخ له‌ ده‌ستانت. ئه‌و كه‌سه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌كانمانی نووسیوه‌ دیاره‌ ده‌بی

contede boullay. - 23

comtede trouville - 24

marquie de belloy - 25

captime de marty - 26

monsieur herissant - 27

شاعیریکی زۆر خراپ بی، له نموونه‌ی خراپترین شاعیره‌کان، له وینه‌ی پاشا و ئیمپراتۆر و شاعیری خراپ!

(له کاتی وتنه‌وه‌ی ئەو دێرانە‌ی ژاکدا، بیگری لاو دیتە
سەر قه‌راخی دیمه‌نه‌که، راده‌وه‌ستی و به‌ دوودلیه‌وه‌ چاوی لێ
ده‌کا، دواتر بانگی ده‌کا).

بیگری لاو: ژاک؟

ژاک: (به‌ بێ ئه‌وه‌ی چاوی لێ بکا) لێم گه‌رێ، به‌ نه‌عه‌ت بی!

بیگری لاو: ژاک، ئه‌وه‌ تۆی؟

ژاک: هه‌مووتان پرۆن ون بن له‌ پێش چاوم! خه‌ریکم له‌ گه‌ل ئاگاکه‌م قسه‌ ده‌که‌م!

بیگری لاو: ژاک، هه‌ی نه‌عه‌ت بی، ده‌لێی نامناسیه‌وه‌؟

(ژاک ده‌گرێ، ده‌یسوورێنی بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌ له‌ چاوی بکا و
به‌رامبه‌ر به‌ یه‌کتیری راوه‌ستن).

ژاک: بیگر.

بیگری لاو: بۆچی ده‌ستیان به‌ستووی؟

ژاک: له‌ سیداره‌م ده‌ده‌ن.

بیگری لاو: له‌ سیداره‌ت ده‌ده‌ن؟ نا... چۆن شتی وا ده‌بی، هاوڕێ؟ به‌ خۆشیه‌وه‌ هه‌شتا له‌م دنیا به‌دا
هاوڕێی وا هه‌ن که‌ هاوڕێکانیان له‌ بیر نه‌کردبێ (ئه‌و په‌ته‌ی ده‌ستی ژاکی بێ به‌ستراوه‌ ده‌کاته‌وه‌ و دووباره
بۆ لای خۆی ده‌یسوورێتیته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی جارێکی دیکه‌ش رووی له‌ لای ئه‌و بێ و له‌ باوه‌شی ده‌گرێ. هه‌شتا
هه‌ر له‌ باوه‌شی یه‌کتردان، ژاک پێده‌که‌نی) به‌ چی پێده‌که‌نی؟

ژاک: ئیستا خه‌ریکی سه‌رکۆنه‌کردنی شاعیریکی خراپ بووم له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ شاعیریکی خراپه،
ئه‌ویش وادیاره‌ بۆ راستکردنه‌وه‌ی شیعره‌ خراپه‌که‌ی، جگه‌ له‌وه‌ی تۆ بنیڕیته‌ لام هه‌چی دیکه‌ی له‌ ده‌ست
نه‌هات. بیگر با ئه‌وه‌ش بلێم، ته‌نانه‌ت خراپترین شاعیره‌کانیش نه‌یانده‌توانی کۆتاییه‌کی هه‌نده‌ خۆش بۆ
شیعره‌کانیان دانین!

بیگری لاو: هاوڕێ، باوه‌ر بکه‌ ته‌نانه‌ت له‌ تاقه‌ یه‌ک وشه‌ی قسه‌کانت تیناگه‌م، به‌لام، قه‌ینا، ئه‌وه
گرنگ نییه‌! من تۆم قه‌ت له‌ بیر نه‌چۆته‌وه‌. ژوووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌ت له‌ بیر ماوه‌؟ (ئیستا ئه‌ویش پێده‌که‌نی.
ده‌ستێک له‌ ژاک ده‌دا. ژاکیش پێده‌که‌نی). ئه‌وه‌ی ده‌بینی (ژوووری به‌ر هه‌یوانی دیمه‌نه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ نیشان
ده‌دا) برام، ئه‌وێ ژوووری به‌ر هه‌یوانه‌که‌ی منه‌! ئه‌وێ شوپینکی پیرۆزه، کلیسایه، په‌رستگایه‌! په‌رستگای
دۆستایه‌تی راسته‌قینه‌! ژاک، نازانی چه‌نده‌ت خۆشحال کردوین! له‌بیرت ماوه‌ که‌ی چوو به‌ ناو ئه‌رته‌شه‌وه‌؟
زۆر باشه‌، مانگیك دواتر زانیم که‌ ژووستین... (به‌ شیوه‌یه‌کی پر و اتا راده‌وه‌ستی).

ژاک: ده‌ی چی لێهاتووه‌؟

بیگری لاو: که ژووستین... (راوه‌ستانیکی ماناداری دیکه‌ش)... بریاره (جاریکی دیکه‌ش راده‌وه‌ستی) باشه، تو خۆت شکت بۆچی ده‌چی!... مندالیک.

ژاك: مانگینک پاش چوونی من بۆ ئه‌پته‌ش ئه‌وجار به‌و شته‌ت زانی؟

بیگری لاو: باوکم هیچی بی نه‌بوو بو گوتن، هیچی بی نه‌ده‌گوترا؟ هیچ ریگایه‌کی دیکه‌ی نه‌ما جگه له‌وه‌ی که ئیزنم بدا بیهینم. هه‌شت مانگ دواتر... (بینه‌نگیسه‌کی پر مانا).

ژاك: ده‌ی دوایه‌چی بوو؟

بیگری لاو: مندالیک بوو!

ژاك: ئیستا چۆنه؟

بیگری لاو: (به‌فیزه‌وه) باش، زۆر باشه! به‌حورمه‌تی تو ناومان ناوه ژاك! باوه‌ر ده‌که‌ی یان نا، زۆریش شیوه‌ی تو ده‌دا و له‌تو ده‌چی. ده‌بی بی بیینی! ژووستین له‌خۆشیان حه‌په‌سابوو!

ژاك: (له‌کاتیکیدا چاوله‌به‌ر پیی خۆی ده‌کا) ئای ناغا چکۆله‌خۆشه‌ویسته‌که‌م، چاره‌نوسه‌کانمان به‌شیوه‌یه‌کی پیکه‌نیناوی زۆر له‌یه‌کتیری ده‌چن... (بیگری لاو به‌ریزیکی زۆره‌وه‌به‌ره‌وه‌ده‌وه‌ی ده‌با).

دیمه‌نی شه‌شم

ئاغا: (دیته‌سه‌ر سینه‌که‌که‌چۆله‌و به‌خه‌مناکیه‌وه‌بانگی ژاك ده‌کا). ژاك! ژاك، کورم! (چاوله‌ده‌وروبه‌ری ده‌کا). له‌وکاته‌وه‌تۆم لی ونی، دیمه‌نه‌که‌به‌راده‌ی دنیا چۆله‌و دیناش به‌راده‌ی دیمه‌نه‌که‌چۆله‌رووت و قوته، با هیچ شتیکم نه‌بی، به‌س تۆم هه‌بی و جاریکتیر چیرۆکی شیر و کیلانم بۆ بگپریه‌وه. ئه‌و چیرۆکه‌جاریکه‌ر و ناخۆشه. ئه‌وکات ده‌توانی پیم خۆش نه‌بی و بی په‌رده‌بلیم چیرۆکیکی قۆر و بی که‌لکه‌و تو ده‌توانی دووباره‌بیگپریه‌وه‌وه‌موو جاریکیش وه‌های بگپریه‌وه‌وه‌ک بۆیه‌که‌م جاره‌ئو چیرۆکه‌ده‌گپریه‌وه... ئاخ، ژاك، کورم، خۆزگه‌چیرۆکی سین-ئوینیش هه‌ر وه‌ک ئه‌م چیرۆکه‌ی تو بووایه، به‌لام هه‌ر ده‌توانم چیرۆکه‌خۆشه‌کانی تو ره‌د بکه‌مه‌وه، په‌یوه‌ندیی نا‌په‌وا و گه‌مژانه‌ی من ره‌ت نا‌کریته‌وه. ئیستا تا‌ک و ته‌نیام (ئو به‌شیویه‌ک که وه‌ک له‌خه‌یالدا بژی ئه‌و دپیرانه‌ی خواره‌وه‌به‌جۆریک له‌به‌ر ده‌خوینیتته‌وه‌که وه‌ک بلینی هی قه‌سیده‌یه‌کن) سلاو، ئه‌ی مانگی چوارده‌ی گه‌شاهه... (به‌ده‌نگی ئاسایی خۆی) قسه‌که‌ی تو راست بوو، تو ده‌زانی هیچ کاممان نازانین بۆ کوئی ده‌چین. پیم وابوو سه‌ریک له‌زۆله‌که‌م ده‌ده‌م، به‌لام که‌چی له‌باتی ئه‌وه‌ژاکه‌بچکۆله‌خۆشه‌ویسته‌که‌م لی ون بوو.

ژاك: (له‌کاتیکیدا له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌به‌ره‌وه‌لای ئاغا دتی) ئاغا بچکۆله‌خۆشه‌ویسته‌که‌م...

ئاغا: (به‌سه‌ر سورماوی ئاو‌ر ده‌داته‌وه‌بۆلای ژاك). ژاك!

ژاک: ئەو‌هی ئەو ژنه رەسەنە خاوەن میوانخانە قوون گەورە کە لە سەر ئێمە گوتی وەبیری خۆت بێنەو: ئێمە ناتوانین بەبێ یە کتری بژین. (ئاغا دەهه‌ئێ و هه‌ست دەبێگرێ. خۆ له باوه‌شی ژاک داوی و ژاک دڵنه‌وایی ده‌داته‌وه). ئیستا پیم بلی بۆ کوێ ده‌چین؟

ئاغا: ئێمە کێمان ده‌زانین ده‌چینه کوێ؟

ژاک: کەس نازانی.

ئاغا: کەس.

ژاک: جا کە وابوو، تۆ ببه به‌ چاوساغ.

ئاغا: من کە خۆشم نازانم ده‌چینه کوێ، چۆن ده‌توانم بیمه‌ رینیشاندەر؟

ژاک: چونکە له‌و سەرە ئاویان نووسیوه. تۆ ئاغای منی و ئەرکی تۆیه کە رینگام نیشان بده‌ی.

ئاغا: راست ده‌کە‌ی، به‌لام مه‌ گەر ئەو‌هت له‌بیر چۆته‌وه هەر تۆزیک دواتر چی نووسراوه؟ هەر ئەو‌ه کە ده‌لی ئاغا فه‌رمانه‌کان ده‌دا، به‌لام ژاک له‌ نیوانیاندا هه‌لده‌بژیرێ. زۆر باشه؟ چاوه‌رپیم!

ژاک: زۆر چاکه، راسته. من پیم خۆشه‌ تۆ رینگام نیشان ده‌ی... بۆ پێشه‌وه...

ئاغا: (چاوه‌ له‌ ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌کا، زۆر ده‌سته‌وه‌ستانه) زۆر باشه، به‌لام کوا، پیت وایه ئێره

به‌ره‌وپێشه‌وه‌یه؟

ژاک: ئیزنم بده‌ نه‌پێسه‌کی گه‌وره‌ت بێ بلیم. یه‌کیک له‌ کۆنترین فیله‌کانی مرۆف ئەو‌یه کە به‌ره‌وپێشه‌

واته‌ هەر شوینیک کە ئەو پیتی وایه به‌ره‌وپێشه‌.

ئاغا: (سه‌ر ده‌سوورپێتی) هەر شوینیک؟

ژاک: (له‌کاتیکیدا به‌ ده‌ستیک بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کیشیتته‌وه) چاوه‌ له‌ هەر شوینیک بکه‌ی، به‌ره‌و

پێشه‌وه‌یه!

ئاغا: (بێ هیچ هه‌ست و زه‌وقیک) ئەو‌ه زۆر باشه، ژاک! ئەو‌ه شتیکی زۆر باشه! (هه‌ر له‌ جیبی خۆیدا و

به‌ ئارامی ده‌سوورپێتی).

ژاک: (به‌ خه‌مناکیه‌وه) به‌لی، گه‌وره‌م. منیش پیم وایه زۆر باشه.

ئاغا: (دوای ماوه‌یه‌کی کورت، به‌ خه‌مۆکیه‌وه) باشه ژاک، که‌واته بۆ پێشه‌وه!

(لاره‌ولار و یاری یاری له‌ دیمه‌نی سه‌ر سینه‌که ده‌چنه‌ ده‌ری...)

"پراگ، ژووئییه‌ی 1977"

میلان کوندیرا

JACQUEA AND HIS MASTER

DRAMA

Milan Kundera (1977)

Translated to kurdisch:

Rand Zarei (2020)

تییینی:

- فایلی ده‌نگی کوردی ئەم پەرتووکه به ده‌نگی وه‌رگێر له‌به‌ر ده‌ستدایه و ده‌توانی بی‌ه‌رام‌به‌ر
گوێی بدیه.